

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 1

fyrtiosjätte årgången

4 januari 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
★	Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget ⁽¹⁾	1
★	Rådets förordning (EG) nr 2/2003 av den 19 december 2002 om ändring av förordning (EG) nr 2248/2001 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan, och Republiken Kroatien å andra sidan, och av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kroatien	26
★	Rådets förordning (EG) nr 3/2003 av den 19 december 2002 om ändring av förordning (EG) nr 153/2002 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, å andra sidan, och av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien	30
	Kommissionens förordning (EG) nr 4/2003 av den 3 januari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	34
★	Kommissionens förordning (EG) nr 5/2003 av den 27 december 2002 om fastställande för år 2003 av tillämpningsföreskrifter för tullkvoter för nötköttsprodukter med ursprung i Kroatien, Bosnien och Hercegovina, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Förbundsrepubliken Jugoslavien	36
★	Kommissionens förordning (EG) nr 6/2003 av den 30 december 2002 om spridning av statistik om varutransport på väg ⁽¹⁾	45
	Kommissionens förordning (EG) nr 7/2003 av den 3 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter	50
	Kommissionens förordning (EG) nr 8/2003 av den 3 januari 2003 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn	56
	Kommissionens förordning (EG) nr 9/2003 av den 3 januari 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn	59

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 10/2003 av den 3 januari 2003 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	61
	Kommissionens förordning (EG) nr 11/2003 av den 3 januari 2003 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den tjugonde delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002	63
	Kommissionens förordning (EG) nr 12/2003 av den 3 januari 2003 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull	64
	* Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda	65
	II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk	
	Kommissionen	
	2003/1/EG:	
	* Kommissionens beslut av den 18 december 2002 om de nationella bestämmelser om begränsning av import och utsläppande på marknaden av vissa klorhaltiga NK-gödselmedel med hög kvävehalt som anmälts av Republiken Frankrike enligt artikel 95.5 i EG-fördraget ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 5113]	72

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1/2003
av den 16 december 2002
om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget
(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 83 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att upprätta ett system som säkerställer att konkurrensen inom den gemensamma marknaden inte snedvrids, krävs det en effektiv och enhetlig tillämpning av artiklarna 81 och 82 i fördraget inom gemenskapen. Genom rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av artiklarna 81 och 82 ^(*) i fördraget ⁽⁴⁾, har det varit möjligt att utveckla en gemenskapspolitik på konkurrensområdet som har bidragit till att sprida en konkurrenskultur inom gemenskapen. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts bör emellertid denna förordning nu ersättas med lagstiftning som är anpassad till de utmaningar som marknadsintegreringen och den framtida utvidgningen av gemenskapen medför.
- (2) Särskilt bör en översyn göras av hur bestämmelserna om tillämpningen av undantag från förbudet mot konkurrensbegränsande avtal i artikel 81.3 i fördraget fungerar. Det krävs då att man enligt artikel 83.2 b i fördraget tar hänsyn till behovet av att å ena sidan säkerställa en effektiv övervakning och å andra sidan så långt som möjligt förenkla den administrativa kontrollen.
- (3) Den centraliserade ordning som inrättades genom förordning nr 17 kan inte längre säkerställa balansen mellan dessa båda mål. Den försvårar medlemsstaternas domstolars och konkurrensmyndigheters tillämpning av gemenskapens konkurrensregler, och det anmälningssystem den föreskriver hindrar kommissionen från att koncentrera sina resurser på att bekämpa de allvarligaste överträdelserna. Dessutom medför den stora kostnader för företagen.
- (4) Den nuvarande ordningen bör därför ersättas med ett system med direkt tillämplighet för undantag, där medlemsstaternas konkurrensmyndigheter och domstolar har behörighet att inte bara tillämpa artikel 81.1 och artikel 82 i fördraget, som enligt rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol är direkt tillämpliga, utan även artikel 81.3 i fördraget.

⁽¹⁾ EGT C 365 E, 19.12.2000, s. 284.

⁽²⁾ EGT C 72 E, 21.3.2002, s. 305.

⁽³⁾ EGT C 155, 29.5.2001, s. 73.

^(*) Titeln på förordning nr 17 har anpassats till den omnumrering av artiklarna i EG-fördraget som gjordes genom artikel 12 i Amsterdamfördraget; den ursprungliga hänvisningen var till artiklarna 85 och 86 i fördraget.

⁽⁴⁾ EGT 13, 21.2.1962, s. 204/62. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1216/1999 (EGT L 148, 15.6.1999, s. 5).

- (5) För att garantera en effektiv tillämpning av gemenskapens konkurrensregler och även respektera de grundläggande rättigheterna till försvar bör bevisbördan enligt artiklarna 81 och 82 i fördraget regleras i denna förordning. Det bör vara den part eller myndighet som påstår att en överträdelse av artikel 81.1 eller artikel 82 i fördraget har skett som skall visa detta på ett ur rättslig synvinkel tillfredsställande sätt. Det bör vara det företag eller den företagssammanslutning som åberopar rätten till försvar, då överträdelse kan konstateras, som på ett ur rättslig synvinkel tillfredsställande sätt skall visa att villkoren för att tillämpa sådant försvar är uppfyllda. Denna förordning påverkar varken nationella regler om bevisvärde eller den skyldighet som konkurrensmyndigheter och domstolar i medlemsstaterna har att fastställa sakförhållanden i ett fall, förutsatt att sådana bestämmelser och skyldigheter är förenliga med gemenskapsrättens allmänna principer.
- (6) För att säkerställa en effektiv tillämpning av gemenskapens konkurrensregler bör konkurrensmyndigheterna i medlemsstaterna göras mera delaktiga i tillämpningen av reglerna. De bör därför ha behörighet att tillämpa gemenskapsrätten.
- (7) Nationella domstolar fyller en mycket viktig funktion vid tillämpningen av gemenskapens konkurrensregler. De skyddar medborgarnas rättigheter enligt gemenskapsrätten genom att avgöra tvister mellan enskilda, till exempel genom att utdöma skadestånd till dem som utsatts för överträdelser. De nationella domstolarna kompletterar i detta hänseende medlemsstaternas konkurrensmyndigheter. De bör därför kunna tillämpa artiklarna 81 och 82 i fördraget fullt ut.
- (8) För att kunna garantera att gemenskapens konkurrensregler tillämpas effektivt och att de samarbetsmekanismer som finns i denna förordning fungerar på ett riktigt sätt är det nödvändigt att ålägga medlemsstaternas konkurrensmyndigheter och domstolar att även tillämpa artiklarna 81 och 82 i fördraget när de tillämpar nationell konkurrensrätt i fråga om avtal och förfaranden som kan påverka handeln mellan medlemsstaterna. För att skapa likvärdiga marknadsvillkor när det gäller avtal, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden inom den gemensamma marknaden är det också nödvändigt att enligt artikel 83.2 e i fördraget fastställa förhållandet mellan nationell lagstiftning och gemenskapens konkurrensrätt. Därför är det nödvändigt att föreskriva att tillämpningen av nationella konkurrensregler på avtal, beslut eller samordnade förfaranden som faller under artikel 81.1 i fördraget inte får leda till förbud mot sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden om de inte också är förbjudna enligt gemenskapens konkurrensrätt. Begreppen avtal, beslut och samordnade förfaranden är autonoma begrepp i gemenskapens konkurrensrätt som täcker samordning av företags agerande på marknaden i enlighet med gemenskapsdomstolarnas tolkning. Medlemsstaterna bör enligt denna förordning inte hindras från att inom sina territorier anta och tillämpa en strängare nationell konkurrenslagstiftning som förbjuder eller inför påföljder mot företags ensidiga agerande. Denna strängare nationella lagstiftning får innehålla bestämmelser om förbud mot eller påföljder för missbruk mot ekonomiskt beroende företag. Denna förordning tillämpas vidare inte på nationella lagar genom vilka fysiska personer åläggs brottspåföljder, utom i den mån som sådana påföljder utgör det medel varmed konkurrensregler tillämpliga på företag verkställs.
- (9) Syftet med artiklarna 81 och 82 i fördraget är att skydda konkurrensen på marknaden. Denna förordning, som har antagits för att genomföra dessa fördragsbestämmelser, hindrar inte medlemsstaterna från att inom sina territorier tillämpa en nationell lagstiftning genom vilken andra berättigade intressen skyddas, förutsatt att en sådan lagstiftning är förenlig med allmänna principer och andra bestämmelser i gemenskapsrätten. I den mån som det i en sådan nationell lagstiftning till övervägande del eftersträvas ett annat mål än att skydda konkurrensen på marknaden, får medlemsstaternas konkurrensmyndigheter och domstolar tillämpa en sådan lagstiftning inom sina territorier. I enlighet därmed får medlemsstaterna enligt denna förordning inom sina territorier tillämpa nationell lagstiftning genom vilken handlingar som innebär otillbörliga handelsmetoder förbjuds eller bestraffas oberoende av om de är ensidiga eller kontraktsevenliga. Genom en sådan lagstiftning eftersträvas ett särskilt mål, oavsett vilka faktiska eller förmodade följder sådana handlingar har på konkurrensen på marknaden. Detta är särskilt fallet med lagstiftning som förbjuder företag att påtvinga sina handelspartners villkor som är oberättigade, oproportionerliga eller utan vederlag eller att från dem utverka eller försöka utverka sådana villkor.

- (10) Förordningar, såsom 19/65/EEG ⁽¹⁾, (EEG) nr 2821/71 ⁽²⁾, (EEG) nr 3976/87 ⁽³⁾, (EEG) nr 1534/91 ⁽⁴⁾, eller (EEG) nr 479/92 ⁽⁵⁾, ger kommissionen befogenheter att genom en förordning tillämpa artikel 81.3 i fördraget på vissa kategorier av avtal, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden. På de områden som definieras av sådana förordningar har kommissionen antagit och får fortsätta att anta förordningar om så kallade gruppundantag genom vilka den förklarar artikel 81.1 i fördraget icke tillämplig på kategorier av avtal, beslut och samordnade förfaranden. Där avtal, beslut och samordnade förfaranden på vilka sådana förordningar är tillämpliga ändå har verkningar som är oförenliga med artikel 81.3 i fördraget bör kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter ha befogenheter att i ett enskilt fall återkalla rätten att omfattas av gruppundantagsförordningen.
- (11) För att säkerställa att fördragets bestämmelser tillämpas bör kommissionen kunna rikta beslut om att överträdelse av artiklarna 81 och 82 i fördraget skall upphöra till företag och företagssammanslutningar. Om det finns ett berättigat intresse bör kommissionen även kunna fatta beslut som konstaterar att överträdelse tidigare förelagat, även om den inte ålägger böter. Den behörighet att fatta beslut med förordnande om interimistiska åtgärder som EG-domstolen har tillerkänt kommissionen bör vidare föreskrivas uttryckligen i denna förordning.
- (12) I denna förordning bör det uttryckligen föreskrivas att kommissionen ges behörighet att ålägga alla åtgärder, såväl sådana som hänför sig till ett företags agerande (beteendemässiga åtgärder) som strukturella, som är nödvändiga för att få överträdelserna att upphöra, under iakttagande av proportionalitetsprincipen. Strukturella åtgärder bör endast åläggas antingen om det inte finns någon lika effektiv beteendemässig åtgärd, eller om en lika effektiv beteendemässig åtgärd skulle bli mer betungande för det berörda företaget än en strukturell åtgärd. Förändringar i ett företags struktur sådan den var innan överträdelsen ägde rum skulle bli proportionerliga endast om det finns betydande risk för fortsatta eller upprepade överträdelse som härrör från själva strukturen i företaget.
- (13) Om företag i samband med ett förfarande som kan leda till att ett avtal eller förfarande förbjuds erbjuder kommissionen att göra sådana åtaganden att dess betänkligheter undanröjs, bör kommissionen kunna fatta beslut som gör dessa åtaganden bindande för de berörda företagen. I besluten om åtaganden bör det fastställas att det inte längre finns någon något skäl att ingripa från kommissionens sida utan att det dras någon slutsats om huruvida en överträdelse har skett eller fortfarande sker. Beslut om åtaganden påverkar inte medlemsstaternas konkurrensmyndigheter och domstolar när det gäller deras befogenheter att konstatera detta och besluta i fallet. Beslut om åtaganden är inte lämpliga i ärenden där kommissionen har för avsikt att ålägga böter.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 19/65/EEG av den 2 mars 1965 om tillämpning av fördragets artikel 81.3 (Titlarna på förordningarna har anpassats till den omnumering av artiklarna i EG-fördraget som gjordes genom artikel 12 i Amsterdamfördraget; de ursprungliga hänvisningarna var till artikel 85.3 i fördraget) på vissa grupper av avtal och samordnade förfaranden (EGT 36, 6.3.1965, s. 533/65). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1215/1999 (EGT L 148, 15.6.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2821/71 av den 20 december 1971 om tillämpning av fördragets artikel 81.3 (Titlarna på förordningarna har anpassats till den omnumering av artiklarna i EG-fördraget som gjordes genom artikel 12 i Amsterdamfördraget; de ursprungliga hänvisningarna var till artikel 85.3 i fördraget) på grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden (EGT L 285, 29.12.1971, s. 46). Förordningen senast ändrad genom 1995 års anslutningsakt.

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3976/87 av den 14 december 1987 om tillämpning av artikel 81.3 i (Titlarna på förordningarna har anpassats till den omnumering av artiklarna i EG-fördraget som gjordes genom artikel 12 i Amsterdamfördraget; de ursprungliga hänvisningarna var till artikel 85.3 i fördraget) fördraget på vissa grupper av avtal och samordnade förfaranden inom luftfartssektorn (EGT L 374, 31.12.1987, s. 9). Förordningen senast ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1534/91 av den 31 maj 1991 om tillämpning av fördragets artikel 81.3 (Titlarna på förordningarna har anpassats till den omnumering av artiklarna i EG-fördraget som gjordes genom artikel 12 i Amsterdamfördraget; de ursprungliga hänvisningarna var till artikel 85.3 i fördraget) på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden inom försäkringssektorn (EGT L 143, 7.6.1991, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EEG) nr 479/92 av den 25 februari 1992 om tillämpning av artikel 81.3 (Titlarna på förordningarna har anpassats till den omnumering av artiklarna i EG-fördraget som gjordes genom artikel 12 i Amsterdamfördraget; de ursprungliga hänvisningarna var till artikel 85.3 i fördraget) i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden mellan linjerederier (konsortier) (EGT L 55, 29.2.1992, s. 3). Förordningen senast ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

- (14) Det kan även vara lämpligt att kommissionen i undantagsfall, när det allmänna gemenskapsintresset kräver det, antar ett beslut av förklarande natur i vilket den konstaterar att förbudet i artikel 81 eller artikel 82 i fördraget inte är tillämpligt, i syfte att klargöra rättsläget och säkerställa en enhetlig rättstillämpning inom gemenskapen, i synnerhet beträffande nya typer av avtal eller förfaranden som inte har prövats i befintlig rättspraxis och administrativa förfaranden.
- (15) Kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter bör tillsammans bilda ett nätverk av offentliga myndigheter som tillämpar gemenskapens konkurrensregler i nära samarbete. Det är därför nödvändigt att skapa mekanismer för information och samråd. Kommissionen kommer i nära samarbete med medlemsstaterna att fastställa och se över närmare former för samarbete inom nätverket.
- (16) Oberoende av om nationella bestämmelser föreskriver annat bör medlemmarna i nätverket få möjligheter att utbyta information och använda sådan information som bevismaterial, även när den är konfidentiell. Denna information får användas vid tillämpningen av artiklarna 81 och 82 i fördraget liksom vid parallell tillämpning av nationell konkurrenslagstiftning, förutsatt att den sistnämnda tillämpningen avser samma fall och inte leder till ett annat resultat. När den erhållna informationen används av den mottagande myndigheten för att tillgripa påföljder mot företag, bör det inte finnas någon annan begränsning i användningen av informationen än skyldigheten att använda den för det syfte i vilket den anskaffades mot bakgrund av att de påföljder som tillgrips mot företag är av samma slag i alla system. Den rätt till försvar som företag åtnjuter i de olika systemen kan anses som tillräckligt likvärdig. När det gäller fysiska personer kan dessa emellertid bli föremål för väsentligt olika slags påföljder i de olika systemen. Om så är fallet är det nödvändigt att säkerställa att informationen endast kan användas om den har inhämtats på ett sätt som iakttar samma nivå av skydd av fysiska personers rätt till försvar som föreskrivs enligt de nationella bestämmelser som gäller för den mottagande myndigheten.
- (17) Både för att kunna garantera en enhetlig tillämpning av konkurrensreglerna och för att samtidigt säkerställa att nätverket fungerar på bästa sätt, måste regeln om att medlemsstaternas konkurrensmyndigheter automatiskt fräntas sin behörighet när kommissionen inleder ett förfarande bibehållas. Om en konkurrensmyndighet i en medlemsstat redan har vidtagit åtgärder i ett ärende och kommissionen avser att inleda ett förfarande, bör den försöka göra det så snabbt som möjligt. Kommissionen bör innan den inleder ett förfarande samråda med den berörda nationella myndigheten.
- (18) För att säkerställa att ärendena handläggs av de därtill mest lämpade myndigheterna i nätverket, bör det införas en allmän regel som ger en konkurrensmyndighet möjlighet att avbryta eller avsluta ett ärende på grund av att en annan myndighet handlägger eller har handlagt samma ärende, eftersom syftet är att varje ärende skall handläggas av endast en myndighet. Denna bestämmelse bör inte hindra kommissionens i EG-domstolens rättspraxis erkända möjlighet att avvisa ett klagomål för att det saknas gemenskapsintresse, även om ingen annan konkurrensmyndighet har tillkännagett sin avsikt att handlägga ärendet.
- (19) Den rådgivande kommitté för kartell- och monopolfrågor som inrättades genom förordning nr 17 har visat sig fungera mycket tillfredsställande. Den kommer att passa väl i det nya systemet med decentraliserad tillämpning. Det är därför nödvändigt att utgå ifrån bestämmelserna i förordning nr 17 samtidigt som förfarandet görs mer effektivt. Det är därför lämpligt att ge kommittén möjlighet att avge sitt yttrande genom skriftligt förfarande. Den rådgivande kommittén bör även kunna fungera som ett forum där ärenden som handläggs av medlemsstaternas konkurrensmyndigheter kan diskuteras, vilket kan bidra till att säkerställa en enhetlig tillämpning av gemenskapens konkurrensregler.
- (20) Den rådgivande kommittén bör bestå av företrädare för medlemsstaternas konkurrensmyndigheter. Till möten där allmänna frågor diskuteras bör medlemsstaterna kunna utse ytterligare en företrädare. Detta påverkar inte kommittéledamöternas möjlighet att bistås av andra experter från medlemsstaterna.

- (21) En enhetlig tillämpning av konkurrensreglerna kräver också att det fastställs former för samarbete mellan medlemsstaternas domstolar och kommissionen. Detta gäller alla domstolar i medlemsstaterna som tillämpar artiklarna 81 och 82 i fördraget, oavsett om de tillämpar dessa bestämmelser i mål mellan enskilda parter eller agerar som offentliga verkställande myndigheter eller ansvarar för överprövningen av dessa beslut. I synnerhet bör de nationella domstolarna kunna vända sig till kommissionen för att få information om eller synpunkter på tillämpningen av gemenskapens konkurrensrätt. Kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter bör också ges möjlighet att lämna skriftliga eller muntliga yttranden till de domstolar som skall tillämpa artikel 81 eller artikel 82 i fördraget. Dessa yttranden bör lämnas inom ramen för nationella processuella regler och förfaranden, däribland dem som garanterar parternas rättigheter. Det bör i detta sammanhang säkerställas att kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter hålls tillräckligt informerade om nationella domstolsförfaranden.
- (22) För att garantera att principerna om rättslig säkerhet och enhetlig tillämpning av gemenskapens konkurrensregler iaktas, måste man i ett system med parallell behörighet undvika motstridiga beslut. Det är därför nödvändigt att i enlighet med EG-domstolens rättspraxis förtydliga vilka konsekvenser kommissionens beslut och förfaranden har på medlemsstaternas domstolar och konkurrensmyndigheter. Beslut om åtaganden som kommissionen antar påverkar inte domstolarnas och medlemsstaternas konkurrensmyndigheters befogenhet att tillämpa artiklarna 81 och 82 i fördraget.
- (23) Kommissionen bör inom hela gemenskapen ha befogenhet att begära de upplysningar som krävs för att avslöja sådana avtal, beslut eller samordnade förfaranden som är förbjudna enligt artikel 81 i fördraget eller sådant missbruk av en dominerande ställning som är förbjudet enligt artikel 82 i fördraget. När företag efterkommer kommissionens beslut, kan de inte tvingas medge att de begått en överträdelse, men de är under alla förhållanden skyldiga att besvara frågor om sakförhållanden och tillhandahålla handlingar, även om dessa upplysningar kan komma att användas emot dem eller mot ett annat företag för att påvisa att en överträdelse ägt rum.
- (24) Kommissionen bör även ha befogenhet att genomföra de inspektioner som är nödvändiga för att avslöja sådana avtal, beslut eller samordnade förfaranden som är förbjudna enligt artikel 81 i fördraget eller sådant missbruk av en dominerande ställning som är förbjudet enligt artikel 82 i fördraget. Medlemsstaternas konkurrensmyndigheter bör samarbeta aktivt när kommissionen utövar dessa befogenheter.
- (25) Det blir allt svårare att avslöja överträdelser av konkurrensreglerna, och för att effektivt kunna skydda konkurrensen är det därför nödvändigt att kommissionens undersökningsbefogenheter kompletteras. Kommissionen bör särskilt få befogenhet att höra alla personer som skulle kunna ge den användbara upplysningar och att protokollföra deras uttalanden. Vid en inspektion bör vidare tjänstemän som kommissionen bemyndigat ha befogenhet att besluta om försegling under den tid som krävs för inspektionen. Förseglingen bör vanligtvis inte vara längre än 72 timmar. Tjänstemän som har bemyndigats av kommissionen bör även ha befogenhet att begära alla upplysningar som är av betydelse för frågan och syftet med inspektionen.
- (26) Erfarenheten har visat att det förekommer att affärshandlingar förvaras hemma hos företagets ledare och andra personer som arbetar för företagen. För att inspektionerna skall kunna vara effektiva bör tjänstemän och andra av kommissionen bemyndigade personer få tillträde till alla lokaler där affärshandlingar kan förvaras, även privata bostäder. Utövandet av sistnämnda befogenhet bör dock vara underordnat ett tillstånd från en rättslig myndighet.
- (27) Utan att det påverkar EG-domstolens rättspraxis är det lämpligt att ange räckvidden för den kontroll som den nationella rättsliga myndigheten får utöva när den enligt nationell lagstiftning, även i förebyggande syfte, tillåter att handräckning från verkställande myndigheter används vid eventuellt motstånd från ett företag eller vid verkställande av beslutet om inspektion av andra lokaler än företagens. Av rättspraxis följer att den nationella rättsliga myndigheten särskilt från kommissionen får begära ytterligare information som den behöver för att utöva sin kontroll och förutan vilken den kunde neka tillstånd. I rättspraxis bekräftas även de nationella domstolarnas behörighet att kontrollera tillämpningen av nationella bestämmelser om vidtagande av tvångsåtgärder.

- (28) För att underlätta för medlemsstaternas konkurrensmyndigheter att tillämpa artiklarna 81 och 82 i fördraget effektivt bör det vara möjligt för dem att bistå varandra med inspektioner och andra undersökningsåtgärder.
- (29) För att säkerställa att artiklarna 81 och 82 i fördraget iakttas och att de skyldigheter som genom denna förordning åläggs företag och företagssammanslutningar uppfylls, bör böter kunna åläggas och viten kunna föreläggas. Därför bör det föreskrivas lämpliga bötesnivåer även för överträdelse av förfarandereglerna.
- (30) För att säkerställa en effektiv indrivning av de böter som ålagts företagssammanslutningar för överträdelse som dessa har begått är det nödvändigt att fastställa på vilka villkor kommissionen får kräva betalning av böterna av sammanslutningens medlemmar, om sammanslutningen inte är solvent. Kommissionen bör därvid ta hänsyn till den relativa storleken på de företag som tillhör sammanslutningen och särskilt situationen för små och medelstora företag. Betalning av böterna av en eller flera medlemmar av en sammanslutning påverkar inte de bestämmelser i nationell lagstiftning som föreskriver indrivning av det inbetalade beloppet från andra medlemmar i sammanslutningen.
- (31) Reglerna om preskriptionstider för ålägganden av böter och förelägganden av viten har införts genom rådets förordning (EEG) nr 2988/74 ⁽¹⁾, som även behandlar påföljder på transportområdet. I ett system med parallell behörighet är det nödvändigt att utöver de åtgärder som kan avbryta preskriptionstiderna lägga till förfarandeåtgärder som kan vidtas av en konkurrensmyndighet i en medlemsstat som en självständig åtgärd. För att klargöra den rättsliga ramen bör därför förordning (EEG) nr 2988/74 ändras så att den inte är tillämplig inom det område som täcks av den här förordningen, och preskriptionsregler bör införas i den här förordningen.
- (32) De berörda företagen bör ges rätt att yttra sig inför kommissionen, tredje män vars intressen kan beröras av ett beslut bör ges tillfälle att i förväg framföra sina synpunkter och de beslut som fattas bör ges stor spridning. Samtidigt som de berörda företagens rätt till försvar och särskilt rätten till tillgång till handlingar i ärendet säkerställs, är det viktigt att affärshemligheter skyddas. Vidare bör det säkerställas att information som utbyts inom nätverket förblir konfidentiell.
- (33) Eftersom alla beslut som fattas av kommissionen enligt denna förordning är underkastade EG-domstolens prövning enligt de villkor som anges i fördraget, bör i enlighet med artikel 229 i fördraget domstolen ges obegränsad behörighet när det gäller kommissionens beslut att ålägga böter eller förelägga viten.
- (34) Principerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, så som de tillämpats genom förordning nr 17, ger gemenskapsinstitutionerna en central roll. Denna centrala roll bör bibehållas, samtidigt som medlemsstaterna görs mer delaktiga i tillämpningen av gemenskapens konkurrensregler. I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål, nämligen en effektiv tillämpning av gemenskapens konkurrensregler.
- (35) För att ge faktisk verkan åt gemenskapens konkurrensrätt bör medlemsstaterna utse och befullmäktiga myndigheter att tillämpa artiklarna 81 och 82 i fördraget som offentliga verkställande myndigheter. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att utse administrativa och rättsliga myndigheter för att utföra de olika uppgifter som genom denna förordning tilldelas konkurrensmyndigheterna. I denna förordning erkänns de stora variationer som finns i medlemsstaternas offentliga verkställighetsystem. Bestämmelserna i artikel 11.6 i denna förordning bör gälla alla konkurrensmyndigheter. Som ett undantag från denna allmänna regel bör artikel 11.6 tillämpas på den myndighet som

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2988/74 av den 26 november 1974 om preskriptionstider i fråga om förfaranden och verkställande av påföljder enligt Europeiska gemenskapens transport- och konkurrensregler (EGT L 319, 29.11.1974, s. 1).

väcker talan, på de villkor som anges i artikel 35.4 i denna förordning, när denna myndighet väcker talan vid en annan rättslig myndighet. Om dessa villkor inte är uppfyllda bör den allmänna regeln tillämpas. Artikel 11.6 bör inte i något fall tillämpas på domstolar när de ansvarar för överprövningen av beslut.

- (36) Eftersom det enligt rättspraxis har klargjorts att konkurrensreglerna är tillämpliga inom transportsektorn, bör denna sektor omfattas av förfaranderegler i denna förordning. Rådets förordning nr 141 av den 26 november 1962 om undantag från tillämpning av rådets förordning nr 17 ⁽¹⁾ från transportområdet bör därför upphävas och förordningarna (EEG) nr 1017/68 ⁽²⁾, (EEG) nr 4056/86 ⁽³⁾ och (EEG) nr 3975/87 ⁽⁴⁾ bör ändras så att de särskilda förfaranderegler i dessa förordningar upphävs.
- (37) I denna förordning respekteras de grundläggande rättigheterna och iaktas de principer som erkänns i synnerhet i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Följaktligen bör denna förordning tolkas och tillämpas med avseende på dessa rättigheter och principer.
- (38) Rättslig säkerhet för företag som verkar enligt gemenskapens konkurrensregler bidrar till att främja innovation och investeringar. I fall som ger upphov till verklig osäkerhet därför att de för fram nya eller olösta frågor vid tillämpningen av dessa regler kan enskilda företag vilja söka informell vägledning hos kommissionen. Denna förordning påverkar inte kommissionens rätt att ge sådan informell vägledning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

PRINCIPER

Artikel 1

Tillämpning av artiklarna 81 och 82 i fördraget

1. Sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som omfattas av artikel 81.1 i fördraget och som inte uppfyller villkoren i artikel 81.3 i fördraget skall vara förbjudna, utan att det krävs föregående beslut om detta.
2. Sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som omfattas av artikel 81.1 i fördraget och som uppfyller villkoren i artikel 81.3 i fördraget skall inte vara förbjudna, utan att det krävs föregående beslut om detta.
3. Sådant missbruk av en dominerande ställning som avses i artikel 82 i fördraget skall vara förbjudet, utan att det krävs föregående beslut om detta.

⁽¹⁾ EGT 124, 28.11.1962, s. 2751/62. Förordningen ändrad genom förordning nr 1002/67/EEG (EGT 306, 16.12.1967, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1017/68 av den 19 juli 1968 om tillämpning av konkurrensregler på transporter på järnväg, landsväg och inre vattenvägar (EGT L 175, 23.7.1968, s. 1). Förordningen senast ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4056/86 av den 22 december 1986 om detaljerade regler för tillämpning av artiklarna 81 och 82 i fördraget (Titeln på förordningen har anpassats till den omnumering av artiklarna i EG-fördraget som gjordes genom artikel 12 i Amsterdamfördraget; de ursprungliga hänvisningarna var till artiklarna 85 och 86 i fördraget) på sjöfarten (EGT L 378, 31.12.1986, s. 4). Förordningen senast ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3975/87 av den 14 december 1987 om förfarandet för tillämpning av konkurrensreglerna på företag inom luftfartssektorn. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2410/92 (EGT L 240, 24.8.1992, s. 18).

*Artikel 2***Bevisbörda**

Vid alla nationella förfaranden eller gemenskapsförfaranden för tillämpning av artiklarna 81 och 82 i fördraget skall bevisbördan åvila den part eller myndighet som gör gällande att artikel 81.1 eller artikel 82 i fördraget har överträtts. Det företag eller den företagssammanslutning som åberopar att bestämmelserna i artikel 81.3 i fördraget är uppfyllda skall ha bevisbördan för att villkoren i den punkten är uppfyllda.

*Artikel 3***Förhållandet mellan artiklarna 81 och 82 i fördraget och nationell konkurrensrätt**

1. Om medlemsstaternas konkurrensmyndigheter eller de nationella domstolarna tillämpar den nationella konkurrensrätten på sådana avtal, beslut av en företagssammanslutning eller samordnade förfaranden som avses i artikel 81.1 i fördraget och som kan påverka handeln mellan medlemsstater enligt den bestämmelsen skall de också tillämpa artikel 81 i fördraget på sådana avtal, beslut eller samordnade förfaranden. Om medlemsstaternas konkurrensmyndigheter eller de nationella domstolarna tillämpar den nationella konkurrensrätten på ett sådant missbruk som är förbjudet enligt artikel 82 i fördraget, skall de även tillämpa artikel 82 i fördraget.

2. Tillämpningen av den nationella konkurrensrätten får inte leda till förbud mot sådana avtal, beslut av en företagssammanslutning eller samordnade förfaranden som kan påverka handeln mellan medlemsstater men som inte begränsar konkurrensen enligt artikel 81.1 i fördraget, eller som uppfyller villkoren i artikel 81.3 i fördraget eller som omfattas av en förordning om tillämpning av artikel 81.3 i fördraget. Medlemsstaterna skall enligt denna förordning inte vara förhindrade från att på sitt territorium anta och tillämpa en strängare nationell lagstiftning genom vilken företags ensidiga uppträdande förbjuds eller bestraffas.

3. Utan att det påverkar de allmänna principerna och övriga bestämmelser i gemenskapsrätten är punkterna 1 och 2 inte tillämpliga när medlemsstaternas konkurrensmyndigheter eller domstolar tillämpar nationella lagar om koncentrationskontroll och de hindrar inte heller tillämpningen av sådana bestämmelser i nationell lagstiftning som till övervägande del efterstävar ett annat mål än syftet med artiklarna 81 och 82 i fördraget.

KAPITEL II

BEHÖRIGHET*Artikel 4***Kommissionens behörighet**

Vid tillämpningen av artiklarna 81 och 82 i fördraget skall kommissionen ha de befogenheter som anges i denna förordning.

*Artikel 5***Medlemsstaternas konkurrensmyndigheters behörighet**

Medlemsstaternas konkurrensmyndigheter skall vara behöriga att i enskilda ärenden tillämpa artiklarna 81 och 82 i fördraget. De får för detta ändamål, på eget initiativ eller till följd av ett klagomål, fatta beslut om att

- kräva att en överträdelse skall upphöra,
- förordna om interimistiska åtgärder,

- godta åtaganden,
- ålägga böter, förelägga viten eller ålägga andra påföljder som föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

Om de på grundval av de uppgifter som de förfogar över finner att villkoren för ett förbud inte är uppfyllda, får de även besluta om att det inte finns skäl för dem att ingripa.

Artikel 6

Nationella domstolars behörighet

Nationella domstolar skall vara behöriga att tillämpa artiklarna 81 och 82 i fördraget.

KAPITEL III

KOMMISSIONENS BESLUT

Artikel 7

Konstaterande och upphörande av överträdelser

1. Om kommissionen till följd av ett klagomål eller på eget initiativ konstaterar att bestämmelserna i artikel 81 eller artikel 82 i fördraget har överträtts, får den genom beslut ålägga de berörda företagen eller företagssammanslutningarna att upphöra med överträdelsen. För detta ändamål får kommissionen ålägga dem alla åtgärder som hänför sig till företagets agerande (beteendemässiga åtgärder) eller strukturella åtgärder som är proportionerliga mot överträdelsen och nödvändig för att få denna att upphöra. Strukturella åtgärder får endast åläggas om det antingen inte finns någon lika effektiv beteendemässig åtgärd eller om en lika effektiv beteendemässig åtgärd skulle vara mer betungande för det berörda företaget än den strukturella åtgärden. Om kommissionen har ett berättigat intresse av det får den även konstatera att en överträdelse tidigare har ägt rum.
2. Fysiska och juridiska personer som kan åberopa ett berättigat intresse i saken samt medlemsstaterna skall ha rätt att ge in klagomål enligt punkt 1.

Artikel 8

Interimistiska åtgärder

1. I fall som är brådskande på grund av att konkurrensen riskerar att lida allvarlig och irreparabel skada, får kommissionen på eget initiativ och på grundval av att en överträdelse vid första påseende kan konstateras, genom beslut förordna om interimistiska åtgärder.
2. Ett beslut enligt punkt 1 skall gälla för en bestämd tid och får förnyas i den mån detta är nödvändigt och lämpligt.

Artikel 9

Åtaganden

1. När kommissionen avser att fatta ett beslut om att en överträdelse skall upphöra och de berörda företagen erbjuder åtaganden för att undanröja de betänkligheter som kommissionen har delgivit dem i sin preliminära bedömning, får kommissionen genom beslut göra dessa åtaganden bindande för företagen. Ett sådant beslut får fattas för en bestämd period och skall fastställa att det inte längre finns skäl för kommissionen att ingripa.

2. Kommissionen får på begäran eller på eget initiativ ta upp förfarandet på nytt
  - a) om de sakförhållanden som låg till grund för beslutet har ändrats i något väsentligt avseende,
  - b) om de berörda företagen åsidosätter sina åtaganden, eller
  - c) om beslutet grundar sig på ofullständiga, oriktiga eller vilseledande uppgifter som parterna har lämnat.

Artikel 10

Konstaterande av icke-tillämplighet

Om gemenskapens allmänintresse vid tillämpningen av artiklarna 81 och 82 i fördraget så kräver, får kommissionen, på eget initiativ, genom beslut konstatera att artikel 81 i fördraget inte är tillämplig på ett avtal, ett beslut av en företagssammanslutning eller ett samordnat förfarande, antingen för att villkoren i artikel 81.1 i fördraget inte är uppfyllda eller för att villkoren i artikel 81.3 i fördraget är uppfyllda.

Kommissionen får även göra ett sådant konstaterande avseende artikel 82 i fördraget.

KAPITEL IV

SAMARBETE

Artikel 11

Samarbete mellan kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter

1. Kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter skall tillämpa gemenskapens konkurrensregler i nära samarbete.
2. Kommissionen skall till medlemsstaternas konkurrensmyndigheter översända kopior av de viktigaste handlingarna som den har inhämtat i syfte att tillämpa artiklarna 7, 8, 9, 10 och 29.1. På begäran av en medlemsstats konkurrensmyndighet skall kommissionen till den överlämna en kopia av andra befintliga dokument som är nödvändiga för att bedöma ärendet.
3. Medlemsstaternas konkurrensmyndigheter skall, när de tillämpar artikel 81 eller artikel 82 i fördraget, skriftligen meddela kommissionen före eller utan dröjsmål efter påbörjandet av den första formella utredningsåtgärden. Denna information får göras tillgänglig för konkurrensmyndigheterna i de andra medlemsstaterna.
4. Senast 30 dagar innan ett beslut fattas med åläggande om att upphöra med en överträdelse, om godtagande av åtaganden eller om återkallelse av ett undantag enligt en förordning om gruppundantag, skall medlemsstaternas konkurrensmyndigheter underrätta kommissionen. I detta syfte skall de till kommissionen översända en sammanfattning av ärendet, det planerade beslutet, eller, i avsaknad av sådant, andra dokument av vilket den planerade åtgärden framgår. Denna information får också göras tillgänglig för de andra medlemsstaternas konkurrensmyndigheter. På begäran av kommissionen skall den handläggande konkurrensmyndigheten till kommissionen överlämna andra dokument som konkurrensmyndigheten innehar och som är nödvändiga för att bedöma ärendet. Den information som lämnas till kommissionen får göras tillgänglig för de övriga medlemsstaternas konkurrensmyndigheter. Nationella konkurrensmyndigheter kan också inbördes utbyta information som är nödvändig för bedömningen av ett fall som de behandlar enligt artikel 81 eller artikel 82 i fördraget.
5. Medlemsstaternas konkurrensmyndigheter får rådgöra med kommissionen i alla ärenden som gäller tillämpning av gemenskapsrätten.

6. Om kommissionen inleder ett förfarande i syfte att fatta ett beslut enligt kapitel III, fråntas medlemsstaternas konkurrensmyndigheter sin behörighet att tillämpa artiklarna 81 och 82 i fördraget. Om konkurrensmyndigheten i en medlemsstat redan handlägger ett ärende, skall kommissionen inleda ett förfarande endast efter att ha samrått med den nationella konkurrensmyndigheten.

Artikel 12

Informationsutbyte

1. Vid tillämpningen av artiklarna 81 och 82 i fördraget skall kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter vara behöriga att till varandra översända all information om faktiska eller rättsliga omständigheter, även konfidentiellauppgifter, och att använda dem som bevisning.

2. Information som utbyts skall endast användas som bevisning i syfte att tillämpa artikel 81 eller artikel 82 i fördraget och beträffande den sakfråga för vilken den inhämtades av den översändande myndigheten. Om emellertid nationell konkurrensrätt tillämpas på samma ärende och parallellt med gemenskapens konkurrensrätt samt inte leder till ett annorlunda resultat, kan den information som utbyts enligt denna artikel också användas vid tillämpningen av nationell konkurrensrätt.

3. Information som utbyts enligt punkt 1 kan endast användas som bevismedel för att ålägga fysiska personer påföljder om

— det i den översändande myndighetens lagstiftning förutses påföljder av liknande slag i samband med överträdelser av artikel 81 eller artikel 82 i fördraget eller, om så inte är fallet,

— informationen har inhämtats på ett sätt som respekterar samma nivå av skydd av fysiska personers rätt till försvar som föreskrivs enligt de nationella bestämmelser som gäller för den mottagande myndigheten. I detta fall får den mottagande myndigheten dock inte använda den utbytta informationen för att utdöma frihetsstraff

Artikel 13

Avbrytande eller avslutande av förfaranden

1. När ett klagomål har anhängiggjorts vid konkurrensmyndigheter i två eller flera medlemsstater eller när konkurrensmyndigheter i två eller flera medlemsstater har inlett ett förfarande på eget initiativ enligt artikel 81 eller artikel 82 i fördraget avseende samma avtal, beslut av en företagsammanslutning eller samordnade förfarande, utgör det faktum att en myndighet handlägger ärendet ett tillräckligt skäl för de övriga myndigheterna att avbryta sitt förfarande eller avvisa klagomålet. Kommissionen får också avvisa ett klagomål på den grunden att det handläggs av en konkurrensmyndighet i en medlemsstat.

2. När ett klagomål har anhängiggjorts vid en medlemsstats konkurrensmyndighet eller kommissionen avseende ett avtal, beslut av en företagsammanslutning eller samordnat förfarande som redan har handlagts av en annan konkurrensmyndighet, får klagomålet avvisas.

Artikel 14

Rådgivande kommitté

1. Kommissionen skall samråda med en rådgivande kommitté för kartell- och monopolfrågor innan beslut fattas enligt artiklarna 7, 8, 9, 10, 23, 24.2 och 29.1.

2. Vid diskussioner av enskilda ärenden skall den rådgivande kommittén bestå av företrädare för medlemsstaternas konkurrensmyndigheter. Vid möten där andra frågor än enskilda ärenden diskuteras får en extra företrädare från medlemsstaten vilken är sakkunnig i konkurrensfrågor utses. Företrädarna får vid förhinder ersättas av andra företrädare.

3. Samrådet kan äga rum vid ett sammanträde som sammankallas och leds av kommissionen och som hålls tidigast fjorton dagar efter det att kallelsen har sänts ut tillsammans med en sammanfattning av det ärende som skall behandlas, med uppgift om de viktigaste handlingarna och ett preliminärt utkast till beslut. När det gäller beslut enligt artikel 8 kan mötet hållas sju dagar efter det att den normativa delen av ett utkast till beslut har sänts ut. När kommissionen sänder ut en kallelse till ett möte som innebär en kortare kallelsetid än de ovan nämnda, kan mötet äga rum det föreslagna datumet, om ingen medlemsstat har några invändningar. Den rådgivande kommittén skall avge ett skriftligt yttrande om kommissionens preliminära utkast till beslut. Den får avge ett yttrande även om några ledamöter eller deras ersättare inte är närvarande. På begäran av en eller flera medlemmar skall skälen för ståndpunkterna i yttrandet anges.

4. Samrådet kan även äga rum genom skriftligt förfarande. Om någon medlemsstat begär det skall kommissionen dock kalla till ett sammanträde. Vid skriftligt förfarande skall kommissionen fastställa en tidsfrist på minst fjorton dagar inom vilken medlemsstaterna skall lämna sina synpunkter som skall sändas ut till alla övriga medlemsstater. Vid beslut som skall fattas enligt artikel 8 ersätts tidsfristen på fjorton dagar med sju dagar. Då kommissionen fastställer en tidsfrist för skriftligt förfarande som är kortare än de ovan nämnda, skall den föreslagna tidsfristen tillämpas om ingen medlemsstat har några invändningar.

5. Kommissionen skall ta största hänsyn till yttrandet från den rådgivande kommittén. Kommissionen skall informera kommittén om hur yttrandet har beaktats.

6. Om den rådgivande kommittén lämnar ett skriftligt yttrande, skall detta yttrande bifogas utkastet till beslut. Om kommittén rekommenderar offentliggörande av yttrandet, skall kommissionen svara för detta med beaktande av företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas.

7. På begäran av en medlemsstats konkurrensmyndighet skall kommissionen på den rådgivande kommitténs dagordning ta upp ärenden som handläggs av en medlemsstats konkurrensmyndighet enligt artikel 81 eller artikel 82 i fördraget. Kommissionen får också göra detta på eget initiativ. I båda fallen skall kommissionen underrätta den berörda konkurrensmyndigheten.

En begäran får särskilt göras av en konkurrensmyndighet i en medlemsstat beträffande ett ärende där kommissionen har för avsikt att inleda förfaranden med tillämpning av artikel 11.6.

Den rådgivande kommittén skall inte lämna yttranden om ärenden som medlemsstaternas konkurrensmyndigheter handlägger. Den rådgivande kommittén får också diskutera allmänna frågor inom gemenskapens konkurrensrätt.

Artikel 15

Samarbete med nationella domstolar

1. Vid förfaranden där artikel 81 eller artikel 82 i fördraget tillämpas får medlemsstaternas domstolar från kommissionen begära upplysningar som den förfogar över eller yttranden i frågor rörande tillämpningen av gemenskapens konkurrensregler.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna kopior av alla skriftliga avgöranden från nationella domstolar som gäller tillämpningen av artikel 81 eller artikel 82 i fördraget. En sådan kopia skall överlämnas utan dröjsmål efter det att det fullständiga skriftliga avgörandet har tillställts parterna.

3. Medlemsstaternas konkurrensmyndigheter får på eget initiativ lämna skriftliga yttranden till de nationella domstolarna i sina respektive medlemsstater om frågor som rör tillämpningen av artikel 81 eller artikel 82. Med tillstånd av den berörda domstolen får de också lämna muntliga yttranden till de nationella domstolarna i sina medlemsstater. Om den enhetliga tillämpningen av artikel 81 eller artikel 82 i fördraget så kräver, får kommissionen på eget initiativ lämna skriftliga yttranden till medlemsstaternas domstolar. Efter tillstånd av domstolen i fråga får kommissionen också avge muntliga yttranden.

Endast i syfte att utarbeta sina yttranden får medlemsstaternas konkurrensmyndigheter och kommissionen begära att den berörda domstolen i medlemsstaterna översänder eller säkerställer översändande till dem av alla handlingar som är nödvändiga för att bedöma ärendet.

4. Denna artikel påverkar inte mer vittgående befogenheter att lämna yttranden inför domstol som medlemsstaternas konkurrensmyndigheter kan ha tilldelats enligt lagstiftningen i respektive medlemsstat.

Artikel 16

Enhetlig tillämpning av gemenskapens konkurrensrätt

1. När nationella domstolar faller avgöranden om sådana avtal, beslut eller förfaranden enligt artikel 81 eller artikel 82 i fördraget som redan är föremål för ett beslut av kommissionen får de inte fatta beslut som strider mot det beslut som kommissionen har fattat. De måste också undvika att fatta beslut som skulle strida mot ett beslut som övervägs av kommissionen i förfaranden som den har inlett. I detta syfte får den nationella domstolen bedöma om det är nödvändigt att vilandeförklara saken. Denna skyldighet påverkar inte tillämpningen av de rättigheter och skyldigheter som avses i artikel 234 i fördraget.

2. När medlemsstaternas konkurrensmyndigheter faller avgöranden om sådana avtal, beslut eller förfaranden enligt artikel 81 eller artikel 82 i fördraget som redan är föremål för ett beslut av kommissionen får de inte fatta beslut som strider mot beslut som kommissionen har fattat.

KAPITEL V

BEFOGENHETER VID UTREDNINGAR

Artikel 17

Utredning av branscher och avtalstyper

1. Om utvecklingen av handeln mellan medlemsstater, prisstelhet eller andra omständigheter tyder på att konkurrensen inom den gemensamma marknaden kan vara begränsad eller snedvriden, får kommissionen göra sin egen utredning av en särskild bransch eller av en särskild typ av avtal i olika branscher. Kommissionen får i samband därmed begära att de berörda företagen eller företagssammanslutningarna lämnar upplysningar samt utföra de inspektioner som är nödvändiga för att ge verkan åt artiklarna 81 och 82 i fördraget.

Kommissionen får särskilt begära att de berörda företagen eller företagssammanslutningarna informerar den om samtliga avtal, beslut och samordnade förfaranden.

Kommissionen får offentliggöra en rapport om resultaten av sin utredning av särskilda branscher eller avtalstyper i flera branscher och uppmana de berörda parterna att lämna synpunkter.

2. Artiklarna 14, 18, 19, 20, 22, 23 och 24 skall gälla i tillämpliga delar.

Artikel 18

Begäran om upplysningar

1. För fullgörandet av de uppgifter som kommissionen tilldelas genom denna förordning får den genom en enkel begäran eller genom beslut begära alla nödvändiga upplysningar från företag och företagssammanslutningar.

2. När kommissionen sänder en enkel begäran om upplysningar till ett företag eller en företagssammanslutning skall den ange den rättsliga grunden och syftet med begäran, precisera vilken information som begärs, fastställa den tidsfrist inom vilken upplysningarna skall lämnas, samt ange de påföljder som föreskrivs i artikel 23 för lämnande av oriktiga eller vilseledande upplysningar.

3. När kommissionen genom beslut kräver att företag eller företagssammanslutningar lämnar upplysningar, skall den ange den rättsliga grunden och syftet med begäran, precisera vilken information som begärs och fastställa den tidsfrist inom vilken upplysningarna skall lämnas. Kommissionen skall också i beslutet ange de påföljder som föreskrivs i artikel 23 samt ange eller förelägga de påföljder som föreskrivs i artikel 24. Kommissionen skall även upplysa om rätten att få beslutet prövat av EG-domstolen.

4. Företagens ägare eller deras företrädare och, när det gäller juridiska personer, bolag eller föreningar som inte är juridiska personer, de som enligt lag eller stadgar är utsedda att företräda dem, skall lämna de begärda upplysningarna på företagets eller företagssammanslutningens vägnar. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna de begärda upplysningarna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen skall förbli fullt ansvariga om de lämnade upplysningarna är, ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Kommissionens skall utan dröjsmål sända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till konkurrensmyndigheten i den medlemsstat inom vars territorium företaget eller företagssammanslutningen har sitt säte och till konkurrensmyndigheten i den medlemsstat vars territorium berörs.

6. På kommissionens begäran skall medlemsstaternas regeringar och konkurrensmyndigheter lämna alla nödvändiga upplysningar till kommissionen så att den kan fullgöra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Artikel 19

Befogenhet att inhämta redogörelser

1. För fullgörandet av de uppgifter som kommissionen tilldelas genom denna förordning får den höra alla fysiska eller juridiska personer som samtycker till detta, i syfte att samla information om frågor som har samband med föremålet för en utredning.

2. Om förhör enligt punkt 1 hålls i ett företags lokaler, skall kommissionen informera konkurrensmyndigheten i den medlemsstat inom vars territorium förhöret äger rum. Om konkurrensmyndigheten i medlemsstaten i fråga så önskar, får dess tjänstemän bistå tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat att hålla förhöret.

Artikel 20

Kommissionens befogenheter vid inspektioner

1. För fullgörandet av de uppgifter som kommissionen tilldelas genom denna förordning får den genomföra alla nödvändiga inspektioner hos företag och företagssammanslutningar.

2. De tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat att genomföra en inspektion har befogenhet att

- a) bereda sig tillträde till företags eller företagssammanslutningars lokaler, mark och transportmedel,
- b) granska räkenskaper och andra affärshandlingar, oavsett i vilken form de föreligger,
- c) göra eller erhålla alla former av kopior av eller utdrag ur sådana räkenskaper och affärshandlingar,
- d) försegla samtliga företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för inspektionen,
- e) begära att företagets eller företagssammanslutningens företrädare eller medarbetare lämnar förklaringar till sakförhållanden och dokument som har samband med föremålet för och syftet med inspektionen och protokollföra deras svar.

3. De tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat att genomföra en inspektion skall utöva sina befogenheter efter uppvisande av ett skriftligt tillstånd som anger föremålet för och syftet med inspektionen samt de påföljder som föreskrivs i artikel 23 om begärda räkenskaper eller andra affärshandlingar inte läggs fram i fullständigt skick eller om svaren på en begäran enligt punkt 2 i den här artikeln är oriktiga eller vilseledande. Kommissionen skall i god tid före inspektionen underrätta konkurrensmyndigheten i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras om denna.
4. Företag och företagssammanslutningar är skyldiga att underkasta sig de inspektioner som kommissionen har beslutat om. I beslutet skall anges föremålet för och syftet med inspektionen, fastställas när den skall börja och anges de påföljder som föreskrivs i artiklarna 23 och 24 samt upplysas om rätten att få beslutet prövat av EG-domstolen. Kommissionen skall fatta sådana beslut efter att ha samrått med konkurrensmyndigheten i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras.
5. Tjänstemän som är anställda vid eller bemyndigade eller utsedda av konkurrensmyndigheten i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras skall, på begäran av den myndigheten eller kommissionen, aktivt bistå de tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat. De skall för detta ändamål ha de befogenheter som anges i punkt 2.
6. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat konstaterar att ett företag motsätter sig en inspektion som har beslutats enligt denna artikel, skall den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd, och, när det är lämpligt, begära handräckning av polisen eller annan motsvarande verkställande myndighet, för att de skall kunna genomföra sin inspektion.
7. Om det bistånd som föreskrivs i punkt 6 kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt nationella bestämmelser, skall ett sådant tillstånd begäras. Ett sådant tillstånd kan också begäras i förebyggande syfte.
8. Vid ansökan om ett tillstånd enligt punkt 7 skall den nationella rättsliga myndigheten kontrollera att kommissionens beslut är fattat i vederbörlig ordning och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för inspektionen. Den nationella rättsliga myndigheten får vid sin kontroll av att tvångsåtgärderna är proportionella, direkt eller via medlemsstatens konkurrensmyndighet, be kommissionen om närmare förklaringar om framförallt de grunder på vilka kommissionen misstänker överträdelse av bestämmelserna i artiklarna 81 och 82 i fördraget samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt det berörda företaget är inblandat. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ifrågasätta att en inspektion behövs eller begära att få tillgång till uppgifter i kommissionens handlingar i ärendet. Lagenligheten hos kommissionens beslut kan endast prövas av EG-domstolen.

Artikel 21

Inspektion av övriga lokaler

1. Om rimlig misstanke finns om att räkenskaper eller andra affärshandlingar, som har samband med föremålet för inspektionen och som kan vara av betydelse för att bevisa en allvarlig överträdelse av artikel 81 eller artikel 82 i fördraget, förvaras i andra lokaler, på annan mark och i andra transportmedel, inklusive de berörda företagens eller företagssammanslutningarnas ledares, direktörers och andra medarbetares bostäder, får kommissionen genom beslut beordra att en inspektion genomförs i dessa lokaler, på denna mark och i dessa transportmedel.
2. I beslutet skall anges föremålet för och syftet med inspektionen, fastställas tidpunkten när den skall börja och upplysas om rätten att få beslutet prövat av EG-domstolen. Det skall särskilt meddelas på vilka grunder kommissionen har antagit att misstankar enligt punkt 1 finns. Kommissionen skall fatta sådana beslut efter att ha samrått med konkurrensmyndigheten i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras.

3. Ett beslut som antas enligt punkt 1 kan inte genomföras utan förhandsgodkännande från den nationella rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten. Den nationella rättsliga myndigheten skall kontrollera att kommissionens beslut är fattat i vederbörlig ordning och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till framförallt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är, betydelsen av den bevisning som avses, det berörda företags medverkan och den rimliga sannolikheten för att de räkenskaper och affärshandlingar som inspektionen avser förvaras i de lokaler för vilka bemyndigande begärs. Den nationella rättsliga myndigheten får, direkt eller via medlemsstatens konkurrensmyndighet, be kommissionen om närmare förklaringar i de avseenden som krävs för att den skall kunna kontrollera att de planerade tvångsåtgärderna är proportionella.

Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ifrågasätta att en inspektion behövs eller begära att få tillgång till uppgifter i kommissionens handlingar i ärendet. Lagenligheten hos kommissionens beslut kan endast prövas av EG-domstolen.

4. De tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat för att genomföra en inspektion enligt punkt 1 i denna artikel skall ha de befogenheter som anges i artikel 20.2 a, b och c. Artikel 20.5 och 20.6 skall gälla i tillämpliga delar.

Artikel 22

Utredningar som genomförs av medlemsstaternas konkurrensmyndigheter

1. En medlemsstats konkurrensmyndighet får på sitt territorium på uppdrag av konkurrensmyndigheten i en annan medlemsstat, och för dess räkning, företa alla sådana inspektioner eller andra undersökningsåtgärder enligt sin nationella lagstiftning som krävs för att konstatera om det föreligger en överträdelse av artikel 81 eller artikel 82 i fördraget. Allt utbyte och all användning av den information som inhämtats skall genomföras i enlighet med artikel 12.

2. På begäran av kommissionen skall medlemsstaternas konkurrensmyndigheter genomföra de inspektioner som kommissionen anser nödvändiga enligt artikel 20.1 eller som den har beslutat om enligt artikel 20.4. De tjänstemän hos medlemsstaternas konkurrensmyndigheter som har till uppgift att genomföra inspektionerna samt de tjänstemän som bemyndigats eller utsetts av dem skall utöva sina befogenheter i enlighet med nationell lagstiftning.

På begäran av kommissionen eller konkurrensmyndigheten i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras, får de tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat bistå den berörda myndighetens tjänstemän.

KAPITEL VI

PÅFÖLJDER

Artikel 23

Böter

1. Kommissionen får genom beslut ålägga företag eller företagsammanslutningar böter på upp till 1 % av föregående räkenskapsårs sammanlagda omsättning, om de uppsåtligen eller av oaktsamhet

- a) lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter som svar på en begäran enligt artikel 17 eller artikel 18.2,
- b) som svar på en begäran genom beslut antaget enligt artikel 17 eller artikel 18.3 lämnar oriktiga, ofullständiga eller vilseledande uppgifter eller inte lämnar upplysningar inom den fastställda tidsfristen,
- c) vid inspektioner som genomförs enligt artikel 20 lägger fram begärda räkenskaper eller andra affärshandlingar i ofullständigt skick eller inte underkastar sig en inspektion som har beslutats enligt artikel 20.4,

- d) som svar på en fråga som ställs i enlighet med artikel 20.2 e
- ger ett oriktigt eller vilseledande svar,
  - underlåter att inom en av kommissionen fastställd tidsfrist rätta ett felaktigt, ofullständigt eller vilseledande svar från en medarbetare, eller
  - underlåter eller vägrar ge ett fullständigt svar om fakta i samband med föremålet för och syftet med en inspektion som beordrats genom ett beslut som antagits enligt artikel 20.4,
- e) har brutit förseglingar som de tjänstemän eller andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat har anbringat enligt artikel 20.2 d.

2. Kommissionen får genom beslut ålägga företag och företagssammanslutningar böter, om de uppsåtligt eller av oaktsamhet

- a) överträder artikel 81 eller artikel 82 i fördraget, eller
- b) åsidosätter ett beslut om interimistiska åtgärder enligt artikel 8, eller
- c) inte iakttar ett åtagande som gjorts bindande genom beslut enligt artikel 9.

För varje företag och företagssammanslutning som deltagit i överträdelsen får böterna inte överstiga 10 % av föregående räkenskapsårs sammanlagda omsättning.

Om en sammanslutnings överträdelse har samband med dess medlemmars verksamhet, får böterna inte överstiga 10 % av summan av den sammanlagda omsättningen hos varje medlem med verksamhet på den marknad som påverkas av sammanslutningens överträdelse.

3. När bötesbeloppet fastställs, skall hänsyn tas både till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den pågått.

4. Om böter åläggs en företagssammanslutning och hänsyn tas till medlemmarnas omsättning men sammanslutningen inte är solvent, är sammanslutningen skyldig att kräva betalning från medlemmarna för att täcka bötesbeloppet.

Om sådana inbetalningar inte har gjorts till sammanslutningen inom den tidsfrist som kommissionen fastställt, får kommissionen kräva att böterna betalas direkt av vilket som helst av de företag vars företrädare var medlemmar i sammanslutningens berörda beslutsfattande organ.

Efter det att kommissionen har krävt betalning enligt andra stycket får den, om så är nödvändigt för att garantera att hela bötesbeloppet betalas, kräva betalning av vilken som helst av de av sammanslutningens medlemmar som var verksamma på den marknaden där överträdelsen ägde rum.

Kommissionen får dock inte kräva betalning enligt andra och tredje styckena från företag som kan visa att de inte har genomfört det beslut som fattades av sammanslutningen och som ledde till överträdelse och antingen inte var medvetna om beslutets existens eller aktivt tog avstånd från det innan kommissionen började utreda fallet.

Betalningsansvaret för varje företag får när det gäller betalning av böterna inte överstiga 10 % av föregående räkenskapsårs sammanlagda omsättning.

5. Beslut som fattas enligt punkterna 1 och 2 skall inte vara av straffrättslig art.

Artikel 24

Viten

1. Kommissionen får genom beslut vid vite om upp till 5 % av den genomsnittliga dagsomsättningen under föregående räkenskapsår för varje dags dröjsmål, räknat från den dag som anges i beslutet, ålägga företag eller företagssammanslutningar att

- a) upphöra med en överträdelse av artikel 81 eller artikel 82 i fördraget i enlighet med ett beslut enligt artikel 7 i denna förordning,

- b) iaktta ett beslut om interimistiska åtgärder enligt artikel 8,
- c) iaktta ett åtagande som gjorts bindande genom beslut enligt artikel 9,
- d) lämna fullständiga och riktiga upplysningar i enlighet med kommissionens begäran i beslut enligt artikel 17 eller artikel 18.3,
- e) underkasta sig en sådan inspektion som kommissionen har beslutat om enligt artikel 20.4.

2. Om företag eller företagssammanslutningar har fullgjort den skyldighet för vars uppfyllande vitet har förelagts, får kommissionen fastställa det slutliga vitet till ett belopp som är lägre än det som följer av det ursprungliga beslutet. Artikel 23.4 skall gälla på motsvarande sätt.

KAPITEL VII

PRESKRIPTIONSTIDER

Artikel 25

Preskriptionstider för åläggande av påföljder

1. Följande preskriptionstider gäller kommissionens befogenheter enligt artiklarna 23 och 24:
  - a) Tre år vid överträdelser av bestämmelser om begäran om upplysningar eller genomförande av inspektioner.
  - b) Fem år vid alla övriga överträdelser.
2. Preskriptionstiden skall räknas från och med den dag då överträdelsen begicks. Vid fortsatta eller upprepade överträdelser skall dock tiden räknas från och med den dag då överträdelsen upphörde.
3. Preskriptionstiden för åläggande av böter eller föreläggande av viten skall avbrytas av åtgärder som vidtas av kommissionen eller av en medlemsstats konkurrensmyndighet i syfte att undersöka eller ingripa mot överträdelsen. Avbrottet i preskriptionstiden skall gälla från och med den dag då minst ett företag eller en företagssammanslutning som har deltagit i överträdelsen underrättas om åtgärden. Åtgärder som avbryter preskriptionstiden skall särskilt utgöras av
  - a) skriftliga framställningar om upplysningar vilka görs av kommissionen eller av en medlemsstats konkurrensmyndighet,
  - b) skriftliga tillstånd att genomföra inspektioner vilka kommissionen eller en medlemsstats konkurrensmyndighet har givit sina tjänstemän,
  - c) kommissionens eller en medlemsstats konkurrensmyndighets inledande av ett förfarande,
  - d) meddelanden om invändningar från kommissionen eller en medlemsstats konkurrensmyndighet.
4. Avbrottet i preskriptionstiden skall gälla alla de företag eller företagssammanslutningar som har deltagit i överträdelsen.
5. Efter varje avbrott skall preskriptionstiden börja löpa på nytt. Preskriptionstiden skall dock löpa ut senast den dag då en period som är lika med den dubbla preskriptionstiden har förflutit utan att kommissionen har ålagt böter eller förelagt viten. Denna period skall förlängas med den tid under vilken preskriptionstiden tillfälligt har upphört att löpa enligt punkt 6.
6. Preskriptionstiden för åläggande av böter eller föreläggande av viten skall tillfälligt upphöra att löpa så länge som kommissionens beslut är föremål för prövning av EG-domstolen.

*Artikel 26***Preskriptionstiden för verkställande av påföljder**

1. En preskriptionstid på fem år skall gälla för kommissionens befogenhet att verkställa beslut som fattats enligt artiklarna 23 och 24.
2. Preskriptionstiden skall räknas från och med den dag då beslutet vinner laga kraft.
3. Preskriptionstiden för verkställande av påföljder skall avbrytas
  - a) genom underrättelse om ett beslut om ändring av det ursprungliga bötes- eller vitesbeloppet eller om avslag på en begäran om en sådan ändring,
  - b) genom åtgärder som vidtas av kommissionen eller av en medlemsstat på kommissionens begäran för att driva in böter eller viten.
4. Efter varje avbrott skall preskriptionstiden börja löpa på nytt.
5. Preskriptionstiden för verkställande av påföljder skall upphöra att löpa så länge som
  - a) en betalningsfrist har medgetts, eller
  - b) indrivningen har skjutits upp enligt ett beslut av EG-domstolen.

KAPITEL VIII

HÖRANDE AV PARTER OCH SEKRETESS*Artikel 27***Hörande av parter, klagande och andra**

1. Innan kommissionen fattar beslut enligt artiklarna 7, 8, 23 och 24.2 skall den ge de företag eller företagssammanslutningar som omfattas av det förfarande som kommissionen inlett tillfälle att yttra sig över kommissionens invändningar. Kommissionen skall grunda sina beslut endast på invändningar som de berörda parterna har fått tillfälle att yttra sig över. De klagande skall vara nära knutna till förfarandet.
2. Berörda parter rätt till försvar skall iaktas fullt ut under förfarandet. De skall ha rätt att få tillgång till kommissionens handlingar i ärendet, med förbehåll för företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten till tillgång till handlingar i ärendet skall inte omfatta konfidentiell information och interna handlingar hos kommissionen eller medlemsstaternas konkurrensmyndigheter. I synnerhet skall rätten till tillgång inte utsträckas till att gälla skriftväxling mellan kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter eller mellan de senare, inbegripet handlingar som utarbetats enligt artiklarna 11 och 14. Detta skall inte hindra att kommissionen röjer eller använder upplysningar som är nödvändiga för att bevisa en överträdelse.
3. Om kommissionen anser det nödvändigt får den också höra andra fysiska eller juridiska personer. En begäran från sådana personer om att bli hörda skall bifallas, om de kan påvisa ett tillräckligt intresse i saken. Medlemsstaternas konkurrensmyndigheter får också uppmana kommissionen att höra andra fysiska eller juridiska personer.
4. Om kommissionen avser att anta ett beslut enligt artikel 9 eller artikel 10 skall den offentliggöra en kort sammanfattning av fallet och huvuddragen i åtagandena eller det föreslagna förfarandet. Berörda tredje män får lägga fram sina synpunkter inom en tidsfrist som kommissionen fastställer vid offentliggörandet och som inte får understiga en månad. Offentliggörandet skall beakta företagets berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter.

*Artikel 28***Sekretess**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 12 och 15 får upplysningar som har inhämtats enligt artiklarna 17–22 endast användas för det ändamål för vilket de har inhämtats.
2. Utan att det påverkar det utbyte och den användning av upplysningar som anges i artiklarna 11, 12, 14, 15 och 27 får kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter, deras tjänstemän, anställda och övriga personer som arbetar under dessa myndigheters övervakning liksom tjänstemän vid andra myndigheter i medlemsstaterna inte röja upplysningar som de har inhämtat eller utbytt med stöd av denna förordning och som är av sådant slag att de omfattas av sekretess. Denna skyldighet gäller också alla de företrädare för och experter från medlemsstaterna som deltar i möten med den rådgivande kommittén enligt artikel 14.

KAPITEL IX

FÖRORDNINGAR OM UNDANTAG*Artikel 29***Återkallelse i enskilda fall**

1. Om kommissionen på grundval av sin behörighet enligt en rådsförordning, såsom förordningarna nr 19/65/EEG, (EEG) nr 2821/71, (EEG) nr 3976/87, (EEG) nr 1534/91 eller (EEG) nr 479/92, att tillämpa artikel 81.3 i fördraget genom en förordning, har förklarat att artikel 81.1 i fördraget inte skall tillämpas på vissa kategorier av avtal, beslut av företagssammanslutningar eller samordnade förfaranden, får den, på eget initiativ eller till följd av ett klagomål, återkalla rätten att omfattas av en sådan undantagsförordning, om den konstaterar att ett avtal, beslut eller samordnat förfarande på vilket undantagsförordningen är tillämplig i ett visst fall har verkningar som är oförenliga med artikel 81.3 i fördraget.
2. Om avtal, beslut av företagssammanslutningar eller samordnade förfaranden på vilka en kommissionsförordning enligt punkt 1 är tillämplig i ett visst fall har verkningar som är oförenliga med artikel 81.3 i fördraget på en medlemsstats territorium, eller på en del av detta vilken uppvisar alla kännetecken på en avgränsad geografisk marknad, får konkurrensmyndigheten i denna medlemsstat återkalla undantaget enligt förordningen i fråga på det territoriet.

KAPITEL X

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER*Artikel 30***Offentliggörande av beslut**

1. Kommissionen skall offentliggöra de beslut som den fattar enligt artiklarna 7–10, 23 och 24.
2. I offentliggörandet skall de berörda parternas namn och huvuddragen i beslutet anges, inbegripet ålagda påföljder. Det skall beakta företagets berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter.

*Artikel 31***EG-domstolens prövning**

EG-domstolen skall ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka kommissionen har fastställt böter eller viten. EG-domstolen får upphäva, sänka eller höja förelagda böter eller viten.

*Artikel 32***Undantag från tillämpningsområdet**

Denna förordning skall inte gälla

- a) internationella trampfartstjänster enligt definitionen i artikel 1.3 a i förordning (EEG) nr 4056/86,
- b) en sjötransporttjänst som uteslutande äger rum mellan hamnarna i en och samma medlemsstat enligt artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 4056/86,
- c) lufttransport mellan flygplatser i gemenskapen och tredje land.

*Artikel 33***Tillämpningsföreskrifter**

1. Kommissionen får vidta de åtgärder som behövs för att tillämpa denna förordning. Sådana åtgärder kan bland annat avse

- a) form, innehåll och närmare bestämmelser om klagomål enligt artikel 7 samt förfarandet för att avvisa klagomål,
- b) praktiska arrangemang för informationsutbyte och samråd enligt artikel 11,
- c) praktiska arrangemang för hörande enligt artikel 27.

2. Innan kommissionen vidtar åtgärder enligt punkt 1 skall den offentliggöra ett utkast till dessa åtgärder och ge alla berörda parter tillfälle att framföra sina synpunkter inom den tid som kommissionen fastställer, vilken inte får understiga en månad. Innan kommissionen offentliggör ett utkast till åtgärd och innan den vidtar en sådan åtgärd skall den samråda med Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor.

KAPITEL XI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER, ÄNDRINGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 34***Övergångsbestämmelser**

1. Ansökningar till kommissionen enligt artikel 2 i förordning nr 17, anmälningar enligt artiklarna 4 och 5 i förordning nr 17 samt motsvarande ansökningar och anmälningar enligt förordningarna (EEG) nr 1017/68, (EEG) nr 4056/86 och (EEG) nr 3975/87 skall upphöra att gälla från och med den här förordningens tillämpningsdag.

2. Förfarandeåtgärder som vidtagits enligt förordning nr 17 och förordningarna (EEG) nr 1017/68, (EEG) nr 4056/86 och (EEG) nr 3975/87 skall fortsätta att gälla i samband med tillämpningen av denna förordning.

*Artikel 35***Medlemsstaternas utseende av konkurrensmyndigheter**

1. Medlemsstaterna skall utse en eller flera konkurrensmyndigheter ansvariga för tillämpningen av artiklarna 81 och 82 i fördraget på ett sådant sätt att bestämmelserna i denna förordning efterlevs effektivt. De åtgärder som är nödvändiga för att dessa myndigheter skall ha befogenhet att tillämpa dessa artiklar skall vidtas före den 1 maj 2004. De utsedda myndigheterna kan innefatta domstolar.

2. Om verkställigheten av gemenskapens konkurrensrätt överläts till nationella administrativa och rättsliga myndigheter får medlemsstaterna tilldela dessa myndigheter olika befogenheter och funktioner, oavsett om de är administrativa eller rättsliga.

3. Verkningarna av artikel 11.6 skall gälla för de myndigheter som medlemsstaterna har utsett, inbegripet domstolar som utövar funktioner i samband med förberedelse och antagande av sådana beslut som avses i artikel 5. Verkningarna av artikel 11.6 skall inte omfatta domstolar som ansvarar för överprövningen av sådana beslut som avses i artikel 5.

4. Utan hinder av punkt 3 skall i den medlemsstat där en myndighet för antagandet av vissa former av beslut enligt artikel 5 väcker talan inför en rättslig myndighet som är åtskild från eller annan än den myndighet som väcker talan, och under förutsättning att villkoren i denna punkt är uppfyllda, verkningarna av artikel 11.6 begränsas till den myndighet som handlägger ärendet, vilken skall återkalla sin talan hos den rättsliga myndigheten när kommissionen inleder förfaranden, och detta återkallande skall leda till att de nationella förfarandena avslutas.

Artikel 36

Ändring av förordning (EEG) nr 1017/68

Förordning (EEG) nr 1017/68 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall upphöra att gälla.
2. I artikel 3.1 skall orden "Förbudet enligt artikel 2" ersättas med orden "Förbudet enligt artikel 81.1 i fördraget".
3. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:
  - a) I punkt 1 skall orden "De avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artikel 2" ersättas med orden "Avtal, beslut och samordnade förfaranden enligt artikel 81.1 i fördraget".
  - b) Punkt 2 skall ersättas med följande:

"2. Om tillämpningen av ett sådant avtal, beslut eller samordnat förfarande som avses i punkt 1 i ett visst fall har verkningar som är oförenliga med de villkor som anges i artikel 81.3 i fördraget, kan företagen eller företagssammanslutningarna åläggas att upphöra med dessa verkningar."
4. Artiklarna 5–29 skall upphöra att gälla med undantag av artikel 13.3 som skall fortsätta att tillämpas på beslut som fattas enligt artikel 5 i förordning (EEG) nr 1017/68 före den här förordningens tillämpningsdag fram till dess att giltighetstiden för dessa beslut utgår.
5. I artikel 30 skall punkterna 2, 3 och 4 utgå.

Artikel 37

Ändring av förordning (EEG) nr 2988/74

I förordning (EEG) nr 2988/74 skall följande artikel införas:

"Artikel 7a

Undantag från tillämpningsområdet

Denna förordning gäller inte för åtgärder som vidtas enligt rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (*).

(*) EGT L 1, 4.1.2003, s. 1."

Artikel 38

Ändring av förordning (EEG) nr 4056/86

Förordning (EEG) nr 4056/86 ändras på följande sätt:

1. Artikel 7 ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Underlåtelse att fullgöra en skyldighet

När de berörda parterna underlåter att fullgöra en skyldighet som enligt artikel 5 är en förutsättning för undantaget i artikel 3, får kommissionen för att få överträdelsen att upphöra och på de villkor som anges i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (*) fatta ett beslut som antingen förbjuder dem eller anmodar dem att vidta vissa åtgärder eller återkallar gruppundantaget för dem.

(*) EGT L 1, 4.1.2003, s. 1."

b) Punkt 2 skall ändras på följande sätt:

i) I led a skall "på de villkor som fastställs i avsnitt II" ersättas med "på de villkor som fastställs i förordning (EG) nr 1/2003".

ii) I led c i andra stycket skall andra meningen ersättas med följande:

"Kommissionen skall samtidigt, i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 1/2003, besluta om den skall godta de åtaganden som lämnats av de berörda företagen, för att bland annat ge företag som inte är medlemmar i konferensen tillträde till marknaden utanför linjekonferenser."

2. Artikel 8 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall utgå.

b) I punkt 2 skall orden "enligt artikel 10" ersättas med orden "enligt förordning (EG) nr 1/2003".

c) Punkt 3 skall utgå.

3. Artikel 9 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall "den rådgivande kommitté som avses i artikel 15" ersättas med "den rådgivande kommitté som avses i artikel 14 i förordning (EG) nr 1/2003".

b) I punkt 2 skall "den rådgivande kommitté som avses i artikel 15" ersättas med "den rådgivande kommitté som avses i artikel 14 i förordning (EG) nr 1/2003".

4. Artiklarna 10–25 skall upphöra att gälla med undantag av artikel 13.3 som skall fortsätta att tillämpas på beslut som fattas enligt artikel 81.3 i fördraget före den här förordningens tillämpningsdag fram till dess att giltighetstiden för dessa beslut utgår.

5. I artikel 26 skall orden "form, innehåll och övriga bestämmelser beträffande de klagomål som avses i artikel 10, ansökningar enligt artikel 12 och förhör enligt artikel 23.1 och 23.2" utgå.

Artikel 39

Ändring av förordning (EEG) nr 3975/87

Artiklarna 3–19 i förordning (EEG) nr 3975/87 skall upphöra att gälla med undantag av artikel 6.3 som skall fortsätta att tillämpas på beslut som fattas enligt artikel 81.3 i fördraget före den här förordningens tillämpningsdag fram till dess att giltighetstiden för dessa beslut utgår.

*Artikel 40***Ändring av förordningarna nr 19/65/EEG, (EEG) nr 2821/71 och (EEG) nr 1534/91**

Artikel 7 i förordning 19/65/EEG, artikel 7 i förordning (EEG) nr 2821/71 och artikel 7 i förordning (EEG) nr 1534/91 skall upphöra att gälla.

*Artikel 41***Ändring av förordning (EEG) nr 3976/87**

Förordning (EEG) nr 3976/87 ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

Kommissionen skall höra den rådgivande kommitté som avses i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (*) innan ett utkast till förordning offentliggörs och innan en förordning antas.

(*) EGT L 1, 4.1.2003, s. 1."

2. Artikel 7 skall upphöra att gälla.

*Artikel 42***Ändring av förordning (EEG) nr 479/92**

Förordning (EEG) nr 479/92 ändras på följande sätt:

1. Artikel 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

Innan kommissionen offentliggör utkastet till förordningen och innan den antar förordningen, skall kommissionen höra den rådgivande kommitté som avses i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (*).

(*) EGT L 1, 4.1.2003, s. 1."

2. Artikel 6 skall upphöra att gälla.

*Artikel 43***Upphävande av förordningarna nr 17 och nr 141**

1. Förordning nr 17 skall upphöra att gälla med undantag av artikel 8.3 som skall fortsätta att tillämpas på beslut som fattas enligt artikel 81.3 i fördraget före den här denna förordningens tillämpningsdag fram till dess att giltighetstiden för dessa beslut utgår.

2. Förordning nr 141 skall upphöra att gälla.

3. Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall anses som hänvisningar till den här förordningen.

*Artikel 44***Rapport om tillämpningen av denna förordning**

Fem år efter denna förordnings tillämpningsdag skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur förordningen fungerar, särskilt när det gäller tillämpningen av artikel 11.6 och artikel 17.

På grundval av denna rapport skall kommissionen bedöma om det är lämpligt att föreslå rådet en översyn av denna förordning.

*Artikel 45***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 maj 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2002.

På rådets vägnar

M. FISCHER BOEL

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2/2003

av den 19 december 2002

om ändring av förordning (EG) nr 2248/2001 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan, och Republiken Kroatien å andra sidan, och av interimsvalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kroatien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

Artikel 1

med beaktande av kommissionens förslag, och

I rådets förordning (EG) nr 2248/2001 skall följande införas:

av följande skäl:

"Artikel 7a

- (1) Rådet är i färd med att ingå ett stabiliserings- och associeringsavtal mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan, och Republiken Kroatien å andra sidan, vilket undertecknades i Luxemburg den 29 oktober 2001 (nedan kallat "stabiliserings- och associeringsavtalet").
- (2) Rådet ingick samtidigt den 29 oktober 2001 ett interimsavtal mellan Europeiska gemenskapen å ena sidan, och Republiken Kroatien å andra sidan⁽¹⁾ om handel och handelsrelaterade frågor (nedan kallat "interimsvalet"). Interimsvalet trädde i kraft den 1 mars 2002, men tillämpades provisoriskt från och med den 1 januari 2002.
- (3) Genom förordning (EG) nr 2248/2001⁽²⁾ fastställs vissa förfaranden för att tillämpa vissa bestämmelser i dessa avtal. Det är emellertid nödvändigt att fastställa tillämpningsförfaranden för ytterligare vissa bestämmelser i avtalen.
- (4) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.
- (5) När det gäller handelspolitiska skyddsåtgärder bör det fastställas särskilda bestämmelser beträffande de allmänna regler som fastställs i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽⁴⁾.
- (6) Den här förordningen bör fortsätta att gälla efter det att stabiliserings- och associeringsavtalet trätt i kraft.

Allmän skyddsklausul och bristklausul

1. Om en medlemsstat begär att kommissionen skall vidta åtgärder enligt artiklarna 25 och 26 i interimsvalet, senare artiklarna 38 och 39 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall den till stöd för sin begäran förse kommissionen med nödvändiga upplysningar.
2. Kommissionen skall biträdas av den rådgivande kommitté som inrättats genom artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 3285/94^(*) (nedan kallad kommittén).
3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG tillämpas.
4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.
5. Om kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, konstaterar att de villkor som fastställs i artiklarna 25 och 26 i interimsvalet, senare artiklarna 38 och 39 i stabiliserings- och associeringsavtalet, är uppfyllda, skall den
  - underrätta medlemsstaterna, vilket, om den handlar på eget initiativ, skall ske omedelbart och, om den efterkommer en begäran av en medlemsstat, skall ske senast fem arbetsdagar efter det att denna begäran mottagits,
  - samråda med kommittén om de föreslagna åtgärderna,
  - samtidigt underrätta Kroatien och till Kroatien anmäla att samråd i interimskommittén, senare stabiliserings- och associeringsrådet, inleds enligt artiklarna 25.4 och 26.3 i interimsvalet, senare artiklarna 38.4 och 39.3 i stabiliserings- och associeringsavtalet, och
  - samtidigt tillhandahålla interimskommittén, senare stabiliserings- och associeringsrådet, alla upplysningar som är nödvändiga för detta samråd, i enlighet med artiklarna 25.3 och 26.3 i interimsvalet, senare artiklarna 38.3 och 39.3 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

⁽¹⁾ EGT L 330, 14.12.2001, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 304, 21.11.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1972/2002 (EGT L 305, 7.11.2002, s. 1).

6. När samrådet avslutats och om ingen annan lösning kunnat nås, får kommissionen efter samråd med kommittén besluta om lämpliga åtgärder enligt artiklarna 25 och 26 i interimsavtalet, senare artiklarna 38 och 39 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

Beslutet skall omedelbart anmälas till rådet och skall också anmälas till interimskommittén, senare till stabiliserings- och associeringsrådet.

Beslutet skall vara omedelbart tillämpligt.

7. Varje medlemsstat får hänskjuta det kommissionsbeslut som avses i punkt 6 till rådet senast tio arbetsdagar efter det att anmälan av beslutet mottagits.

Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom två månader.

8. Om kommissionen beslutar att inte vidta åtgärder enligt artiklarna 25 och 26 i interimsavtalet, senare artiklarna 38 och 39 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall den underrätta rådet om detta senast fem arbetsdagar efter det att medlemsstatens begäran mottagits.

Varje medlemsstat får hänskjuta ett sådant beslut av kommissionen till rådet senast tio arbetsdagar efter det att det anmälts.

Om rådet med kvalificerad majoritet meddelar att det avser att fatta ett annat beslut, skall kommissionen omedelbart underrätta Kroatien om detta och till Kroatien anmäla att samråd i interimskommittén, senare stabiliserings- och associeringsrådet, inleds enligt artiklarna 25.3, 25.4 och 26.3 i interimsavtalet, senare artiklarna 38.3, 38.4 och 39.3 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

9. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut senast två månader efter det att samrådet med Kroatien i interimskommittén, senare stabiliserings- och associeringsrådet, har avslutats.

10. Samrådet i interimskommittén, senare stabiliserings- och associeringsrådet, skall anses vara avslutat senast trettio dagar efter den anmälan som avses i punkterna 5 och 8.

Artikel 7b

Särskilda och kritiska omständigheter

1. Om det föreligger särskilda och kritiska omständigheter i den mening som avses i artiklarna 25.4 b och 26.4 i interimsavtalet, senare artiklarna 38.4 b och 39.4 i stabiliserings- och associeringsavtalet, får kommissionen vidta omedelbara åtgärder i enlighet med artiklarna 25 och 26 i interimsavtalet, senare artiklarna 38 och 39 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

Om kommissionen mottar en begäran av en medlemsstat skall den fatta beslut senast fem arbetsdagar efter mottagandet av begäran.

2. Kommissionen skall anmäla sitt beslut till rådet.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet senast tio arbetsdagar efter det att anmälan av beslutet mottagits.

Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom två månader.

Artikel 7c

Skyddsklausul för jordbruks- och fiskeriprodukter

Om åtgärder måste vidtas för jordbruks- eller fiskeriprodukter på grundval av artiklarna 18 eller 25 i interimsavtalet, senare artiklarna 31 eller 38 i stabiliserings- och associeringsavtalet, eller på grundval av bestämmelserna i bilagorna om dessa produkter eller av bestämmelserna i protokoll nr 3, får, utan hinder av förfarandena i artiklarna 7a och 7b, sådana åtgärder vidtas i enlighet med förfarandena i de relevanta bestämmelserna om upprättandet av den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna eller den gemensamma organisationen av marknaderna för fiskeri- och vattenbruksprodukter, eller i särskilda bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 308 i fördraget och som gäller för produkter som framställts genom bearbetning av jordbruks- eller fiskeriprodukter, under förutsättning att villkoren i artikel 18 i interimsavtalet, senare artikel 31 i stabiliserings- och associeringsavtalet, och i artikel 25.3–25.5 i interimsavtalet, senare artikel 38.3–38.5 i stabiliserings- och associeringsavtalet, iakttas.

Artikel 7d

Dumpning

Om ett förfarande kan berättiga att gemenskapen tillämpar åtgärder enligt artikel 24.1 i interimsavtalet, senare artikel 37.1 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall beslut om att införa antidumpningsåtgärder fattas i enlighet med rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (***) och förfarandet i artikel 24.2 i interimsavtalet, senare artikel 37.2 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

Artikel 7e

Konkurrens

1. Om ett förfarande kan berättiga att gemenskapen vidtar åtgärder enligt artikel 35 i interimsavtalet, senare artikel 70 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall kommissionen efter att ha undersökt saken, på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat, avgöra om förfarandet är förenligt med avtalet. Vid behov skall kommissionen föreslå rådet att besluta om skyddsåtgärder, och rådet skall då handla i enlighet med förfarandet i artikel 133 i fördraget, utom när det gäller sådana stöd som omfattas av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (***), beträffande

vilka åtgärder som skall vidtas i enlighet med de förfaranden som fastställs i den förordningen. Åtgärder får endast vidtas med iakttagande av villkoren i artikel 35.9 i interimsvtalet, senare artikel 70.9 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

2. Om ett förfarande kan medföra att Kroatien vidtar åtgärder mot gemenskapen på grundval av artikel 35 i interimsvtalet, senare artikel 70 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall kommissionen, efter att ha undersökt saken, avgöra om förfarandet är förenligt med principerna i interimsvtalet, senare stabiliserings- och associeringsavtalet. Vid behov skall den fatta lämpliga beslut på grundval av de kriterier som följer av tillämpningen av artiklarna 81, 82 och 87 i fördraget.

Artikel 7f

Bedrägeri eller underlåtenhet att tillhandahålla administrativt samarbete

1. Vid tillämpningen av artikel 30 i interimsvtalet, senare artikel 43 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall med underlåtenhet att tillhandahålla sådant administrativt samarbete som krävs för kontroll av ursprungsintyg avses bland annat följande:

— Att administrativt samarbete inte framkommer, t.ex. att man underlåter att tillhandahålla namn på och adresser till behöriga tullmyndigheter eller andra statliga myndigheter som svarar för utfärdande och kontroll av ursprungscertifikat eller av provavtryck av stämplat som används vid bestyrkande av sådana certifikat eller underlåter att där så är lämpligt uppdatera sådana uppgifter.

— Att åtgärder för kontroll av produkters ursprungsstatus och av fullgörandet av andra krav enligt protokoll nr 4 till avtalen och för fastställande eller förhindrande av överträdelse av ursprungsreglerna systematiskt inte vidtas eller systematiskt vidtas på ett icke tillfredsställande sätt.

— Att utförande på kommissionens begäran av kontroll i efterhand av ursprungsintyg och meddelande i rätt tid av kontrollresultat systematiskt nekas eller fördröjs på ett otillbörligt sätt.

— Att tillåtelse att genomföra uppdrag i Kroatien som innefattar administrativt samarbete eller undersöknings-samarbete och som syftar till att kontrollera handlingars äkthet eller riktigheten hos uppgifter av betydelse för beviljande av förmånsbehandling enligt avtalen, eller tillåtelse att företa eller låta företa lämpliga undersökningar i syfte att fastställa eller förhindra kringgående av ursprungsreglerna systematiskt nekas eller fördröjs på ett otillbörligt sätt.

— Att underlåtenhet att följa bestämmelserna i protokoll nr 5 om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor i den mån protokollet är relevant för tillämpningen av handelsbestämmelserna i interimsvtalet, senare stabiliserings- och associeringsavtalet, systematiskt sker.

2. Om kommissionen på grundval av information som tillhandahållits av en medlemsstat eller på eget initiativ konstaterar att villkoren i artikel 30 i interimsvtalet, senare artikel 43 i stabiliserings- och associeringsavtalet, är uppfyllda skall den

— underrätta rådet,

— omedelbart inleda samråd med Kroatien i syfte att finna en lämplig lösning i enlighet med vad som föreskrivs i dessa bestämmelser.

Kommissionen får dessutom

— uppmana medlemsstaterna att vidta de försiktighets-åtgärder som är nödvändiga för att skydda gemenskapens finansiella intressen,

— i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett tillkännagivande om att det finns rimliga skäl att betvivla att de bestämmelser som är relevanta för tillämpningen av artikel 30 i interimsvtalet, senare artikel 43 i stabiliserings- och associeringsavtalet, tillämpas korrekt.

3. I avvaktan på att en ömsesidigt tillfredsställande lösning nås inom ramen för samrådet enligt punkt 2 får kommissionen fatta beslut om andra lämpliga åtgärder som den anser vara nödvändiga, i enlighet med artikel 30 i interimsvtalet, senare artikel 43 i stabiliserings- och associeringsavtalet, och med förfarandet i punkt 5.

4. Kommissionen skall biträdas av den tullkodexkommitté som inrättats genom artikel 248a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (***)

5. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

6. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 7g

Anmälan

Alla anmälningar till interimskommittén, senare stabiliserings- och associeringsrådet, i enlighet med interimsvtalet, senare stabiliserings- och associeringsavtalet, skall göras av kommissionen på gemenskapens vägnar.

(*) EGT L 349, 31.12.1994, s. 53. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2474/2000 (EGT L 286, 11.11.2000, s. 1).

(**) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1972/2002 (EGT L 305, 7.11.2002, s. 1).

(***) EGT L 288, 21.10.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1973/2002 (EGT L 305, 7.11.2002, s. 4).

(****) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2700/2000 (EGT L 311, 12.12.2000, s. 17)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2002.

På rådets vägnar

L. ESPERSEN

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 3/2003

av den 19 december 2002

om ändring av förordning (EG) nr 153/2002 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, å andra sidan, och av interimssavtalet mellan Europeiska gemenskapen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

Artikel 1

med beaktande av kommissionens förslag, och

I förordning (EG) nr 153/2002 skall följande artiklar införas:

av följande skäl:

"Artikel 7a

- (1) Rådet är i färd med att ingå ett stabiliserings- och associeringsavtal mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, å andra sidan, vilket undertecknades i Luxemburg den 9 april 2001 (nedan kallat "stabiliserings- och associeringsavtalet").
- (2) Rådet ingick samtidigt den 9 april 2001 ett interimssavtal mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, å andra sidan, om handel och handelsrelaterade frågor⁽¹⁾ med bestämmelser om ett förtida ikraftträdande av stabiliserings- och associeringsavtalets bestämmelser om handel och handelsrelaterade frågor (nedan kallat interimssavtalet). Interimssavtalet trädde i kraft den 1 juni 2001.
- (3) Genom förordning (EG) nr 153/2002⁽²⁾ fastställs vissa förfaranden för att tillämpa vissa bestämmelser i dessa avtal. Det är emellertid nödvändigt att fastställa tillämpningsförfaranden för ytterligare vissa bestämmelser i avtalen.
- (4) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.
- (5) När det gäller handelspolitiska skyddsåtgärder bör det fastställas särskilda bestämmelser beträffande de allmänna regler som fastställs i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽⁴⁾.
- (6) Denna förordning bör fortsätta att gälla efter det att stabiliserings- och associeringsavtalet har trätt i kraft.

Allmän skyddsklausul och bristklausul

1. Om en medlemsstat begär att kommissionen skall vidta åtgärder enligt artiklarna 24 och 25 i interimssavtalet, senare artiklarna 37 och 38 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall den till stöd för sin begäran förse kommissionen med nödvändiga upplysningar.
2. Kommissionen skall biträdas av den rådgivande kommitté som inrättats genom artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 3285/94^(*) (nedan kallad 'kommittén').
3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.
4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.
5. Om kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, konstaterar att villkoren i artiklarna 24 och 25 i interimssavtalet, senare artiklarna 37 och 38 i stabiliserings- och associeringsavtalet, är uppfyllda, skall den
  - underrätta medlemsstaterna, vilket, om den handlar på eget initiativ, skall ske omedelbart och, om den efterkommer en begäran av en medlemsstat, skall ske senast fem arbetsdagar efter det att denna begäran mottagits,
  - samråda med kommittén om de föreslagna åtgärderna,
  - samtidigt underrätta f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och till denna anmäla att samråd i samarbetsrådet, senare stabiliserings- och associeringskommittén, inleds enligt artiklarna 24.4 och 25.3 i interimssavtalet, senare artiklarna 37.4 och 38.3 i stabiliserings- och associeringsavtalet, och
  - samtidigt tillhandahålla samarbetsrådet, senare stabiliserings- och associeringskommittén, alla upplysningar som är nödvändiga för detta samråd, i enlighet med artiklarna 24.3 och 25.3 i interimssavtalet, senare artiklarna 37.3 och 38.3 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

⁽¹⁾ EGT L 124, 4.5.2001, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 25, 29.1.2002, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1972/2002 (EGT L 305, 7.11.2002, s. 1).

6. När samrådet avslutats och om ingen annan lösning kunnat nås, får kommissionen efter samråd med kommittén besluta om lämpliga åtgärder enligt artiklarna 24 och 25 i interimssavtalet, senare artiklarna 37 och 38 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

Detta beslut skall omedelbart anmälas till rådet och skall också anmälas till samarbetsrådet, senare stabiliserings- och associeringskommittén.

Beslutet skall vara omedelbart tillämpligt.

7. Varje medlemsstat får hänskjuta det kommissionsbeslut som avses i punkt 6 till rådet senast tio arbetsdagar efter det att anmälan av beslutet mottagits.

Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom två månader.

8. Om kommissionen beslutar att inte vidta åtgärder enligt artiklarna 24 och 25 i interimssavtalet, senare artiklarna 37 och 38 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall den underrätta rådet om detta senast fem arbetsdagar efter det att medlemsstatens begäran mottagits.

Varje medlemsstat får hänskjuta ett sådant beslut av kommissionen till rådet senast tio arbetsdagar efter det att det anmälts.

Om rådet med kvalificerad majoritet meddelar att det avser att fatta ett annat beslut, skall kommissionen omedelbart underrätta f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om detta och till f.d. jugoslaviska republiken Makedonien anmäla att samråd i samarbetsrådet, senare stabiliserings- och associeringskommittén, inleds enligt artiklarna 24.3, 24.4 och 25.3 i interimssavtalet, senare artiklarna 37.3, 37.4 och 38.3 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

9. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut senast två månader efter det att samrådet med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien i samarbetsrådet, senare stabiliserings- och associeringskommittén, har avslutats.

10. Samrådet i samarbetsrådet, senare stabiliserings- och associeringskommittén, skall anses vara avslutat senast trettio dagar efter den anmälan som avses i punkterna 5 och 8.

Artikel 7b

Särskilda och kritiska omständigheter

1. Om det föreligger särskilda och kritiska omständigheter i den mening som avses i artiklarna 24.4 b och 25.4 i interimssavtalet, senare artiklarna 37.4 b och 38.4 i stabiliserings- och associeringsavtalet, får kommissionen vidta omedelbara åtgärder i enlighet med artiklarna 24 och 25 i interimssavtalet, senare artiklarna 37 och 38 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

Om kommissionen mottar en begäran av en medlemsstat skall den fatta beslut senast fem arbetsdagar efter mottagandet av begäran.

2. Kommissionen skall anmäla sitt beslut till rådet.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tio arbetsdagar efter det att anmälan av beslutet mottagits.

Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom två månader.

Artikel 7c

Skydds klausul för jordbruks- och fiskeriprodukter

Om åtgärder måste vidtas för jordbruks- eller fiskeriprodukter på grundval av artiklarna 17 eller 24 i interimssavtalet, senare artiklarna 30 eller 37 i stabiliserings- och associeringsavtalet, eller på grundval av bestämmelserna i bilagorna om dessa produkter eller av bestämmelserna i protokoll nr 3, får, utan hinder av förfarandena i artiklarna 7a och 7b, sådana åtgärder vidtas i enlighet med förfarandena i de relevanta bestämmelserna om upprättandet av den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna eller den gemensamma organisationen av marknaderna för fiskeri- och vattenbruksprodukter, eller i särskilda bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 308 i fördraget och som gäller för produkter som framställts genom bearbetning av jordbruks- eller fiskeriprodukter, under förutsättning att villkoren i artikel 17 i interimssavtalet, senare artikel 30 i stabiliserings- och associeringsavtalet, och i artikel 24.3–24.5 i interimssavtalet, senare artikel 37.3–37.5 i stabiliserings- och associeringsavtalet, iakttas.

Artikel 7d

Dumpning

Om ett förfarande kan berättiga att gemenskapen tillämpar åtgärder enligt artikel 23.1 i interimssavtalet, senare artikel 36.1 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall beslut om att införa antidumpningsåtgärder fattas i enlighet med rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (***) och förfarandet i artikel 23.2 i interimssavtalet, senare artikel 36.2 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

Artikel 7e

Konkurrens

1. Om ett förfarande kan berättiga att gemenskapen vidtar åtgärder enligt artikel 33 i interimssavtalet, senare artikel 69 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall kommissionen efter att ha undersökt saken, på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat, avgöra om förfarandet är förenligt med avtalet. Vid behov skall kommissionen föreslå rådet att besluta om skyddsåtgärder, och rådet skall då handla i enlighet med förfarandet i artikel 133 i fördraget, utom när det gäller sådana stöd som omfattas av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (***), beträffande vilka åtgärder skall vidtas i enlighet med de förfaranden

som fastställs i den förordningen. Åtgärder får endast vidtas med iakttagande av villkoren i artikel 33.5 i interimsvalet, senare artikel 69.5 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

2. Om ett förfarande kan medföra att f.d. jugoslaviska republiken Makedonien vidtar åtgärder mot gemenskapen på grundval av artikel 33 i interimsvalet, senare artikel 69 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall kommissionen, efter att ha undersökt saken, avgöra om förfarandet är förenligt med principerna i interimsvalet, senare stabiliserings- och associeringsavtalet. Vid behov skall den fatta lämpliga beslut på grundval av de kriterier som följer av tillämpningen av artiklarna 81, 82 och 87 i fördraget.

Artikel 7f

Bedrägeri eller underlåtenhet att tillhandahålla administrativt samarbete

1. Vid tillämpningen av artikel 29 i interimsvalet, senare artikel 42 i stabiliserings- och associeringsavtalet, skall med underlåtenhet att tillhandahålla sådant administrativt samarbete som krävs för kontroll av ursprungsintyg avses bland annat följande:

- Att administrativt samarbete inte framkommer, t.ex. att man underlåter att tillhandahålla namn på och adresser till behöriga tullmyndigheter eller andra statliga myndigheter som svarar för utfärdande och kontroll av ursprungscertifikat eller av provavtryck av stämplor som används vid bestyrkande av sådana certifikat eller underlåter att där så är lämpligt uppdatera sådana uppgifter.
- Att åtgärder för kontroll av produkters ursprungsstatus och av fullgörandet av andra krav enligt protokoll nr 4 till avtalen och för fastställande eller förhindrande av överträdelser av ursprungsreglerna systematiskt inte vidtas eller systematiskt vidtas på ett icke tillfredsställande sätt.
- Att utförande på kommissionens begäran av kontroll i efterhand av ursprungsintyg och meddelande i rätt tid av kontrollresultat systematiskt nekas eller fördröjs på ett otillbörligt sätt.
- Att tillåtelse att genomföra uppdrag i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien som innefattar administrativt samarbete eller undersökningssamarbete och som syftar till att kontrollera handlingars äkthet eller riktigheten hos uppgifter av betydelse för beviljande av förmånsbehandling enligt avtalen, eller tillåtelse att företa eller låta företa lämpliga undersökningar i syfte att fastställa eller förhindra kringgående av ursprungsreglerna systematiskt nekas eller fördröjs på ett otillbörligt sätt.
- Att underlåtenhet att följa bestämmelserna i protokoll nr 5 om ömsesidigt administrativt bistånd i tillfrågor i den mån protokollet är relevant för tillämpningen av handelsbestämmelserna i interimsvalet, senare stabiliserings- och associeringsavtalet, systematiskt sker.

2. Om kommissionen på grundval av information som tillhandahållits av en medlemsstat eller på eget initiativ konstaterar att villkoren i artikel 29 i interimsvalet, senare artikel 42 i stabiliserings- och associeringsavtalet, är uppfyllda skall den

- underrätta rådet,
- omedelbart inleda samråd med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien i syfte att finna en lämplig lösning i enlighet med vad som föreskrivs i dessa bestämmelser.

Kommissionen får dessutom

- uppmana medlemsstaterna att vidta de försiktighetsåtgärder som är nödvändiga för att skydda gemenskapens finansiella intressen,
- i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett tillkännagivande om att det finns rimliga skäl att betvivla att de bestämmelser som är relevanta för tillämpningen av artikel 29 i interimsvalet, senare artikel 42 i stabiliserings- och associeringsavtalet, tillämpas korrekt.

3. I avvaktan på att en ömsesidigt tillfredsställande lösning nås inom ramen för samrådet enligt punkt 2 får kommissionen fatta beslut om andra lämpliga åtgärder som den anser vara nödvändiga, i enlighet med artikel 29 i interimsvalet, senare artikel 42 i stabiliserings- och associeringsavtalet och med förfarandet i punkt 5.

4. Kommissionen skall biträdas av den tullkodexkommitté som inrättats genom artikel 248a i förordning (EEG) nr 2913/92 (***).

5. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

6. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 7g

Anmälan

Alla anmälningar till samarbetsrådet, senare stabiliserings- och associeringsrådet respektive stabiliserings- och associeringskommittén, i enlighet med interimsvalet, senare stabiliserings- och associeringsavtalet, skall göras av kommissionen på gemenskapens vägnar..

(*) EGT L 349, 31.12.1994, s. 53. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2474/2000 (EGT L 286, 11.11.2000, s. 1).

(**) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1972/2002 (EGT L 305, 7.11.2002, s. 1).

(***) EGT L 288, 21.10.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1973/2002 (EGT L 305, 7.11.2002, s. 4).

(****) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2700/2000 (EGT L 311, 12.12.2000, s. 17)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2002.

På rådets vägnar

L. ESPERSEN

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 4/2003**av den 3 januari 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 3 januari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	50,6
	204	29,2
	999	39,9
0707 00 05	052	125,1
	999	125,1
0709 90 70	052	116,8
	204	41,9
	999	79,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,5
	204	60,8
	999	55,6
0805 20 10	204	70,9
	999	70,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	66,8
	999	66,8
0805 50 10	052	69,4
	600	72,4
	999	70,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	37,4
	400	99,3
	404	107,1
	720	124,1
	999	92,0
0808 20 50	052	157,0
	400	87,5
	999	122,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 5/2003

av den 27 december 2002

om fastställande för år 2003 av tillämpningsföreskrifter för tullkvoter för nötköttsprodukter med ursprung i Kroatien, Bosnien och Hercegovina, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Förbundsrepubliken Jugoslavien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2007/2000 av den 18 september 2000 om införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess samt om ändring av förordning (EG) nr 2820/98 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 1763/1999 och (EG) nr 6/2000⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2487/2001⁽²⁾, särskilt artikel 4.2 och artikel 6 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 32.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2248/2001 av den 19 november 2001 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kroatien, å andra sidan, och av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kroatien⁽⁵⁾, särskilt artikel 2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 153/2002 av den 21 januari 2002 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, å andra sidan, och av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien⁽⁶⁾, särskilt artikel 2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 4.2 i förordning (EG) nr 2007/2000 föreskrivs en årlig tullkvot för "baby beef" på 11 475 ton fördelat mellan Bosnien och Hercegovina och Förbundsrepubliken Jugoslavien, inbegripet Kosovo.
- (2) Enligt interimsavtalen med Kroatien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien som godkändes genom rådets beslut 2002/107/EG av den 28 januari 2002 om ingående av ett interimsavtal mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Republiken Kroatien, å andra

sidan, om handel och handelsrelaterade frågor⁽⁷⁾, och rådets beslut 2001/330/EG av den 9 april 2001 om ingående av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, å andra sidan, om handel och handelsrelaterade frågor⁽⁸⁾, skall de årliga tullkvoterna till förmånstill uppgå till 9 400 ton respektive 1 650 ton.

- (3) Vid import inom kvoten för "baby beef" som fastställts för Bosnien och Hercegovina och Förbundsrepubliken Jugoslavien, inbegripet Kosovo, måste det av kontrollskäl uppvisas ett äkthetsintyg av vilket framgår att varan har sitt ursprung i det utfärdande landet och att den exakt överensstämmer med den definition som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 2007/2000. Med hänsyn till harmoniseringen visar det sig nödvändigt att vid import inom kvoten för "baby beef", med ursprung i Kroatien eller f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, likaså fastställa att ett äkthetsintyg skall uppvisas av vilket framgår att varan har sitt ursprung i det utfärdande landet och att den exakt överensstämmer med den definition som anges i bilaga III till interimsavtalen med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och med Kroatien. Det är dessutom nödvändigt att utforma en förlaga för äkthetsintyg och att fastställa bestämmelser för användningen av dem.
- (4) Kosovo, enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999, står under internationell civil förvaltning av Förenta nationernas uppdrag i Kosovo (UNMIK) som också har infört en särskild tullförvaltning. Det är därför nödvändigt att fastställa ett särskilt äkthetsintyg för varor med ursprung i Förbundsrepubliken Jugoslavien/Kosovo.
- (5) Det är nödvändigt att förvalta de aktuella kvoterna med hjälp av importintyg. För detta ändamål skall kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2299/2001⁽¹⁰⁾, och kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80⁽¹¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2492/2001⁽¹²⁾, tillämpas enligt bestämmelserna i denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 240, 23.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 335, 19.12.2001, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽⁵⁾ EGT L 304, 21.11.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 25, 29.1.2002, s. 16.

⁽⁷⁾ EGT L 40, 12.2.2002, s. 9.

⁽⁸⁾ EGT L 124, 4.5.2001, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 308, 27.11.2002, s. 19.

⁽¹¹⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽¹²⁾ EGT L 337, 20.12.2001, s. 18.

- (6) I syfte att säkerställa sund förvaltning av importen av de berörda produkterna bör det föreskrivas att utfärdandet av importlicenserna skall föregås av en granskning, särskilt av uppgifterna i äkthetsintyget.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För perioden 1 januari–31 december 2003 skall följande tullkvoter öppnas:

- 9 400 ton "baby beef", uttryckt i slaktvikt, med ursprung i Kroatien.
- 1 500 ton "baby beef", uttryckt i slaktvikt, med ursprung i Bosnien och Hercegovina.
- 1 650 ton "baby beef", uttryckt i slaktvikt, med ursprung i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.
- 9 975 ton "baby beef", uttryckt i slaktvikt, med ursprung i Förbundsrepubliken Jugoslavien, inbegripet Kosovo.

De fyra kvoter som avses i första stycket skall ha löpnummer 09.4503, 09.4504, 09.4505 respektive 09.4506.

Vid avräkning mot dessa kvoter skall 100 kg levande vikt motsvara 50 kg slaktvikt.

2. För de kvoter som avses i punkt 1 skall den tillämpliga tullen vara 20 % av den värdetull och 20 % av den särskilda tull som föreskrivs i Gemensamma tulltaxan.

3. Import inom de kvoter som avses i punkt 1 skall begränsas till vissa levande djur och vissa köttsorter med KN-nummer

- ex 0102 90 51, ex 0102 90 59, ex 0102 90 71 och ex 0102 90 79,
- ex 0201 10 00 och ex 0201 20 20,
- ex 0201 20 30,
- ex 0201 20 50,

enligt bilaga II till förordning (EG) nr 2007/2000 och bilaga III till interimsavtalen med Kroatien och med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

4. All import inom ramen för kvoter som avses i punkt 1, skall åtföljas av ett äkthetsintyg som överlämnas av det exporterande landets eller tullområdets behöriga myndigheter och av vilket framgår att produkterna har sitt ursprung i det berörda landet eller tullområdet och överensstämmer med den definition som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 2007/2000 eller i bilaga III till de interimsavtal som avses i punkt 3.

Artikel 2

Import av de kvantiteter som anges i artikel 1 får ske endast efter uppvisande, vid övergången till fri omsättning, av en importlicens som utfärdats i enlighet med följande bestämmelser:

- a) I licensansökan och i licensen skall ursprungslandet eller tullområdet anges i fält 8. Licensen skall medföra skyldighet att importera från det angivna landet eller tullområdet.
- b) Licensansökan och licensen skall innehålla en av följande angivelser i fält 20:
- «Baby beef» [Reglamento (CE) n° 5/2003]
  - »Baby beef« (forordning (EF) nr. 5/2003)
  - „Baby beef“ [Verordnung (EG) Nr. 5/2003]
  - «Baby beef» [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 5/2003]
  - 'Baby beef' (Regulation (EC) No 5/2003)
  - «Baby beef» [règlement (CE) n° 5/2003]
  - «Baby beef» [regolamento (CE) n. 5/2003]
  - „Baby beef“ (Verordening (EG) nr. 5/2003)
  - «Baby beef» [Regulamento (CE) n.º 5/2003]
  - "Baby beef" (asetus (EY) N:o 5/2003)
  - "Baby beef" (förordning (EG) nr 5/2003)

c) Originalen av det äkthetsintyg som upprättas enligt bestämmelserna i artiklarna 3 och 4 skall tillsammans med en kopia uppvisas för den behöriga myndigheten samtidigt med ansökan om den första importlicens som är knuten till äkthetsintyget.

Ovan nämnda myndighet skall behålla originalet av äkthetsintyget.

d) Ett äkthetsintyg får användas för utfärdande av flera importlicenser inom den kvantitetsbegränsning som anges i intyget. Om mer än en licens utfärdas utifrån ett och samma äkthetsintyg skall den behöriga myndigheten göra en påskrift på äkthetsintyget som visar vilken kvantitet som de utställda licenserna motsvarar.

e) Den behöriga myndigheten får inte utfärda någon importlicens innan den har försäkrat sig om att alla uppgifter i äkthetsintyget överensstämmer med de uppgifter som erhållits från kommissionen i veckomeddelandena i detta ärende. Licensen skall då utfärdas omedelbart.

Artikel 3

1. Det äkthetsintyg som avses i artikel 2 och som överensstämmer med förlagorna i bilagorna I, II, III respektive IV för de exporterande länderna och tullområdet skall upprättas i ett original och två kopior vilka skall tryckas och fyllas i på ett av Europeiska gemenskapens officiella språk; de kan dessutom tryckas och fyllas i på det officiella språket eller på ett av de officiella språken i det exporterande landet eller tullområdet.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där ansökan om importlicens lämnas in kan kräva att intyget översätts.

2. Originalen och dess kopior skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det sistnämnda fallet skall de fyllas i med svart bläck och med tryckbokstäver.

3. Intygen skall ha formatet 210 × 297 mm. Papperet skall ha en lägsta vikt på 40 g/m². Originalen skall vara vitt, kopia 1 rosa och kopia 2 gul.

4. Varje intyg skall vara försett med ett individuellt löpnummer följt av namnet på det land eller tullområde där intyget utfärdas.

Kopiorna skall ha samma löpnummer och samma nationalitetsmärke som originalet.

5. Ett intyg skall vara giltigt endast om det i vederbörlig ordning bestyrkts av ett av de utfärdande organ som anges i förteckningen i bilaga VI.

6. Ett vederbörligen bestyrkt intyg skall ange ort och datum för utfärdandet, vara försett med det utfärdande organets stämpel och undertecknat av den eller de personer som är bemyndigade att göra detta.

Artikel 4

1. De utfärdande myndigheter som förtecknas i bilaga VI skall

- a) vara godkända som sådana av det exporterande landet i fråga,
- b) ha åtagit sig att kontrollera de uppgifter som anges i intygen,
- c) ha åtagit sig att minst en gång i veckan förse kommissionen med alla nödvändiga uppgifter för att möjliggöra kontroll av de uppgifter som anges på äkthetsintygen, särskilt intygets

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2002.

nummer, exportören, mottagaren, destinationslandet, produkten (levande djur/kött), nettovikten samt datum då intyget undertecknades.

2. Kommissionen har rätt att ändra förteckningen i bilaga VI om det villkor som anges i punkt 1a inte längre uppfylls eller om ett utfärdande organ inte längre fullgör ett eller flera av sina åtaganden eller om ett nytt utfärdande organ utses.

Artikel 5

Äkthetsintyg och importlicenser skall vara giltiga i tre månader från det datum då de utfärdats. De skall dock som längst vara giltiga till och med 31 december 2003.

Artikel 6

Myndigheterna i de berörda exporterande länderna eller tullområdet skall till kommissionen översända avtryck av de stämplat som deras utfärdande myndigheter använder samt namn och underskrifter för de personer som är behöriga att underteckna äkthetsintygen. Kommissionen skall vidarebefordra dessa upplysningar till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

Artikel 7

Om inget annat föreskrivs i denna förordning skall förordningarna (EG) nr 1291/2000 och (EG) nr 1445/95 tillämpas för import inom ramen för de kvoter som avses i artikel 1.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med 1 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

1. Avsändare (fullständigt namn och fullständig adress)	INTYG nr 0000 Original KROATIEN		
2. Mottagare (fullständigt namn och fullständig adress)	ÄKTHETSINTYG för export av nötkreatur och nötkött till Europeiska gemenskapen (tillämpning av förordning (EG) nr 5/2003)		
ANMÄRKNINGAR A. Intyget skall upprättas i ett original och två kopior B. Originalen och kopiorna skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall texten vara skriven med svart bläck med tryckbokstäver			
3. Förpackningarnas eller djurens märkning, nummer, antal och typ samt varubeskrivning	4. KN-nummer	5. Brutto vikt (kg)	6. Nettovikt (kg)
7. Nettovikt (kg) (med bokstäver)			
8. Undertecknad intygar på det utfärdande organets vägnar (fält 9) att de ovan beskrivna varorna har genomgått sundhetskontroll i ....., i enlighet med bifogade veterinärintyg av den ....., har sitt ursprung i och kommer från Republiken Kroatien och exakt överensstämmer med den definition som anges i bilaga III i det interimsavtal som återfinns i beslut 2002/107/EG (EGT L 40, 12.2.2002, s. 9)			
9. Organ som har befogenhet att utfärda intyget	Ort		Datum
	(Det utfärdande organets stämpel)	..... (Underskrift)	

BILAGA II

1. Avsändare (fullständigt namn och fullständigt adress)	INTYG nr 0000 Original BOSNIEN och HERCEGOVINA		
2. Mottagare (fullständigt namn och fullständigt adress)	ÄKTHETSINTYG för export av nötkreatur och nötkött till Europeiska gemenskapen (tillämpning av förordning (EG) nr 5/2003)		
ANMÄRKNINGAR A. Intyget skall upprättas i ett original och två kopior B. Originalen och kopiorna skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall texten vara skriven med svart bläck med tryckbokstäver			
3. Förpackningarnas eller djurens märkning, nummer, antal och typ samt varubeskrivning	4. KN-nummer	5. Brutto vikt (kg)	6. Nettovikt (kg)
7. Nettovikt (kg) (med bokstäver)			
8. Undertecknad intygar på det utfärdande organets vägnar (fält 9) att de ovan beskrivna varorna har genomgått sundhetskontroll i ....., i enlighet med bifogade veterinärintyg av den ....., har sitt ursprung i och kommer från Bosnien och Hercegovina och exakt överensstämmer med den definition som anges i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 2007/2000 (EGT L 240, 23.9.2000, s. 1)			
9. Organ som har befogenhet att utfärda intyget	Ort		Datum
	(Det utfärdande organets stämpel)		..... (Underskrift)

BILAGA III

1. Avsändare (fullständigt namn och fullständigt adress)	INTYG nr 0000 Original F.D. JUGOSLAVISKA REPUBLIKEN MAKEDONIEN		
2. Mottagare (fullständigt namn och fullständigt adress)	ÄKTHETSINTYG för export av nötkreatur och nötkött till Europeiska gemenskapen (tillämpning av förordning (EG) nr 5/2003)		
ANMÄRKNINGAR A. Intyget skall upprättas i ett original och två kopior B. Originalen och kopiorna skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall texten vara skriven i svart bläck med tryckbokstäver			
3. Förpackningarnas eller djurens märkning, nummer, antal och typ samt varubeskrivning	4. KN-nummer	5. Brutto vikt (kg)	6. Nettovikt (kg)
7. Nettovikt (kg) (med bokstäver)			
8. Undertecknad intygar på det utfärdande organets vägnar (fält 9) att de ovan beskrivna varorna har genomgått sundhetskontroll i ....., i enlighet med bifogade veterinärintyg av den ....., har sitt ursprung i och kommer från f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och exakt överensstämmer med den definition som anges i bilaga III till det interimsavtal som återfinns i beslut 2001/330/EG (EGT L 124, 4.5.2001, s. 2)			
9. Organ som har befogenhet att utfärda intyget	Ort		Datum
	(Det utfärdande organets stämpel)		..... (Underskrift)

BILAGA IV

1. Avsändare (fullständigt namn och fullständig adress)	INTYG nr 0000 Original FÖRBUNDESREPUBLICEN JUGOSLAVIEN ⁽¹⁾		
2. Mottagare (fullständigt namn och fullständig adress)	ÄKTHETSINTYG för export av nötkreatur och nötkött till Europeiska gemenskapen (tillämpning av förordning (EG) nr 5/2003)		
ANMÄRKNINGAR A. Intyget skall upprättas i ett original och två kopior B. Originalen och kopiorna skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall texten vara skriven i svart bläck med tryckbokstäver			
3. Förpackningarnas eller djurens märkning, nummer, antal och typ samt varubeskrivning	4. KN-nummer	5. Brutto vikt (kg)	6. Nettovikt (kg)
7. Nettovikt (kg) (med bokstäver)			
8. Undertecknad intygar på det utfärdande organets vägnar (fält 9) att de ovan beskrivna varorna har genomgått sundhetskontroll i ....., i enlighet med bifogade veterinärintyg av den ....., har sitt ursprung i och kommer från Förbundsrepubliken Jugoslavien och exakt överensstämmer med den definition som återfinns i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 2007/2000 av den 18 september 2000 (EGT L 240, 23.9.2000, s. 1)			
9. Organ som har befogenhet att utfärda intyget	Ort		Datum
	(Det utfärdande organets stämpel)		..... (Underskrift)

⁽¹⁾ Med undantag för Kosovo enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999.

BILAGA V

1. Avsändare (fullständigt namn och fullständig adress)	INTYG nr 0000 Original FÖRENTA NATIONERNAS UPDRAG I KOSOVO (UNMIK) – INTERNATIONAL CIVIL FÖRVALTNING		
2. Mottagare (fullständigt namn och fullständig adress)	ÄKTHETSINTYG för export av nötkreatur och nötkött till Europeiska gemenskapen (tillämpning av förordning (EG) nr 5/2003)		
ANMÄRKNINGAR A. Intyget skall upprättas i ett original och två kopior B. Originalen och kopiorna skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall texten vara skriven i svart bläck och med tryckbokstäver			
3. Förpackningarnas eller djurens märkning, nummer, antal och typ samt varubeskrivning	4. KN-nummer	5. Brutto vikt (kg)	6. Nettovikt (kg)
7. Nettovikt (i kg) (med bokstäver)			
8. Undertecknad intygar på det utfärdande organets vägnar (fält 9) att de ovan beskrivna varorna har genomgått sundhetskontroll i ....., i enlighet med bifogade veterinärintyg av den ....., har sitt ursprung i och kommer från Förbundsrepubliken Jugoslavien/Kosovo och exakt överensstämmer med den definition som anges i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 2007/2000 (EGT L 240, 23.9.2000, s. 1)			
9. Organ som har befogenhet att utfärda intyget	Ort		Datum
	(Det utfärdande organets stämpel)		..... (Underskrift)

BILAGA VI

Utfärdande organ

- Republiken Kroatien: "Euroinspekt", Zagreb, Kroatien
  - Bosnien och Hercegovina:
  - F.d. jugoslaviska republiken Makedonien:
  - Förbundsrepubliken Jugoslavien⁽¹⁾: "YU Institute for Meat Hygiene and Technology", Kacanskog 13, Belgrad, Jugoslavien.
  - Förbundsrepubliken Jugoslavien/Kosovo:
-

⁽¹⁾ Med undantag för Kosovo enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 6/2003**av den 30 december 2002****om spridning av statistik om varutransport på väg****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1172/98 av den 25 maj 1998 om statistikrapportering om varutransporter på väg ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 6 och 9 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Det är lämpligt att utnyttja de statistiska data om varutransport på väg som det hänvisas till i förordning (EG) nr 1172/98 i så stor utsträckning som möjligt, samtidigt som de enskilda dataposternas konfidentialitet respekteras.
- (2) Det är nödvändigt att säkerställa en rimlig kvalitet på den information som sprids samt att befintlig statistik underhålls.
- (3) Det är nödvändigt att göra vissa data tillgängliga för medlemsstaterna för att statistiken om vägtransport på nationell nivå skall bli fullständig.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för det statistiska programmet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De enskilda dataposter som medlemsstaterna översänder till kommissionen (Eurostat) i enlighet med förordning (EG) nr 1172/98 skall användas för att sammanställa statistiktabeller

med aggregerade värden som erhålls genom summering av underliggande data. Kommissionen (Eurostat) skall sprida dessa statistiktabeller i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 2 och 3.

Artikel 2

Spridning skall vara tillåten vad gäller de statistiktabeller som förtecknas i bilagan.

Artikel 3

1. Tabellerna får spridas till andra användare än medlemsstaternas nationella myndigheter under förutsättning att varje cell baseras på minst 10 fordonsposter, beroende på vilka variabler som ingår i tabellen. Om en cell baseras på färre än 10 fordonsposter skall den aggregeras med andra celler eller markeras på lämpligt sätt. Denna bestämmelse skall inte vara tillämplig på de tabeller som avses i punkt A i bilagan.

2. Tabeller som innehåller aggregerade värden som baseras på färre än 10 fordonsposter kan göras tillgängliga för de nationella myndigheter i medlemsstaterna som är ansvariga för gemenskapsstatistik om transport, förutsatt att de nationella myndigheterna tillämpar det villkor som föreskrivs i punkt 1 på alla tabeller som sprids till andra användare.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 december 2002.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 163, 6.6.1998, s. 1.

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER TABELLER SOM FÅR SPRIDAS

A. Befintliga tabellers kontinuitet

För att upprätthålla kontinuiteten får befintliga tabeller spridas av kommissionen (Eurostat).

B. Huvudtabeller

Följande tabeller och undertabeller får spridas.

Tabell	Beskrivning Anmärkning 1	Referensperiod	Enhet Anmärkning 2	Anmärkning
B1	Sammanfattning av verksamhet per typ av uppdrag och typ av transport	År, kvartal	1 000 t Miljoner tonkm Fordonskm	Anmärkning 3 Anmärkning 4
B2	Transport, per typ av uppdrag	År, kvartal	1 000 t Miljoner tonkm	Anmärkning 3
B3	Transport, per typ av varor	År	1 000 t Miljoner tonkm	
B4.1	Internationell transport, per land för pålastning och avlastning (sammanlagt för alla rapporterade länder)	År	1 000 t Miljoner tonkm	
B4.2	Som tabell B4.1, men dessutom uppdelad per typ av varor	År	1 000 t Miljoner tonkm	
B4.3	Internationell transport, per land för pålastning och avlastning (uppdelat per rapporterade land)	År	1 000 t Miljoner tonkm	
B4.4	Som tabell B4.3, men dessutom uppdelad per typ av varor	År	1 000 t Miljoner tonkm	
B5.1	Transport, per region för pålastning	År	1 000 t Miljoner tonkm Rörelser	
B5.2	Transport, per region för avlastning	År	1 000 t Miljoner tonkm Rörelser	
B6.1	Transport, per avståndsklass	År	1 000 t Miljoner tonkm Miljoner fordonskm Rörelser	
B6.2	Som tabell B6.1, men dessutom uppdelad per typ av varor	År	1 000 t Miljoner tonkm Miljoner fordonskm Rörelser	
B7	Transport, per axelkonfiguration	År	Miljoner tonkm Miljoner fordonskm Rörelser	
B8	Transport, per fordonsålder	År	Miljoner tonkm Miljoner fordonskm Rörelser	

Tabell	Beskrivning Anmärkning 1	Referensperiod	Enhet Anmärkning 2	Anmärkning
B9	Transport, per maximal totalvikt för fordonet	År	Miljoner tonkm Miljoner fordonskm Rörelser	
B10	Transport, per fordonets maxlast	År	Miljoner tonkm Miljoner fordonskm Rörelser	
B11	Transport, per NACE-näringsgren	År	Miljoner tonkm Miljoner fordonskm Rörelser	
B12	Fordonsrörelser, med och utan last	År	Miljoner fordonskm Rörelser	
B13.1	Transitfordonsrörelser, per transitland, per med/utan last och fordonets maxlast (sammanlagt för alla rapporterade länder)	År, kvartal	1 000 t Rörelser	
B13.2	Transitfordonsrörelser, per transitland (uppdelat per rapporterade land)	År	1 000 t Rörelser	
B14	Transport av farligt gods, per typ av farligt gods	År	Miljoner tonkm Miljoner fordonskm Rörelser	
B15	Transport, per lasttyp	År	Miljoner tonkm Miljoner fordonskm Rörelser	
Anmärkning 1	Om inget annat anges är tabellen uppdelad per rapporterade land.			
Anmärkning 2	Följande beräknas internt för samtliga tabeller: 1 000 t Miljoner tonkilometer Miljoner fordonskilometer (med/utan last) Rörelser (med/utan last) Antal fordonsposter som använts för att beräkna cellvärdet Här anges vilka uppgifter som normalt är tillgängliga för användarna. Andra uppgifter och enheter får spridas om användarna så begär. Beroende på användarnas behov kan tabellerna baseras på variabler som avser antingen körningen (uppgifter från A2-data) eller varan (uppgifter från A3-data) (se förordning (EG) nr 1172/98). Rörelserna klassificeras därför antingen som antal resor eller som antal transportuppdrag. Transitrörelser klassificeras som sådana.			
Anmärkning 3	Typ av uppdrag delas upp enligt följande: — Nationella resor: plats för på- och avlastning i det rapporterade landet — Internationella resor: plats för på- och/eller avlastning i andra länder än det rapporterade landet (= summan av följande fyra kategorier) (varav) — utresa (varor pålastade i det rapporterade landet): resan påbörjas i det rapporterade landet och slutar någon annanstans, — inresa (varor avlastade i det rapporterade landet): resan påbörjas någon annanstans men avslutas i det rapporterade landet, — tredje lands handel: resa mellan två länder andra än det rapporterade landet, — cabotage: resa mellan platser inom ett land annat än det rapporterade landet.			
Anmärkning 4	Tabellens layout framgår av avsnitt E i denna bilaga.			

C. Cabotagetabeller

För att kunna ge information om cabotage som är likvärdig med den som finns tillgänglig i enlighet med rådets förordning (EG) nr 3118/93 ⁽¹⁾ får följande uppsättningar tabeller och undertabeller spridas:

	Beskrivning	Period	Enhet
C1	Cabotage som utförs av transportföretag från respektive rapporterade land, per rapporterat land	År	Tonkilometer
C2	Cabotage som utförs av transportföretag från samtliga rapporterade länder, per land där cabotaget äger rum	År	Tonkilometer
C3	Cabotage per rapporterat land x land där cabotaget äger rum	År	Tonkilometer

D. Tabeller för medlemsstaternas myndigheter

För att myndigheterna i andra medlemsstater än de som rapporterar skall kunna sammanställa fullständig statistik om vägtransport på deras territorium kan följande aggregerade data göras tillgängliga för nationella myndigheter:

	Beskrivning	Period	Aggregerade per	Enhet ⁽¹⁾
D1	Transportuppdrag nationellt (med last)	År	— Rapporterat land — Pålastningsland — Avlastningsland — Typ av varor	Ton Tonkilometer Fordonskilometer Rörelser Antal fordonsposter
D2	Transportuppdrag nationellt (utan last)	År	— Rapporterat land — Ursprungsland — Destinationsland	Fordonskilometer Rörelser Antal fordonsposter
D3	Transportuppdrag regionalt (med last)	År	— Rapporterat land — Ursprungsregion — Destinationsregion	Ton Tonkilometer Fordonskilometer Rörelser Antal fordonsposter
D4	Transportuppdrag regionalt (utan last)	År	— Rapporterat land — Ursprungsregion — Destinationsregion	Fordonskilometer Rörelser Antal fordonsposter
D5	Transittransport, med och utan last	År	— Transitland — Rapporterat land — Med/utan last	Ton Rörelser Antal fordonsposter

⁽¹⁾ Rörelser kan avse antingen antalet resor eller antalet transportuppdrag.

Beroende på användarnas behov kan de uppgifter och enheter som används i tabellerna för medlemsstaternas myndigheter utökas till att omfatta ytterligare variabler som täcks av den datainsamling som sker i enlighet med förordning (EG) nr 1172/98, förutsatt att medlemsstaterna går med på detta.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 7/2003
av den 3 januari 2003
om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
 DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 31.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 31 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att skillnaden mellan priserna i den internationella handeln på de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna på dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag inom ramen av avtal enligt artikel 300 i Anslutningsakten.
- (2) I förordning (EG) nr 1255/1999, fastställs att då exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning, exporterade i naturligt tillstånd, slås fast skall hänsyn tas till följande:
- Den befintliga situationen och den framtida utvecklingen med avseende på priser och tillgången på mjölk och mjölkprodukter på gemenskapsmarknaden, och priser på mjölk och mjölkprodukter i den internationella handeln.
  - Kostnader för saluförande och de mest förmånliga transportkostnaderna från gemenskapsmarknader till hamnar och andra utförelorter inom gemenskapen samt kostnader som uppstår vid saluförandet av varorna på marknaden i bestämmelselandet.
  - Målen med den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, nämligen att säkerställa balansen och den naturliga pris- och handelsutvecklingen på denna marknad.
  - Begränsningar av de avtal som upprättats i enlighet med artikel 300 i Anslutningsakten.
  - Behovet att förhindra störningar på gemenskapsmarknaden.
  - Den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.
- (3) Artikel 31.5 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställer att när priser inom gemenskapen bestäms skall hänsyn tas till de gällande priser som är mest förmånliga ur exportsynpunkt och att när priser i den internationella handeln fastställs skall särskild hänsyn tas till
- a) de gällande priserna på marknaderna i tredje länder,
  - b) de förmånligaste importpriserna i sådana tredje länder som är bestämmelseländer för import från andra tredje länder,
  - c) de producentpriser som noterats i exporterande tredje länder, med hänsyn till eventuella subventioner som beviljas av dessa länder,
  - d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.
- (4) I artikel 31.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning beroende på produkternas destinationer.
- (5) I artikel 31.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att förteckningen över produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppen skall fastställas minst en gång var fjärde vecka. Bidragsbeloppet får emellertid förbli på samma nivå i mer än fyra veckor.
- (6) I enlighet med artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 174/1999 av den 26 januari 1999 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2279/2002 ⁽⁴⁾, skall bidraget som beviljas för mjölkprodukter med tillsats av socker vara lika med summan av två delar. Den ena skall avse kvantiteten mjölkprodukter och skall beräknas genom att basbeloppet multipliceras med den aktuella produktens innehåll av mjölkprodukter. Den andra skall avse kvantiteten tillsatt socker och skall beräknas genom att helproduktens sackarosinnehåll multipliceras med basbeloppet för det exportbidrag som gäller dagen för export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽⁵⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽⁶⁾. Den andra delen skall dock endast beräknas om den tillsatta sackarosen är framställd av sockerbetor eller -rör som skördats i gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 347, 20.12.2002, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

- (7) I kommissionens förordning (EEG) nr 896/84 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 222/88 ⁽²⁾, fastställs ytterligare bestämmelser om beviljandet av exportbidrag vid övergången från ett regleringsår till ett annat. De bestämmelserna ger möjlighet att variera exportbidragen enligt produkternas framställningsdag.
- (8) För beräkningen av exportbidraget för bearbetad ost måste det fastställas att då kasein eller kaseinater tillsätts bör den kvantiteten inte beaktas.
- (9) Till följd av att de bestämmelser som anges ovan tillämpas på den nuvarande situationen på marknaden för mjölk och särskilt på noteringar eller priser för mjölkprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden bör exportbidraget vara det som anges i bilagan till denna förordning.
- (10) Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som avses i artikel 31 i förordning (EG) nr 1255/1999 för produkter som exporteras i oförändrat tillstånd skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 6 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 januari 2003.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 91, 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EGT L 28, 1.2.1988, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 3 januari 2003 om fastställande av exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidragsbelopp
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 39 9300	L06	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 99 9000	L06	EUR/100 kg	43,93
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 11 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 19 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 31 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 31 9300	L06	EUR/kg	0,2629
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 31 9500	L06	EUR/kg	0,4530
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 39 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	9,981	0403 90 11 9000	L06	EUR/100 kg	43,390
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9200	L06	EUR/100 kg	43,39
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9300	L06	EUR/100 kg	82,87
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 13 9500	L06	EUR/100 kg	86,49
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 13 9900	L06	EUR/100 kg	92,17
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 19 9000	L06	EUR/100 kg	92,74
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 33 9400	L06	EUR/kg	0,8287
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 33 9900	L06	EUR/kg	0,9217
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	14,99
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9310	L06	EUR/100 kg	36,41
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9340	L06	EUR/100 kg	53,28
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9370	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 11 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0403 90 59 9510	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 19 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 21 9120	L06	EUR/100 kg	37,53
0402 10 91 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 21 9160	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 10 99 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 23 9120	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 21 11 9200	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 23 9130	L06	EUR/100 kg	83,62
0402 21 11 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 23 9140	L06	EUR/100 kg	87,27
0402 21 11 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 23 9150	L06	EUR/100 kg	93,00
0402 21 11 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 29 9110	L06	EUR/100 kg	93,58
0402 21 17 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 29 9115	L06	EUR/100 kg	94,13
0402 21 19 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 29 9125	L06	EUR/100 kg	95,10
0402 21 19 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 29 9140	L06	EUR/100 kg	102,21
0402 21 19 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 81 9100	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9110	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0404 90 83 9130	L06	EUR/kg	0,8362
0402 21 91 9350	L06	EUR/100 kg	95,10	0404 90 83 9150	L06	EUR/kg	0,8727
0402 21 91 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0404 90 83 9170	L06	EUR/kg	0,9300
0402 21 99 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9936	L06	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9300	L06	EUR/100 kg	95,10	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9400	L06	EUR/100 kg	100,37	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9600	L06	EUR/100 kg	109,41	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9700	L06	EUR/100 kg	113,49	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9900	L06	EUR/100 kg	118,21	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9200	L06	EUR/kg	0,4400	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 29 15 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	191,78
0402 29 19 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	169,22
0402 29 19 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	175,98
0402 29 19 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	235,07
0402 29 91 9000	L06	EUR/kg	0,9358	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 99 9100	L06	EUR/kg	0,9358	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L06	EUR/kg	1,0037	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	39,41
0402 91 19 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		400	EUR/100 kg	—
0402 91 31 9300	L06	EUR/100 kg	8,058		A01	EUR/100 kg	39,41

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	36,66		L04	EUR/100 kg	8,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,66		A01	EUR/100 kg	15,17
0406 10 20 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	16,09		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	16,09		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9610	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,46		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	53,46		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	54,22		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	54,22		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9630	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	60,52		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	60,52		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	88,94		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	88,94		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	74,11		L04	EUR/100 kg	19,53
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	74,11		A01	EUR/100 kg	36,60
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	20,48
	L04	EUR/100 kg	27,49		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	38,40
0406 10 20 9850	A01	EUR/100 kg	27,49	0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,14
	L04	EUR/100 kg	33,33		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	94,14
0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—	0406 40 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	96,66
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9913	A01	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	96,66
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 13 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	61,46		L04	EUR/100 kg	106,29
	400	EUR/100 kg	17,96		400	EUR/100 kg	34,20
A01	EUR/100 kg	61,46	A01		EUR/100 kg	121,71	
0406 20 90 9915	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	81,13		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	23,93		400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	81,13		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9917	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	86,20		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	25,44		400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	86,20		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	96,33		L04	EUR/100 kg	107,63
	400	EUR/100 kg	28,38		400	EUR/100 kg	25,29
	A01	EUR/100 kg	96,33		A01	EUR/100 kg	122,94
0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9710	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,51
	L04	EUR/100 kg	8,10		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,69
	A01	EUR/100 kg	15,17	0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9730	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	93,89
	L04	EUR/100 kg	11,87		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,52
	A01	EUR/100 kg	22,26				

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	94,38
	L04	EUR/100 kg	85,04		400	EUR/100 kg	13,13
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,15
	A01	EUR/100 kg	97,38		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	91,53
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	106,96
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500	L04	EUR/100 kg	97,04
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	110,84
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	96,13
	L04	EUR/100 kg	71,43		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	109,15
	A01	EUR/100 kg	82,21		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	78,47
	L04	EUR/100 kg	72,14		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	90,23
	A01	EUR/100 kg	82,27		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	99,20
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	27,02
	400	EUR/100 kg	34,88		A01	EUR/100 kg	113,61
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	107,14
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	33,67
	400	EUR/100 kg	22,80		A01	EUR/100 kg	123,32
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9999	L04	EUR/100 kg	98,22
	L04	EUR/100 kg	106,29		400	EUR/100 kg	29,46
	400	EUR/100 kg	34,20		A01	EUR/100 kg	113,03
	A01	EUR/100 kg	121,71		A00	EUR/100 kg	—
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	117,14	0406 90 86 9200	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	32,46	L04	EUR/100 kg	90,13	
	A01	EUR/100 kg	135,59	400	EUR/100 kg	17,68	
0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9300	A01	EUR/100 kg	106,94
	L04	EUR/100 kg	116,53		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	36,31		L04	EUR/100 kg	91,43
	A01	EUR/100 kg	134,46		400	EUR/100 kg	19,38
0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9400	A01	EUR/100 kg	108,06
	L04	EUR/100 kg	112,03		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	27,77		L04	EUR/100 kg	97,13
	A01	EUR/100 kg	129,88		400	EUR/100 kg	21,93
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	A01	EUR/100 kg	113,61
0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	112,03		L04	EUR/100 kg	107,14
	400	EUR/100 kg	27,77		400	EUR/100 kg	25,67
	A01	EUR/100 kg	129,88	A01	EUR/100 kg	123,32	
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	97,56	0406 90 87 9200	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	29,89	L04	EUR/100 kg	75,11	
	A01	EUR/100 kg	111,82	400	EUR/100 kg	15,81	
	L03	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	89,10	
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	98,22	0406 90 87 9300	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	12,61		L04	EUR/100 kg	83,95
	A01	EUR/100 kg	113,03		400	EUR/100 kg	17,85
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	99,25
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	88,57	0406 90 87 9400	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	86,15
	A01	EUR/100 kg	101,43		400	EUR/100 kg	19,55
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	100,75
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	99,20	0406 90 87 9951	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	13,13		L04	EUR/100 kg	97,43
	A01	EUR/100 kg	113,61		400	EUR/100 kg	27,03
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	111,58

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	97,43		A01	EUR/100 kg	118,38
	400	EUR/100 kg	21,93		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	111,58		L04	EUR/100 kg	105,90
0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	400	EUR/100 kg	20,40
	L04	EUR/100 kg	41,51		A01	EUR/100 kg	119,70
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	47,73		L04	EUR/100 kg	94,51
0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	95,66		A01	EUR/100 kg	108,69
	400	EUR/100 kg	15,39		A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	109,55		0406 90 88 9300	L03	EUR/100 kg
0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	74,16
	L04	EUR/100 kg	103,82		400	EUR/100 kg	19,38
					A01	EUR/100 kg	87,34

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

L03 Ceuta, Melilla, Island, Norge, Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Heliga stolen (f.d. Vatikanstaten), Malta, Turkiet, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckiska republiken, Slovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien, Kanada, Cypern, Australien och Nya Zeeland.

L04 Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Jugoslavien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

L05 alla destinationer med undantag av Polen, Estland, Lettland, Litauen, Ungern och Amerikas förenta stater.

L06 alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Ungern och Amerikas förenta stater.

"970 omfattar den export som anges i artikel 36.1 a och 36.1 c och artikel 44.1 a och 44.1 b i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.1999, s. 11) samt export som genomförs på grundval av kontrakt med väpnade styrkor som är stationerade på en medlemsstats territorium men under annans fana".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 8/2003
av den 3 januari 2003
om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 597/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 2392/2002⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 euro/ton från den fastställda tullen skall en justering som

motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 2392/2002.

- (3) I artikel 1 i förordning (EG) nr 2378/2002 görs undantag från förordning (EG) nr 1249/96 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn. Följaktligen bör bilagorna till förordning (EG) nr 2392/2002 ändras så att det preciseras vilka tullar som skall gälla när importen inte sker inom ramen för tullkvoter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 2392/2002 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 91, 6.4.2002, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 139.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import (1) (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde (2)	0,00
	av medelhög kvalitet (3)	95,00
	av låg kvalitet (3)	95,00
1002 00 00	Råg	40,60
1003 00 10	Korn, för utsäde	40,60
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde (4)	93,00
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	31,86
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde (5)	31,86
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	40,60

(1) För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

- 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,
- 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

(2) Importören får en fast nedsättning med 14 euro per ton.

(3) Importören får tillämpa en importtull på 12 euro per ton inom ramen för den tullkvot som öppnades genom förordning (EG) nr 2375/2002.

(4) Importören får tillämpa en importtull på 8 euro per ton inom ramen för den tullkvot som öppnades för malkorn genom förordning (EG) nr 2377/2002 eller en importtull på 16 euro per ton inom ramen för den tullkvot som öppnades för korn genom förordning (EG) nr 2376/2002.

(5) När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 30 december 2002–2 januari 2003)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	låg kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	142,90	92,03	216,02 (***)	206,02 (***)	186,02 (***)	114,82 (***)
Tillägg för golfen (EUR/t)	38,14	13,95	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag på 10 EUR/t (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Negativt bidrag på 30 EUR/t (artikel 3 i förordning (EG) nr 2378/2002).

(***) Fob Gulf.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 14,69 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: 23,61 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 9/2003

av den 3 januari 2003

om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽⁴⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetsskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten kvantitet och inte är representativt för marknaden. Dessutom

skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 januari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

BILAGA

till kommissionens förordning av den 3 januari 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i euro)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,09	—	0,12
1703 90 00 ⁽¹⁾	10,53	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskrivs för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 10/2003

av den 3 januari 2003

om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾ särskilt artikel 27.5 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att när exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick fastställs måste hänsyn tas till sockersituationen i gemenskapen och på världsmarknaden, och särskilt till de pris- och kostnadsfaktorer som anges i artikel 28 i den förordningen. I samma artikel föreskrivs att hänsyn även skall tas till den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.
- (3) Exportbidraget för råsocker måste fastställas i förhållande till standardkvaliteten. Denna definieras i punkt II i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001. Dessutom bör detta exportbidrag fastställas i enlighet med artikel 28 i förordning (EG) nr 1260/2001. Kandisocker definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport ⁽³⁾. Det exportbidrag som beräknas på detta sätt för socker som innehåller arom- eller färgtillsatser måste tillämpas på sackarosinnehållet och följaktligen fastställas per 1 % av innehållet.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller vissa marknadens särskilda krav kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för socker efter destinationen.
- (5) I särskilda fall får exportbidraget fastställas genom andra rättsakter.
- (6) Exportbidraget måste fastställas varannan vecka. Det får ändras under mellantiden.
- (7) Tillämpningen av de bestämmelser som föreskrivs ovan på den nuvarande situationen på sockermarknaden, särskilt på prisnoteringar eller priser på socker inom gemenskapen och på världsmarknaden innebär att exportbidraget bör vara det som anges i bilagan till denna förordning.
- (8) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs inte någon återgång till ett system med kompensation för lagringskostnader från och med den 1 juli 2001. Det bör därför tas hänsyn till detta vid fastställandet av de bidrag som beviljas när exporten inträffar efter den 30 september 2001.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001 och som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick skall vara de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 3 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,79 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,79 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto- produkt	0,4435
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	44,35
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	44,34
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	44,34
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto- produkt	0,4435

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpligt exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 28.4 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 11/2003

av den 3 januari 2003

om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den tjugonde delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1331/2002 av den 23 juli 2002 om en stående anbudsinfördran för regleringsåret 2002/2003 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽³⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1331/2002 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

(3) Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av den tjugonde delanbudsinfördran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på den tjugonde delanbudsinfördran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1331/2002 skall det maximala beloppet för exportbidrag fastställas till 47,426 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 195, 24.7.2002, s. 6.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 12/2003
av den 3 januari 2003
om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll nr 4 om bomull som är fogat som bilaga till Anslutningsakten för Grekland, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001, om produktionsstöd för bomull ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1591/2001 av den 2 augusti 2001 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1486/2002 ⁽⁴⁾ om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt skall priset fastställas på grundval av det senast fastställda priset.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall världsmarknadspriset på orensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på

världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera representativa europeiska börser för en produkt som levererats cif till en hamn inom gemenskapen och som kommer från olika leverantörländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1591/2001.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Världsmarknadspriset på orensad bomull, som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, fastställs till 25,995 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 223, 20.8.2002, s. 3.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/91/EG**av den 16 december 2002****om byggnaders energiprestanda**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 6 i fördraget föreskrivs att miljöskyddskraven
skall integreras i utformningen och genomförandet av
gemenskapens politik och verksamhet.
- (2) I artikel 174 i fördraget anges att naturresurserna skall
utnyttjas varsamt och rationellt; dessa resurser utgörs
bland annat av oljeprodukter, naturgas och fasta
bränslen, som är viktiga energikällor men också det
främsta upphovet till utsläpp av koldioxid.
- (3) Ökad energieffektivitet är en viktig del av det paket av
handlingsprogram och åtgärder som krävs för att följa
Kyotoprotokollet och bör finnas med i varje politiskt
åtgärdsprogram avsett att uppfylla ytterligare åtaganden.
- (4) Styrning av efterfrågan på energi är ett viktigt instru-
ment för gemenskapen för att kunna påverka den
globala energimarknaden och därigenom försörjning-
stryggheten avseende energi på medellång och lång sikt.
- (5) I sina slutsatser av den 30 maj 2000 och den 5
december 2000 stödde rådet kommissionens handlings-
plan för ökad energieffektivitet och begärde särskilda
åtgärder i byggnadssektorn.
- (6) Bostads- och tjänstesektorn som till största delen utgörs
av byggnader, står för mer än 40 % av den slutliga ener-
gianvändningen i gemenskapen och expanderar, vilket
ofrånkomligen innebär att energianvändningen i sektorn

kommer att öka och följaktligen även koldioxid-
utsläppen.

- (7) Rådets direktiv 93/76/EEG av den 13 september 1993
om begränsning av koldioxidutsläpp genom en
förbättring av energieffektiviteten (SAVE) ⁽⁵⁾, som inne-
håller krav på medlemsstaterna att utveckla, genomföra
och rapportera om program inom området energieffekti-
vit i byggnadssektorn, har nu börjat visa resultat. Det
behövs dock ett kompletterande rättsligt instrument för
fastställande av mer konkreta åtgärder, så att den stora
outnyttjade potentialen för energibesparingar kan reali-
seras och de stora skillnaderna mellan medlemsstaternas
resultat inom denna sektor kan minskas.
- (8) I rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988
om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra
författningar om byggprodukter ⁽⁶⁾ krävs att byggnads-
verket och dess installationer för uppvärmning, kylning
och ventilation skall vara projekterade och utförda på ett
sådant sätt att den mängd energi som behövs är liten
med hänsyn till klimatförhållandena på platsen och
värmekomforten för brukarna.
- (9) Vid åtgärder för att ytterligare förbättra byggnaders ener-
giprestanda bör klimatförhållanden och lokala förhål-
landen beaktas samt även inomhusklimat och kostnads-
effektivitet. Åtgärderna bör inte strida mot andra väsent-
liga krav på byggnader som tillgänglighet, varsamhet
och byggnadens avsedda användning.
- (10) Byggnaders energiprestanda bör beräknas på basis av en
metodik, som kan differentieras på regional nivå, som
förutom värmeisolering även inbegriper andra allt vikti-
gare faktorer, exempelvis värme- och luftkonditioner-
ingsanläggningar, användning av förnybara energikällor
samt utformning av byggnaden. Ett gemensamt tillväga-
gångssätt, genomfört av kvalificerade och/eller auktorise-
rade experter, vars oberoende garanteras på grundval av
objektiva kriterier, kommer att bidra till att medlemssta-
terna får gemensamma spelregler i fråga om deras
insatser för att spara energi i byggnadssektorn och
kommer att förbättra insynen för presumtiva köpare och
användare i fråga om energiprestanda på gemenskapens
fastighetsmarknad.
- (11) Kommissionen avser att ytterligare utveckla standarder
såsom EN 832 och prEN 13790, även med hänsyn till
luftkonditioneringssystem och belysning.

⁽¹⁾ EGT C 213 E, 31.7.2001, s. 266 och EGT C 203 E, 27.8.2002, s. 69.

⁽²⁾ EGT C 36, 8.2.2002, s. 20.

⁽³⁾ EGT C 107, 3.5.2002, s. 76.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 6 februari 2002 (ännu ej
offentligtgjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 7 juni
2002 (EGT C 197 E, 20.8.2002, s. 6) och Europaparlamentets
beslut av den 10 oktober 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁵⁾ EGT L 237, 22.9.1993, s. 28.

⁽⁶⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 12, direktiv ändrat genom direktiv 93/68/
EEG (EGT L 220, 30.8.1993, s. 1).

- (12) Eftersom byggnader påverkar den långsiktiga energianvändningen bör nya byggnader uppfylla de minimikrav för energiprestanda som är skraddarsydda efter det lokala klimatet. Bästa praxis bör i detta avseende riktas mot optimalt utnyttjande av sådana faktorer som innebär förbättrad energiprestanda. Eftersom möjligheten att använda sig av alternativa energiförsörjningssystem i allmänhet inte är utforskad till fullo, bör den tekniska, miljömässiga och ekonomiska genomförbarheten övervägas i fråga om alternativa energiförsörjningssystem; detta kan göras en gång, av medlemsstaten, genom en utredning som resulterar i en förteckning över energihushållningsåtgärder – för genomsnittliga lokala marknadsvillkor – som uppfyller kriterierna för kostnadseffektivitet. Innan byggande inleds kan det krävas specifika analyser om åtgärden eller åtgärderna bedöms vara genomförbara.
- (13) Större renoveringar av befintliga byggnader över en viss storlek bör ses som en möjlighet att vidta kostnadseffektiva åtgärder för att förbättra energiprestandan. Större renoveringar är exempelvis sådana fall där den totala renoveringskostnaden för byggnadens skal och/eller energiinstallationer såsom uppvärmning, varmvattenförsörjning, luftkonditionering, ventilation och belysning överstiger 25 % av byggnadens värde, exklusive värdet av den mark där byggnaden är belägen, eller där mer än 25 % av skalet på byggnaden skall renoveras.
- (14) Förbättring av en befintlig byggnads totala energiprestanda innebär emellertid inte nödvändigtvis totalrenovering av byggnaden utan kan vara begränsad till de delar som är mest betydelsefulla för en byggnads energiprestanda och som är kostnadseffektiva.
- (15) Krav som ställs vid renovering av befintliga byggnader bör inte vara oförenliga med byggnadens avsedda funktion, kvalitet eller karaktär. Det bör vara möjligt att tjäna in merkostnader för en sådan renovering inom en rimlig tid i förhållande till investeringens förväntade tekniska livslängd genom ökad energibesparing.
- (16) Certifiering kan åtföljas av stimulansprogram i syfte att underlätta lika tillgång till förbättrad energiprestanda eller grunda sig på avtal mellan intressentorganisationer och ett organ som utses av medlemsstaten eller genomföras av energitjänsteföretag som har åtagit sig att göra de särskilda investeringarna. De antagna systemen bör övervakas och följas upp av medlemsstaterna, som även bör underlätta användandet av incitamentsystem. I möjligaste mån bör certifikatet beskriva den faktiska situationen beträffande byggnadens energiprestanda och det kan revideras i enlighet därmed. Myndighetsbyggnader och byggnader som allmänheten ofta besöker bör fungera som förebilder genom att man där tar hänsyn till miljö- och energifaktorer, och därför bör dessa byggnader energicertifieras med jämna mellanrum. Denna information om energiprestanda bör spridas bättre till allmänheten genom att energicertifikaten anslås tydligt. Om man dessutom visar den rekommenderade inomhus-temperaturen jämfört med den faktiska inomhus-temperaturen, bör det avhålla från obetänksam användning av värme-, luftkonditionerings- och ventilationssystem. Detta bör bidra till att onödig energianvändning undviks och till att ett behagligt inomhusklimat (värmekomfort) garanteras i förhållande till utomhus-temperaturen.
- (17) Medlemsstaterna får också använda andra sätt/åtgärder, som inte nämns i detta direktiv, för att främja bättre energiprestanda. Medlemsstaterna bör uppmuntra en bättre energiförvaltning med beaktande av byggnadernas nyttjandefrekvens.
- (18) Under de senaste åren har luftkonditionering blivit allt vanligare i de sydeuropeiska länderna. Detta skapar betydande problem vid tidpunkter med effekttoppar, elkostnaderna ökar och energibalansen störs i dessa länder. De strategier som leder till förbättring av byggnaders termiska prestanda under sommarmånaderna bör prioriteras. Därför bör passiv kylteknik vidareutvecklas, framför allt sådan teknik som leder till förbättring av inomhusklimatet och av mikroklimatet kring byggnaderna.
- (19) Regelbundet underhåll av värmepannor och luftkonditioneringssystem av kvalificerad personal bidrar till att systemen förblir korrekt inställda enligt produktspecifikationerna och säkerställer därigenom att de ur miljö-, säkerhets- och energisynpunkt fungerar optimalt. I varje situation då ett utbyte kan vara aktuellt med tanke på kostnadseffektiviteten bör en oberoende bedömning göras av hela värmesystemet.
- (20) Att de boende i en byggnad faktureras för kostnaderna för uppvärmning, luftkonditionering och varmvatten, beräknat i förhållande till den reella förbrukningen, skulle kunna bidra till energibesparing inom bostadssektorn. De boende bör kunna reglera sin egen förbrukning av värme och varmvatten i den mån detta är kostnadseffektivt.
- (21) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget bör de allmänna principerna i ett system för krav på energiprestanda samt systemets mål fastställas på gemenskapsnivå, men detaljerna i genomförandet bör lämnas åt medlemsstaterna, så att varje medlemsstat kan välja den ordning som bäst överensstämmer med dess särskilda förutsättningar. Detta direktiv är begränsat till det minimum som krävs för att uppnå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för ändamålet.

- (22) Det bör finnas möjlighet att snabbt anpassa beräkningsmetodikerna och för medlemsstaterna att regelbundet se över minimikraven för byggnaders energiprestanda med hänsyn till den tekniska utvecklingen, bland annat när det gäller byggnadsmaterialens isolerande egenskaper (eller kvalitet), och till den framtida utvecklingen inom standardiseringen.
- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att främja en förbättring av energiprestanda i byggnader i gemenskapen samtidigt som hänsyn tas till utomhusklimat och lokala förhållanden samt till krav på inomhusklimat och kostnadseffektivitet.

I detta direktiv fastställs krav i fråga om följande:

- a) Den allmänna ramen för en beräkningsmetodik för byggnaders integrerade energiprestanda.
- b) Tillämpningen av minimikrav på nya byggnaders energiprestanda.
- c) Tillämpningen av minimikrav på energiprestanda i befintliga stora byggnader som genomgår större renoveringar.
- d) Energificering av byggnader.
- e) Regelbundna kontroller av värmepannor och luftkonditioneringssystem i byggnader samt en bedömning av värmeanläggningen om värmepannorna i den är äldre än 15 år.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med:

1. *byggnad*: en takförsedd konstruktion med väggar, för vilken energi används för att påverka inomhusklimatet; med byggnad kan avses en byggnad i sin helhet eller delar av byggnaden som har utformats eller ändrats för att användas separat,
2. *en byggnads energiprestanda*: en byggnads energimängd beräknad som faktisk eller beräknad förbrukning för att uppfylla olika behov som är knutna till normalt bruk av byggnaden, vilket bl.a. kan inbegripa uppvärmning, vattenuppvärmning, kylning, ventilation och belysning. Denna mängd skall återges i en eller flera numeriska indikatorer, som beräknats med beaktande av isolering, tekniska egenskaper och typ av installation, byggnadens utformning och placering ur klimatperspektiv, exponering för sol och påverkan av närliggande byggnader, egen energiproduktion samt andra faktorer, inbegripet inomhusklimatet, som påverkar energibehovet,

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. *en byggnads energicertifikat*: ett certifikat, som erkänns av medlemsstaten eller en juridisk person som har utsetts av denna stat, vilket innehåller en byggnads energiprestanda, beräknad i enlighet med en metodik som grundas på den allmänna ramen i bilagan,
4. *kombinerad värme- och elproduktion*: samtidig omvandling av primära bränslen till mekanisk eller elektrisk energi och värmeenergi, med uppfyllande av vissa kvalitetsvillkor för energieffektiviteten,
5. *luftkonditioneringssystem*: en kombination av alla de komponenter som krävs för att åstadkomma en form av luftbehandling som innebär att temperaturen regleras eller kan sänkas, eventuellt i kombination med reglering av ventilationen, fuktigheten och luftens renhet,
6. *värmepanna*: kombination av hölje och brännare som är konstruerad för att till vattnet överföra den värme som uppkommer vid förbränningen,
7. *nominell effekt (uttryckt i kW)*: den maximala värmeeffekt som tillverkaren fastställt och garanterar vid kontinuerlig drift om de av tillverkaren angivna verkningsgraderna respekteras,
8. *värmepump*: en anordning eller installation som utvinnet värme vid låg temperatur från luft, vatten eller jord och levererar värmen till byggnaden.

Artikel 3

Antagande av metodiker

Medlemsstaterna skall tillämpa metodiker, på nationell eller regional nivå, för beräkning av byggnaders energiprestanda på grundval av den allmänna ramen i bilagan. Delarna 1 och 2 i denna ram skall anpassas till den tekniska utvecklingen i enlighet med förfarandet i artikel 14.2, med beaktande av de standarder eller normer som tillämpas i medlemsstaternas lagstiftning.

Denna metodik skall fastställas på nationell eller regional nivå.

En byggnads energiprestanda skall uttryckas på ett klart sätt och får innehålla en indikator för koldioxidutsläpp.

Artikel 4

Fastställande av krav på energiprestanda

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att minimikrav på byggnaders energiprestanda fastställs på grundval av de metodiker som anges i artikel 3. Medlemsstaterna får, när de fastställer dessa krav, skilja mellan nya och befintliga byggnader och olika kategorier av byggnader. Dessa krav skall ta hänsyn till allmänna förhållanden när det gäller inomhusklimatet för att möjliga negativa effekter såsom otillfredsställande ventilation undviks liksom till lokala förhållanden och till byggnadens avsedda användning och ålder. Dessa krav skall ses över med jämna mellanrum minst vart femte år och vid behov uppdateras för att återspegla den tekniska utvecklingen inom byggnadssektorn.

2. Kraven på energiprestanda skall tillämpas i enlighet med artiklarna 5 och 6.

3. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses i punkt 1 på följande kategorier av byggnader:

- Byggnader eller monument med officiellt skydd som del av en utvald miljö, eller på grund av deras särskilda arkitektoniska eller historiska värde, om överensstämmelse med kraven skulle medföra oacceptabla förändringar av deras särdrag eller utseende.
- Byggnader som används för andakt och religiös verksamhet.
- Tillfälliga byggnader som är avsedda att användas två år eller mindre, industrianläggningar, verkstäder och jordbruksbyggnader med lågt energibehov som inte är avsedda som bostäder samt jordbruksbyggnader som inte är avsedda som bostäder och som används inom en sektor som omfattas av ett nationellt sektorsavtal om energiprestanda.
- Bostadshus som är avsedda för användning mindre än fyra månader per år.
- Fristående byggnader med en total användbar golvyta på mindre än 50 m².

Artikel 5

Nya byggnader

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att nya byggnader motsvarar de minimikrav på energiprestanda som avses i artikel 4.

I fråga om nya byggnader med en total användbar golvyta över 1 000 m² skall medlemsstaterna se till att det sker en bedömning av om alternativa system är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbara, exempelvis

- decentraliserade energiförsörjningssystem, som baseras på förnybar energi,
- kombinerad värme- och elproduktion,
- fjärr/närvärme eller fjärr/närkyla, om sådan finns tillgänglig,
- värmepumpar, under vissa förutsättningar,

och detta skall beaktas innan byggandet inleds.

Artikel 6

Befintliga byggnader

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att, när byggnader med en total användbar golvyta på över 1 000 m² genomgår en större renovering, deras energiprestanda förbättras så att de uppfyller minimikrav, i den mån det är tekniskt, funktionellt och ekonomiskt genomförbart. Medlemsstaterna skall fastställa dessa minimikrav avseende energiprestanda på grundval av de krav på energiprestanda som fastställs för byggnader enligt artikel 4. Kraven får fastställas antingen för den renoverade byggnaden i dess helhet eller för de renoverade systemen eller komponenterna när de ingår

såsom en del i en renovering som skall genomföras inom en begränsad tidsperiod, med ovan nämnda syfte att förbättra byggnadens totala energiprestanda.

Artikel 7

Energicertifikat

1. Medlemsstaterna skall se till att ett energicertifikat görs tillgängligt för ägaren eller att ägaren gör ett sådant certifikat tillgängligt för den presumtive köparen eller hyresgästen i respektive fall, när byggnader byggs, säljs eller hyrs ut. Certifikatets giltighetstid får inte överskrida 10 år.

Utfärdande av certifikat för lägenheter eller enheter för individuellt bruk i byggnadskomplex får grunda sig

- på en gemensam certifiering för hela byggnaden för byggnadskomplex med ett gemensamt värmesystem, eller
- på bedömningen av en annan representativ lägenhet i samma byggnadskomplex.

Medlemsstaterna får göra undantag från tillämpningen av denna punkt för de kategorier som anges i artikel 4.3.

2. Energicertifikatet för byggnader skall innehålla referensvärden, såsom aktuella rättsliga normer och riktmärken, så att konsumenterna kan jämföra och bedöma byggnadens energiprestanda. Certifikatet skall åtföljas av rekommendationer för hur energiprestanda kan förbättras kostnadseffektivt.

Syftet med certifikaten skall vara begränsat till att tillhandahålla information och alla de effekter som dessa certifikat kan ha när det gäller rättsliga förfaranden eller annat skall beslutas i enlighet med nationella bestämmelser.

3. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att se till att det i byggnader, med en total användbar golvyta på över 1 000 m² och som inhyser offentliga myndigheter och institutioner som tillhandahåller offentliga tjänster för ett stort antal personer och därför ofta besöks av dessa personer, placeras ett energicertifikat som inte får vara äldre än tio år och det på en plats som är framträdande och klart synlig för allmänheten.

Intervall för rekommenderad och aktuell inomhustemperatur och, i tillämpliga fall, andra relevanta klimatfaktorer får också vara tydligt anslagna.

Artikel 8

Inspektion av värmepannor

När det gäller minskning av energianvändning och begränsning av koldioxidutsläpp skall medlemsstaterna antingen göra vad som föreskrivs i a eller vad som föreskrivs i b nedan:

a) Fastställa nödvändiga åtgärder för regelbunden inspektion av värmepannor som eldas med icke förnybara flytande eller fasta bränslen med en nominell effekt på 20–100 kW. Sådana inspektioner får också tillämpas på värmepannor för annat bränsle.

Värmepannor med en nominell effekt på över 100 kW skall inspekteras åtminstone vartannat år. För värmepannor som eldas med gas kan denna period utsträckas till fyra år.

I fråga om värmeanläggningar med värmepannor med en nominell effekt på över 20 kW och som är äldre än 15 år skall medlemsstaterna fastställa nödvändiga åtgärder för en engångsinspektion av hela värmeanläggningen. På grundval av inspektionen, som skall innehålla en bedömning av värmepannans effektivitet samt pannans dimensionering i förhållande till byggnadens värmebehov, skall experter ge råd till användarna om utbyte av värmepannorna, andra förändringar i värmesystemet och alternativa lösningar.

- b) Vidta åtgärder för att säkerställa att råd ges till användare om utbyte av värmepannorna, andra förändringar i värmesystemet och alternativa lösningar som kan omfatta inspektioner för att bedöma värmepannans effektivitet samt huruvida den är av lämplig storlek. Den totala verkan av ett sådant tillvägagångssätt bör i stort motsvara verkan av bestämmelserna i a. Medlemsstater som väljer detta alternativ skall vartannat år översända en rapport till kommissionen där likvärdigheten i tillvägagångssättet bedöms.

Artikel 9

Inspektion av luftkonditioneringssystem

När det gäller minskning av energianvändning och begränsning av koldioxidutsläpp skall medlemsstaterna fastställa nödvändiga åtgärder för regelbunden inspektion av luftkonditioneringssystem med en nominell effekt på mer än 12 kW.

Denna inspektion skall innefatta en bedömning av luftkonditioneringens effektivitet samt luftkonditioneringens dimension i förhållande till byggnadens kylbehov. Lämpliga råd skall ges till användarna om möjlig förbättring eller utbyte av luftkonditioneringssystemet och om alternativa lösningar.

Artikel 10

Oberoende experter

Medlemsstaterna skall se till att certifieringen av byggnader, utarbetandet av åtföljande rekommendationer och inspektionen av värmepannor och luftkonditioneringssystem utförs på ett oberoende sätt av kvalificerade och/eller auktoriserade experter, oavsett om dessa arbetar som egenföretagare eller är anställda av offentliga organ eller privata företag.

Artikel 11

Översyn

Kommissionen skall, biträdd av den kommitté som inrättas genom artikel 14, utvärdera detta direktiv mot bakgrund av erfarenheterna av dess tillämpning och vid behov lägga fram förslag om bland annat följande:

- a) Eventuella kompletterande åtgärder avseende renoveringar i byggnader med en total användbar golvyta på mindre än 1 000 m².

- b) Allmänna incitament för ytterligare energieffektiviseringsåtgärder i byggnader.

Artikel 12

Information

Medlemsstaterna får vidta nödvändiga åtgärder för att informera dem som använder byggnader om de olika metoder som bidrar till förbättrad energiprestanda. Kommissionen skall på medlemsstaternas begäran biträda medlemsstaterna vid organiserandet av dessa informationskampanjer, som kan handhas i gemenskapsprogram.

Artikel 13

Anpassning av ramen

Delarna 1 och 2 i bilagan skall ses över med regelbundna mellanrum, som inte får vara kortare än två år.

De ändringar som krävs för att anpassa delarna 1 och 2 i bilagan till den tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Artikel 14

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 15

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 4 januari 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna får på grund av bristande tillgång på kvalificerade och/eller auktoriserade experter ta ytterligare tre år på sig för att fullt ut tillämpa bestämmelserna i artiklarna 7, 8 och 9. När medlemsstaterna utnyttjar denna möjlighet skall de underrätta kommissionen och tillhandahålla tillbörlig motivering tillsammans med en tidsplan för det fortsatta genomförandet av detta direktiv.

Artikel 16

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 17

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

M. FISCHER BOEL

Ordförande

BILAGA

Allmän ram för beräkning av byggnaders energiprestanda (artikel 3)

1. Beräkningsmetodikerna för byggnaders energiprestanda skall åtminstone integrera följande faktorer:
    - a) Termiska egenskaper hos byggnaden (yttre skal och mellanväggar osv.). Dessa egenskaper kan också inbegripa lufttäthet.
    - b) Värmeanläggningar och varmvattenförsörjning, inbegripet deras isoleringsegenskaper.
    - c) Luftkonditioneringsanläggningar.
    - d) Ventilation.
    - e) Inbyggda belysningsinstallationer (huvudsakligen den sektor som inte är avsedd för bostadsändamål).
    - f) Placering och orientering av byggnaderna, inklusive utomhusklimat.
    - g) Passiva solvärmesystem och solskydd.
    - h) Naturlig ventilation.
    - i) Förhållanden avseende inomhusklimatet, inklusive planerat inomhusklimat.
  2. Positiv påverkan av följande aspekter skall tas med i beräkningen i tillämpliga fall:
    - a) Aktiva solvärmesystem och andra värme- eller elsystem som baseras på förnybara energikällor.
    - b) El från kombinerad värme- och elproduktion.
    - c) Fjärr-/närvarmesystem och fjärr-/närkylsystem.
    - d) Naturligt ljus.
  3. I syfte att användas i beräkningen bör byggnader delas in i kategorier, såsom följande:
    - a) Enfamiljshus av olika typer.
    - b) Flerfamiljshus.
    - c) Kontor.
    - d) Utbildningsanstalter.
    - e) Sjukhus.
    - f) Hotell och restauranger.
    - g) Idrottsanläggningar.
    - h) Byggnader för parti- och detaljhandel.
    - i) Andra typer av energianvändande byggnader.
-

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 december 2002

om de nationella bestämmelser om begränsning av import och utsläppande på marknaden av vissa klorhaltiga NK-gödselmedel med hög kvävehalt som anmälts av Republiken Frankrike enligt artikel 95.5 i EG-fördraget

[delgivet med nr K(2002) 5113]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/1/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95.6 i detta, och

av följande skäl:

I. BAKGRUND

1. Gemenskapslagstiftning

1.1 Direktiv 76/116/EEG om gödselmedel

- (1) Syftet med rådets direktiv 76/116/EEG av den 18 december 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om gödselmedel⁽¹⁾, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/97/EG⁽²⁾, är att avskaffa handelshinder som beror på olikheter i medlemsstaternas lagstiftning om gödselmedel. I direktivet fastställs därför krav som gäller på gemenskapsnivå och som måste uppfyllas av gödselmedel som släpps ut på marknaden med beteckningen "EG-gödselmedel"⁽³⁾, bl.a. omfattar dessa krav bestämmelser om beteckningar, definition, sammansättning, märkning och förpackning beträffande de viktigaste enkla och sammansatta gödselmedlen inom gemenskapen.
- (2) I bilaga I till direktiv 76/116/EEG ges en definition av typbeteckningen EG-gödselmedel och anges vilka krav, särskilt beträffande sammansättningen, som varje EG-betecknat gödselmedel måste uppfylla. I bilaga I är EG-gödselmedlen inordnade i kategorier efter sin halt av

primära makronäringsämnen, dvs. kväve, fosfor och kalium. Dessa tre ämnen anges med bokstäverna N, P respektive K. I bilagan görs åtskillnad mellan enkla gödselmedel, som endast innehåller ett av de tre primära makronäringsämnena, och sammansatta gödselmedel, som innehåller två eller tre av dem.

- (3) Förteckningen över enkla gödselmedel omfattar till exempel
- kvävegödselmedel (N-gödselmedel): ammoniumnitrat, kemiskt framställda produkter med ammoniumnitrat som huvudbeståndsdel och en lägsta halt näringsämne N på minst 20 %,
  - kaliumgödselmedel (K-gödselmedel): kaliumklorid, produkt erhållen ur raffinerade kaliumsalter, med kaliumklorid som huvudbeståndsdel och en lägsta halt näringsämne K mätt som kaliumoxid (K₂O) på 37 %.
- (4) De sammansatta gödselmedel som innehåller primära makronäringsämnen är produkter framställda på kemisk väg eller genom blandning utan tillsats av organiska näringsämnen av animaliskt eller vegetabiliskt ursprung. De är indelade i fyra underkategorier beroende på sammansättning: NPK-, NP-, NK- och PK-gödselmedel. NPK-gödselmedel skall innehålla sammanlagt minst 20 % primära makronäringsämnen. Minimihalten av vart och ett av dessa skall vara 3 % för kväve, 5 % för fosfat mätt som fosforpentoxid (P₂O₅) och 5 % för kalium mätt som kaliumoxid (K₂O). NK-gödselmedel skall innehålla sammanlagt minst 18 % primära makronäringsämnen. Minimihalten av vart och ett av dessa skall vara 3 % för kväve och 5 % för kalium mätt som kaliumoxid.

⁽¹⁾ EGT L 24, 30.1.1976, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 18, 23.1.1999, s. 60.

⁽³⁾ Beteckningen "EG-gödselmedel", som fastställdes i direktiv 76/116/EEG, har genom direktiv 97/63/EG ersatts med beteckningen "EG-gödselmedel" (EGT L 335, 6.12.1997, s. 15).

- (5) I enlighet med artikel 2 får beteckningen "EG-gödselmedel" endast användas för gödselmedel som tillhör någon av de typer av gödselmedel som anges i bilaga I och som uppfyller kraven i direktiv 76/116/EEG och dess bilagor I-III.
- (6) Artikel 7 innehåller en klausul om fri rörlighet där följande föreskrivs: "Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i andra gemenskapsdirektiv får medlemsstaterna inte förbjuda, begränsa eller hindra marknadsföring av gödselmedel märkta som 'EEG-gödselmedel' på grund av deras sammansättning, identifiering, etikettering eller förpackning, förutsatt att de uppfyller bestämmelserna i detta direktiv och dess bilagor."
- (7) Artikel 8 handlar om de officiella inspektioner som medlemsstaterna kan göra för att kontrollera att de gödselmedel som släpps ut på marknaden med beteckningen "EG-gödselmedel" överensstämmer med bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG och dess bilagor I-III.

1.2 Direktiv 80/876/EEG om enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt

- (8) Eftersom ammoniumnitratgödselmedel, som behandlas i direktiv 76/116/EEG, har speciella egenskaper som ställer särskilda krav med hänsyn till allmän säkerhet, hälsa och arbetarskydd fastställs kompletterande gemenskapsregler för dessa gödselmedel i direktiv 80/876/EEG av den 15 juli 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt⁽⁴⁾. Med hänsyn till allmän säkerhet har man på gemenskapsnivå fastställt vilka egenskaper som skall särskiljer enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt från de olika typer av ammoniumnitrat som används för tillverkning av sprängämnen.
- (9) Enligt artikel 1 i direktiv 80/876/EEG gäller detta direktiv enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt som släpps ut på marknaden i gemenskapens medlemsstater, utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 76/116/EEG. Med gödselmedel avses sådana kemiskt framställda ammoniumnitratbaserade produkter som är avsedda som gödselmedel och innehåller mer än 28 viktprocent kväve, och som kan innehålla oorganiska tillsatser eller inerta fyllnadsmaterial, såsom malen kalksten eller dolomit, kalciumsulfat, magnesiumsulfat och kieserit, med preciseringen att de andra oorganiska tillsatser och inerta ämnen som ingår i gödselmedlets sammansättning inte får öka dess värmekänslighet eller benägenhet att detonera.
- (10) I direktiv 80/876/EEG föreskrivs att enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt bör ha vissa egenskaper som säkerställer att de är ofarliga. I bilaga I anges egenskaperna hos och gränsvärdena för enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt, t.ex. en

högst tillåten klorhalt på 0,02 viktprocent. Dessutom kan medlemsstaterna begära att gödselmedlets detonationssäkerhet provas med hjälp av det test som beskrivs i bilaga II, innan eller efter det att de marknadsförs.

2. Omarbetning av gemenskapslagstiftningen om gödselmedel

- (11) Den 14 september 2001 antog kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gödselmedel⁽⁵⁾, som är en omarbetning av rådets och kommissionens direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om gödselmedel.
- (12) Syftet med förslaget är att förenkla lagstiftningen om gödselmedel genom att i en enda rättsakt, en förordning, integrera direktiv 76/116/EEG, 80/876/EEG, 87/94/EEG och 77/535/EEG samt de olika ändringarna och anpassningarna till den tekniska utvecklingen. Alla tekniska specifikationer har placerats i bilagorna. De allmänna bestämmelserna har avskilts från särbestämmelserna, och de sistnämnda är ordnade efter de viktigaste gödselmedelsgrupper som lagstiftningen för närvarande omfattar. De tekniska bilagorna har satts samman på grundval av ursprungsdirektiven och har omordnats. Några smärre ändringar har införts, dock inte av de tekniska specifikationerna om näringsinnehåll.
- (13) Avdelning II, "Bestämmelser för särskilda typer av gödselmedel", innehåller ett kapitel (kapitel IV) om ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt⁽⁶⁾, som till stora delar utformats efter bestämmelserna i direktiv 80/876/EEG, men med en räckvidd som har utvidgats till att delvis omfatta sammansatta ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt, som en anpassning till den nya marknadssituationen. Enligt den tidigare lagstiftningen behövde sammansättningar inte utsättas för detonationsprov, vilket skapade ett kryphål som medlemsstaterna av säkerhetsskäl önskade täppa till. Till följd av omarbetningen kan detonationsprov nu krävas även för sammansatta ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt.
- (14) Därför ges det i avsnitt 2 i bilaga III, som innehåller tekniska bestämmelser om ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt, en beskrivning av detonationssäkerhetsprovet för ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt. Alla enkla och sammansatta ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt kan åläggas detta prov. I avsnitt 1 i bilaga III, som är en återgivning av föreskrifterna i bilaga I till direktiv 80/876/EEG, anges däremot endast egenskaper hos och gränsvärden för enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt.

⁽⁴⁾ EGT L 250, 23.9.1980, s. 7.

⁽⁵⁾ KOM(2001) 508 slutlig (EGT C 51 E, 26.2.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Se artiklarna 25-28 i förslaget till förordning.

- (15) Medlemsstaterna har redan haft tillfälle att granska detta förslag, och den 30 september 2002 antog rådet enhälligt en politisk överenskommelse inför antagandet av en gemensam ståndpunkt (7). Beträffande bestämmelserna om ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt var syftet med medlemsstaternas ändringsförslag enbart att göra detonationssäkerhetsproven obligatoriska för alla gödselmedel med hög kvävehalt. Den som ansvarar för att gödselmedlen släpps ut på marknaden skulle bevisa att de har klarat detonationsprovet och åläggas ett tilläggskrav på spårbarhet. Texten till bilaga III har däremot lämnats oförändrad.

3. Anmälda nationella bestämmelser

- (16) Frankrike har anmält nya nationella bestämmelser (8) om att förbjuda import och utsläppande på marknaden av NK-gödselmedel med en ammoniumnitratbaserad kvävehalt som är högre än 28 % viktprocent och en klorhalt som är högre än 0,02 viktprocent. Enligt en förordning som undertecknats av de ansvariga ministrarna skall dessa gödselmedel återkallas från marknaden, på innehavarnas bekostnad och ansvar. Förordningen åtföljdes av ett cirkulär om hur gödselmedlen skall göras inerta.
- (17) Syftet med den anmälda förordningen om förbud mot import och utsläppande på marknaden av vissa NK-gödselmedel med hög kvävehalt som innehåller klor är att under ett år stoppa import, utsläppande på marknaden utan kostnad eller mot betalning, innehav för försäljning eller distribution utan kostnad av NK-gödselmedel som innehåller mer än 28 viktprocent ammoniumnitratbaserat kväve och har en klorhalt på över 0,02 viktprocent (artikel 1 i förslaget till förordning).
- (18) Detta förbud skall kompletteras med krav på att den ansvarige i det första försäljningsledet på den franska marknaden skall dra tillbaka dessa gödselmedel, oavsett var de befinner sig, på eget ansvar och egen bekostnad (artikel 2 i förslaget till dekret).
- (19) Slutligen föreskrivs det i förordningen att de återkallade produkterna inte får släppas ut på den franska marknaden igen förrän de har bedömts överensstamma med de gällande bestämmelserna, efter tillägg av ett inert material som ändrar NK-halterna (artikel 3 i förslaget till dekret).
- (20) För att genomföra bestämmelserna i artikel 3 kommer man dessutom att komplettera regelverket med ett ministeriellt cirkulär om huruvida NK-gödselmedel med en ammoniumnitratbaserad kvävehalt som är högre än 28 % och en klorhalt som är högre än 0,02 % är inerta.

Syftet med cirkuläret är att beskriva metoderna för att göra NK-gödselmedlen inerta.

4. Frankrikes motivering

- (21) På grund av de potentiella riskerna med vissa gödselmedel anser de franska myndigheterna det nödvändigt att införa specialbestämmelser om de s.k. NK-gödselmedlen (kväve-kalium) med en hög ammoniumnitratbaserad (NH_4NO_3) kvävehalt (N) och med en kaliumhalt (K) på 5 %, mätt som kaliumoxid (K_2O), där kalium ingår i form av kaliumklorid (KCl). Dessa nationella bestämmelser avviker från bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG om NK-gödselmedel med beteckningen "EG-gödselmedel".
- (22) De franska myndigheterna har i en motivering redogjort för sina skäl till att vilja införa dessa bestämmelser. De anser att Frankrike i fråga om dessa NK-gödselmedel befinner sig i en situation som tillåter det att använda sig av möjligheten till undantag enligt artikel 95.5 i EGFördraget. Motiveringen kan sammanfattas på följande sätt:
- (23) Till att börja med betonar de franska myndigheterna att det i direktiv 76/116/EEG visserligen ges en definition av NK-gödselmedel med beteckningen EG-gödselmedel, men att det inte preciseras vilken form kalium skall ha. De drar därför slutsatsen att det är tillåtet att tillverka NK-gödselmedel med beteckningen EG-gödselmedel genom en blandning av ett enkelt ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt eller till och med rent ammoniumnitrat, dvs. av en produkt med en ammoniumnitratbaserad kvävehalt som är högre än 28 %, och ett kaliumsalt, närmare bestämt kaliumklorid.
- (24) De franska myndigheterna hänvisar därefter till att det i en hel rad av rådets förordningar (9) sedan 1995 har införts antidumpningstullar på import av enkelt ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt med ursprung i Ryssland, Ukraina och Polen. De påpekar att vissa producenter, som drabbats av denna åtgärd, därefter har kommit på idén att blanda ammoniumnitratgödselmedel som har hög kvävehalt med kaliumklorid så att kaliumhalten i denna blandning, mätt som kaliumoxid, uppgår till minst 5 %. De franska myndigheterna konstaterar att om kaliumhalten i denna blandning hade varit lägre än 5 % hade produkten inte längre betraktats som ett EG-märkt NK-gödselmedel utan som ett enkelt ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt och hade belagts med antidumpningstullar (10).

(7) Rådets dokument nr 12179/02.

(8) Efter anmälan har Frankrike antagit och offentliggjort de planerade åtgärderna. Denna åtgärd är föremål för ett separat förfarande.

(9) Den första av dessa förordningar är förordning (EG) nr 2022/95 (EGT L 198, 23.8.1995, s. 1) om införande av antidumpningstullar på ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland. För närvarande gäller förordning (EG) nr 132/2001 (EGT L 23, 25.1.2001, s. 1) om införande av antidumpningstullar på ammoniumnitrat med ursprung i Polen och Ukraina samt förordning (EG) nr 658/2002 (EGT L 102, 18.4.2002, s. 1) om införande av antidumpningstullar på ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland.

(10) Se sidan 2 i den franska motiveringen.

- (25) Enligt de franska myndigheterna utmärker sig således dessa NK-gödselmedel, som i teorin är en blandning av enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt och kaliumklorid, på två sätt: de drabbas inte av antidumpningstullar och de behöver inte uppfylla kraven i direktiv 80/876/EEG. Enligt de franska myndigheterna skulle det således vara tillåtet att ersätta detta enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt med en produkt som inte överensstämmer med direktiv 80/876/EEG, till och med rent ammoniumnitrat, även kallat tekniskt ammoniumnitrat, som används för att tillverka sprängmedel.
- (26) De franska myndigheterna har undersökt dessa gödselmedel ur två olika aspekter: dels gödselmedlens teoretiska och faktiska överensstämmelse med de krav på egenskaper som fastställs i gemenskapslagstiftningen för att avgöra om dessa NK-gödselmedel uppfyller kraven på att få kallas EG-gödselmedel, dels de eventuella riskerna med dem, främst genom stickprovsanalyser av importerade partier som utförts av den franska myndigheten för konkurrensfrågor, konsumentskydd och bedrägeribekämpning (Direction générale de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes, DGCCRF) ⁽¹¹⁾.
- (27) Med hänsyn till resultaten av dessa analyser ⁽¹²⁾, undrar de franska myndigheterna om det är berättigat med beteckningen "EG-gödselmedel 32-0-5" som används för att marknadsföra dessa produkter. Beträffande "EG-gödselmedel 33-0-5" (som är den beteckning som används för vissa importerade partier av dessa NK-gödselmedel) anser de franska myndigheterna att den verkliga kvävehalten aldrig är den angivna, inte ens om man medger en tolerans på $\pm 1,1\%$ som enligt artikel 8.3 i direktiv 76/116/EEG inte får användas systematiskt, eftersom minimihalten kväve i detta gödselmedel då skulle vara 35,449 %. De drar således slutsatsen att dessa produkter knappast har den angivna halten näringsämnen.
- (28) Därpå resonerar de franska myndigheterna kring riskerna med dessa NK-gödselmedel enligt följande: "Förutom de avvikelser som konstaterats mellan de angivna och de faktiska halterna av näringsämnen, uppstår frågan om riskerna med dessa produkter, särskilt för miljön och arbetsmiljön, områden som inte ens nämns i direktiv 76/116/EEG. Efter katastrofen i Toulouse, och på grund av blandningen kaliumklorid-ammoniumnitrat, har frågan väckts om hur man skall kunna veta att en sådan produkt inte kan vara farlig" ⁽¹³⁾.
- (29) Enligt de franska myndigheterna kan NK-gödselmedel ha liknande begränsade explosiva egenskaper som vissa enkla kvävegödselmedel, risken uppstår dock endast bland gödselmedel med förhållandevis hög ammoniumnitrathalt ⁽¹⁴⁾. Eftersom ovannämnda NK-gödselmedel har en hög ammoniumnitrathalt anser de franska myndigheterna att det finns risk för att de kan explodera, och även om riskerna är små är de desto verkligare eftersom gödselmedlen innehåller kalium i form av kaliumklorid ⁽¹⁵⁾.
- (30) Därvidlag framhåller de franska myndigheterna följande:
- Det är dokumenterat att klor kan bidra till nedbrytning av ammoniumnitrat, vilket förklarar gränsvärdet på maximalt 0,02 viktprocent klor i enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt, i överensstämmelse med punkt 5 i bilaga I i direktiv 80/876/EEG.
  - 2001 hamnade frågan hos sprängämneskommittén ⁽¹⁶⁾ som utfärdade en rekommendation ⁽¹⁷⁾ där beteckningen "tillfälliga sprängämnen" används om de NK-gödselmedel som innehåller mer än 90 % ammoniumnitrat eller har en sammanlagd kvävehalt på över 28 %, med en hög halt av klorid i form av kaliumklorid ⁽¹⁸⁾.
  - I dessa sammansättningar, som är blandningar av kaliumklorid och ammoniumnitrat, kan det uppstå överhettning, som vanligtvis inte utgör någon säkerhetsrisk ⁽¹⁹⁾.
  - Dock kan klor fungera som katalysator och medföra en acceleration som utlöser en självunderhållande nedbrytning, som genom att den avger giftig rök utgör en icke försumbar risk ⁽²⁰⁾ med tanke på de stora mängderna ammoniumnitrat i dessa blandningar.

⁽¹¹⁾ Ett av denna myndighets uppdrag är att försäkra sig om att produkter som släpps ut på marknaden överensstämmer med den gällande lagstiftningen.

⁽¹²⁾ Under 2000 och 2001 analyserade DGCCRF i sitt laboratorium i Bordeaux 126 prov på "NK-gödselmedel 32-0-5" (de allra flesta NK-gödselmedel importeras under denna benämning) och bland dessa hade endast tre prover den kväve- och kaliumhalt som angetts av importören, med hänsyn tagen till de toleransgränser som anges i direktiv 76/116/EEG. Deras genomsnittliga kvävehalt var 29,94 % (den varierade mellan 33 % och 24,10 %, med en standardavvikelse på 1,413 %. Den genomsnittliga kaliumhalten var 7,24 % (den varierade mellan 21,3 % och 3,3 %, med en standardavvikelse på 2,714 %. Av de 126 proven hade 13 en kaliumhalt som var lägre än 5 %, som är minimihalten för sammansatta NK-gödselmedel med EG-beteckning.

⁽¹³⁾ Se sidan 8 i den franska motiveringen.

⁽¹⁴⁾ Se Louis Médard (1979), Les explosifs occasionnels, Techniques et documentation, s. 664. Se skäl 34 i föreliggande beslut.

⁽¹⁵⁾ Se sidan 8 i den franska motiveringen.

⁽¹⁶⁾ Sprängämneskommittén, som inrättades genom en dekret 1961, består av företrädare för olika berörda förvaltningar och personer som valts ut på grund av sina kunskaper om sprängämnen. Ett av dess uppdrag är att avge yttranden eller rekommendationer om alla frågor om sprängämnen som ställts till den av industriministern.

⁽¹⁷⁾ Sprängämneskommitténs rekommendation återfinns som bilaga till den franska motiveringen.

⁽¹⁸⁾ Se sidan 9 i den franska motiveringen.

⁽¹⁹⁾ Se Louis Médard, anført arbete, s. 665.

⁽²⁰⁾ Se Louis Médard, anført arbete, s. 664.

Riskerna för explosion och nedbrytning förklarar enligt de franska myndigheterna försiktighetsåtgärderna vid land- och sjötransport av NK-gödselmedel. Åtgärderna är mer långtgående än de som vidtas för enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt.

(31) De franska myndigheterna framhåller därvidlag att det i artikel 1.3 i direktiv 80/876/EEG om enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt föreskrivs att andra oorganiska tillsatser och inerta ämnen än de som nämns i punkt 2 inte får användas i gödselmedelssammansättningar om detta medför att gödselmedlets värmekänslighet eller benägenhet att detonera ökar. Men enligt de franska myndigheterna kan man inte betrakta kaliumklorid som ett inert ämne i förhållande till ammoniumnitrat, eftersom det är dokumenterat att man genom att blanda ammoniumnitrat och kaliumklorid under vissa förhållanden kan erhålla en exotermisk reaktion, som kan utlösa en självunderhållande nedbrytning. De franska myndigheterna drar därför slutsatsen att dessa produkter som släppts ut på den franska marknaden visserligen är EG-gödselmedel, åtminstone när de överensstämmer med kraven, men att de har samma egenskaper som NK-gödselmedel, dvs. sammansatta gödselmedel med en ammoniumnitratbaserad kvävehalt som är högre än 28 % och med en angiven klorhalt på 3,78 % ⁽²¹⁾.

(32) De franska myndigheterna påpekar också att den ammoniumnitratbaserade kvävehalten i dessa gödselmedel är signifikativt högre än den i de NK-gödselmedel som hittills marknadsförts. De anser att bristen på kunskap om dessa gödselmedel, som inte fanns då direktiv 76/116/EEG antogs, bör mana till försiktighet med hänsyn till de erfarenheter som gjorts sedan 1950-talets mitt. Sedan dess har halten av ammoniumnitratbaserat kväve i sammansatta gödselmedel ökat markant. Eftersom klorhalten i dessa enkla gödselmedel bör vara lägre än 0,02 viktprocent vore det enligt de franska myndigheterna naturligt att fastställa samma övre gränsvärde för klorhalten i dessa NK-gödselmedel ⁽²²⁾.

(33) Inom ramen för det ovan nämnda förfarandet ⁽²³⁾ har de franska myndigheterna inkommit med kompletterande information till anmälan i enlighet med artikel 95.5 i EG-fördraget. Kommissionen har tagit hänsyn till den vid sin bedömning. De franska myndigheterna anser att artikel L.255-1 i landsbygdslagen (code rural), som infördes genom lag 79-595 av den 13 juli 1979 om gödselmedelskontroller, ger dem möjlighet att förbjuda utsläppande på marknaden av NK-gödselmedel med beteckningen "EG-gödselmedel". De medger att direktiv 76/116/EEG innehåller bestämmelser om harmonisering

av bl.a. gödselmedels sammansättning, identifiering, etikettering och förpackning. Dock anser de att den gällande gemenskapslagstiftningen inte innehåller någon bestämmelse om säkerheten hos alla de sammansatta gödselmedel som har beteckningen "EG-gödselmedel". Enligt dem framgår det av reklamen ⁽²⁴⁾ att dessa NK-gödselmedel helt enkelt är "ämnen med högt ammoniumnitratinnehåll" med en tillsats av minsta nödvändiga mängd kaliumklorid, så att de ska gå att sälja som NK-gödselmedel. De franska myndigheterna framhåller att beslutet om förbud visserligen främst beror på den bristande säkerheten men också på de inspektioner som myndigheterna gjort ⁽²⁵⁾ och som fått dem att undra om förbudet verkligen gällde EG-gödselmedel. På grund av skillnaderna mellan det angivna och det faktiska innehållet anser de franska myndigheterna att dessa gödselmedel inte uppfyller de krav som anges i direktiv 76/116/EEG. Enligt dem behövs dessa gödselmedel inte nödvändigtvis omfattas av klausulen om fri rörlighet i artikel 7 i direktiv 76/116/EEG bara därför att de har beteckningen "EG-gödselmedel".

Nya vetenskapliga rön om miljö- och arbetsmiljöskydd

(34) Till stöd för sin begäran har de franska myndigheterna, förutom de argument som återges ovan, lämnat vissa dokument, särskilt kapitel 25 om ammoniumnitratgödselmedel i Louis Médards verk "Les explosifs occasionnels, Techniques et documentation" från 1979. De har också lämnat texten till sprängämneskommitténs rekommendation, dock utan att lämna de kompletterande vetenskapliga rönen till stöd för rekommendationen. De hänvisar också till de hypoteser som undersökts i samband med undersökningen efter explosionen i AZF-fabriken i Toulouse, men utan att lämna dokumentation därvidlag. Förutom några teoretiska beräkningar i sin motivering har de franska myndigheterna inte lämnat andra handlingar eller uppgifter om riskerna med dessa NK-gödselmedel.

(35) De franska myndigheterna framhåller att sammansatta gödselmedel som släpptes ut på marknaden fram till mitten av 1950-talet innehöll betydligt mindre kväve, särskilt i form av ammoniumnitratbaserat kväve, än de som därefter tillverkats, eftersom företeelsen med självunderhållande nedbrytning var praktiskt taget okänd. De påminner om att ökningen av halten kväve från ammoniumnitrat sedan mitten av 1950 först lett till iögonfallande olyckor till följd av nedbrytning av sammansatta gödselmedel.

⁽²¹⁾ Se sidan 14 i den franska motiveringen.

⁽²²⁾ Se sidan 14 i den franska motiveringen.

⁽²³⁾ Se fotnot 8 i föreliggande beslut.

⁽²⁴⁾ Se skäl 41 i föreliggande beslut, särskilt fotnot 32.

⁽²⁵⁾ Se bl.a. skäl 27 i föreliggande beslut och fotnot 12.

(36) Enligt de franska myndigheterna kan man för närvarande dock inte utesluta att dessa nya NK-gödselmedel, som dels innehåller mer än 80 % ammoniumnitrat eller ammoniumnitratbaserade gödselmedel med hög kvävehalt, dels innehåller minst 7,93 % kaliumklorid, skulle kunna drabbas av komplexa fenomen som leder till omfattande olyckor⁽²⁶⁾. De anser att en sådan hypotes stärks av det faktum att kaliumklorid inte är ett inert material i förhållande till ammoniumnitrat och att analyserna av gödselmedelsproverna visar på betydande skillnader mellan de angivna och de faktiska halterna av näringsämnen.

(37) De franska myndigheterna påpekar också att man inte får glömma att explosionen i fabriken i Toulouse, där man tillverkade tekniskt ammoniumnitrat och enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt, den 21 september 2001 dödade 30 personer, varav 22 anställda, och orsakade betydande skador på miljön. Explosionen skedde i en byggnad där man hade blandat ammoniumnitratbaserade produkter med hög kvävehalt som inte överensstämde med kraven. Det rörde sig om dels ammoniumnitrat som inte gick att saluföra som enkelt gödselmedel eftersom det inte överensstämde med vare sig kraven i direktiv 80/876/EEG eller den franska standarden NF U 42-001, dels tekniska ammoniumnitrat som inte uppfyllde kundernas krav⁽²⁷⁾. De franska myndigheterna framhåller att ett stort parti enkelt ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt inte långt från explosionsområdet endast hade åsamkats materiella skador (säckarna var sönderrivna och innehållet hade spritts ut) medan produkten i sig var intakt.

(38) De franska myndigheterna framhåller att orsakerna till explosionen fortfarande är okända och att man ännu inte helt har kunnat utesluta någon hypotes⁽²⁸⁾. De preciserar att en av hypoteserna som framförts som förklaring till katastrofen är att man av misstag placerat klorhaltigt avfall i en byggnad som innehöll ammoniumnitrat. Enligt de franska myndigheterna bör man således tillämpa försiktighetsprincipen och vidta åtgärder för att förhindra ett utsläppande på marknaden av NK-gödselmedel, som är en blandning av stora mängder ammoniumnitrat eller ammoniumnitratbaserade gödselmedel med hög kvävehalt och ämnen som ökar värmekänsligheten och detonationskänsligheten hos ammonium-

nitrat⁽²⁹⁾. De betonar att kalium, även om det mäts som kaliumoxid, förekommer i form av ett salt, kaliumklorid, och att det är känt att kaliumklorid inte är inert i förhållande till ammoniumnitrat.

Problemets särskilda karaktär

(39) De franska myndigheterna anser att den franska marknaden för enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel med hög kvävehalt med tanke på sin storlek uppvisar flera särdrag i förhållande till de övriga medlemsstaternas marknader. Den franska marknaden uppgår ensam till 40 % av Europeiska unionens totala marknad för denna typ av gödselmedel. Frankrike har en stor importmarknad, och importen från länder utanför unionen utgör 23,4 %⁽³⁰⁾.

(40) De senaste åren har de franska myndigheterna konstaterat att importen har ökat betydligt av NK-gödselmedel med en angiven ammoniumnitratbaserad kvävehalt som är högre än 28 % och med en angiven kaliumhalt, i form av kaliumklorid mätt som kaliumoxid, som uppgår till 5 %. Enligt de uppgifter som de franska myndigheterna lämnat har importen av denna typ av produkter varit den följande: perioden 1997–1998: 0 ton, odlingssäsongen 1998–1999: 20 000 ton, odlingssäsongen 1999–2000: 40 000 ton, odlingssäsongen 2000–2001: 88 000 ton, och enbart kalenderåret 2001 har 76 000 ton lossats i franska hamnar.

(41) De franska myndigheterna framhåller att dessa NK-gödselmedel dök upp på den franska marknaden strax efter införandet av antidumpningstullar på import av ammoniumnitrat⁽³¹⁾, för att kringgå dem, vilket framgår av den reklam som vissa importörer av ammoniumnitratgödselmedel från Ryssland använder⁽³²⁾. Enligt de franska myndigheterna betraktar fackpressen⁽³³⁾, som återspeglar marknaden, denna produkt som en variant av enkelt ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt i stället för ett sammansatt NK-gödselmedel⁽³⁴⁾.

5. Allmän information om eventuella risker med sammansatta gödselmedel med hög kvävehalt (NPK-gödselmedel)

(42) Följande information har hämtats ur kapitel 25, "Les engrais à base de nitrate d'ammonium" i Louis Médards bok "Les explosifs occasionnels, Techniques et documentation" från 1979, som medföljer som bilaga till de franska myndigheternas motivering som stöd för deras begäran om undantag⁽³⁵⁾.

⁽²⁹⁾ Se sidan 15–16 i den franska motiveringen.

⁽³⁰⁾ Se sidan 3 i den franska motiveringen.

⁽³¹⁾ Se skäl 24 i föreliggande beslut.

⁽³²⁾ De franska myndigheterna har bifogat en webbsida med reklamerbjudanden från WCIB – France Appro Fertilizer and Pesticide World Market, där det bl.a. erbjuds NPK-gödselmedelsblandningar med standardsammansättningen 32-00-05, på basis av ammoniumnitrat 34,5 %, med tillägg av fosfat (P) eller kalium (K) för att undgå antidumpningstullar.

⁽³³⁾ De hänvisar till följande publikationer: The FMB fertilizer Europe Report från den 16 februari 2000, s. 2, Fertilizer Europe från den 22 januari 2001, s. 2 och FMB Consultants från den 11 januari 2002, s. 2.

⁽³⁴⁾ Se sidan 4 i den franska motiveringen.

⁽³⁵⁾ Boken sammanfattar.de undersökningar som gjorts på området. Det bör påpekas att Louis Médard i sin redogörelse använder uttrycket "NPK-gödselmedel" i allmän betydelse, dvs. som en gemensam beteckning för de olika typerna av sammansatta gödselmedel. NK-gödselmedel utgör således en underkategori till NPK-gödselmedel.

⁽²⁶⁾ Se sidan 15 i den franska motiveringen. De franska myndigheterna hänvisar till Louis Médard, anförd arbete, s. 666.

⁽²⁷⁾ Se sidan 15 i den franska motiveringen.

⁽²⁸⁾ Se sidan 15 i den franska motiveringen.

Arten av de eventuella riskerna med NPK-gödselmedel

- (43) Enligt Louis Médard innehåller nästan alla fasta NPK-gödselmedel ammoniumnitrat och kan på grund av sin sammansättning i första hand och sin struktur i andra hand utgöra följande risker:
- Det finns risk för att gödselmedel med förhållandevis hög ammoniumnitrathalt har svaga explosiva egenskaper, liksom vissa enkla kvävegödselmedel.
  - I vissa NPK-gödselmedel kan, om temperaturen är tillräckligt hög, en nedbrytning ske på samma sätt som i varma NO_3NH_4 -lösningar. Det rör sig om en autokatalytisk reaktion, som efter att den har inletts påverkar hela produkten. Kloriderna gynnar nedbrytningen.
  - I många gödselmedel där det ingår både ammoniumnitrat och en klorid kan en särskild typ av deflagration utlösas om man upphetar en del av produkten tillräckligt. Denna deflagration, som sprids mycket långsamt, har kallats "självunderhållande nedbrytning" av gödselmedlet, eller "cigarrförbränning". Det är den katalytiska reaktionen hos kloridjonerna i gödselmedlet som gör att en nedbrytning lättare utlöses.
  - Vissa gödselmedel råkar ut för självuppvärmning under lagring, ofta med en temperaturstigning på ungefär 40 grader, och om temperaturen blir tillräckligt hög kan den starta en sådan nedbrytning som nämns i andra strecksatsen ⁽³⁶⁾.

Självuppvärmning av NPK-gödselmedel

- (44) Självuppvärmning med 20–30 grader kan uppstå på grund av förekomsten av organiska material, till exempel i fosfatfyndigheter, när gödselmedlen bulkförvaras i stora mängder. Denna uppvärmning av gödselmedel som innehåller organiskt material bör inte förväxlas med mycket måttliga uppvärmningar, på omkring 10 grader, som man kan märka i vissa sammansatta gödselmedel som inte innehåller organiskt material. Dessa svaga uppvärmningar beror på att det har bildats nya salter till följd av omfördelning av anjoner och katjoner. De utgör ingen säkerhetsrisk ⁽³⁷⁾.

NPK-gödselmedlens "cigarrförbrännings"-egenskaper

- (45) De gödselmedel som kan råka ut för "cigarrförbränning" är sådana NPK-gödselmedel som innehåller både klorid och ammoniumnitrat (eller salter innehållande nitrat- och ammoniumjoner, t.ex. $\text{KNO}_3\text{-NH}_4\text{Cl}$). I de flesta NPK-gödselmedel förekommer kaliumet i form av kaliumklorid, men andra kaliumsalter som framställs ur kaliumklorid kan, om de inte är tillräckligt rena, tillföra kloridjoner. Det räcker med 0,5 % klorid i ett gödselmedel för att denna typ av nedbrytning skall kunna ske. Nedbrytningen sprids lättare om man kan bilda en voluminös fast restprodukt (skelett). Det är därför som gödselmedel som innehåller kalciumfosfater lättare genomgår cigarrförbränning än gödselmedel som innehåller ammoniumfosfat.

- (46) Hos de gödselmedel som bildar en icke avgränsad massa uppvisar cigarrförbränningen under atmosfärtryck bl.a. följande egenskaper:

1. Efter en viss induktionstid startar cigarrförbränningen som uppvärmning i ett avgränsat område. Den temperatur som är nödvändig för att utlösa förbränning beror på typen av gödselmedel. Om värmekällan håller en låg temperatur (120–160°) måste den påverka gödselmedlet under lång tid, uppemot flera timmar, för att nedbrytningen skall spridas. Uppvärmningen bör i allmänhet omfatta en större mängd gödselmedel. Om den begränsas till en mycket liten yta kan inte nedbrytningen av gödselmedlet spridas utanför det uppvärmda området.
2. Deflagrationen vid cigarrförbränning av NPK-gödselmedel sker med en hastighet av mellan 3 och 150 cm/h.
3. Temperaturprofilen i deflagrationens spridningszon (ungefärlig tjocklek 1 dm) kännetecknas av en förvärmningszon (ofta på 2–3 cm) där produkten värms upp till 120–135°. Därefter stiger temperaturen snabbt (minst 100°/mm) för att slutligen nå en topp, från vilken temperaturen långsamt sjunker.

4. Vissa mikronäringsämnen, särskilt koppar, har en kraftig katalytisk verkan ⁽³⁸⁾.

5. När gödselmedlet kontamineras med svavel främjas NPK-gödselmedlets "cigarrnedbrytning" ⁽³⁹⁾.

Eventuella risker med deflagration av NPK-gödselmedel

- (47) Den hastighet med vilken deflagrationen sker utan någon avgränsning i de NPK-gödselmedel som kan vara utsatta för detta är mycket låg (100–1 000 gånger lägre än i vanliga pyrotekniska sammansättningar). Företeelsen har alltså ingen mekanisk destruktiv verkan. De skador som uppstår vid cigarrförbränning av NPK-gödselmedel orsakas framför allt av den temperatur som uppstår i

⁽³⁶⁾ Se Louis Médard, anført arbejde, s. 663–664.

⁽³⁷⁾ Se Louis Médard, anført arbejde, s. 664–665.

⁽³⁸⁾ Gödselämnen som utan koppar knappast riskerar cigarrförbränning kan, med 0,01 och 0,03 % koppar, sprida deflagration med 6–10 cm/h. I ett gödselmedel som innehåller 0,3 % koppar kan hastigheten bli 50–100 cm/h. Frågan är då om det är klokt att tillföra koppar i andra NPK-gödselmedel än sådana som praktiskt taget inte innehåller något klor. Se Louis Médard, anført arbejde, s. 669.

⁽³⁹⁾ Se Louis Médard, anført arbejde, s. 667–669.

produkten och som är tillräckligt hög för att trä skall förkolnas. De gaser som utlöses har inga märkbara brännegenskaper och kan följaktligen inte påskynda en eldsvådas förlopp⁽⁴⁰⁾.

Förebygga nedbrytning av NPK-gödselmedel

- (48) Enligt Louis Médard måste man vid lagring av gödselmedel framför allt undvika allt som kan framkalla nedbrytning. Han påpekar att det vid undersökningar av olyckor⁽⁴¹⁾ har framkommit att de främsta orsakerna till att processen startar är att en tänd glödlampa har kommit i kontakt med gödselmedlet, att gödselmedlet har kommit i kontakt med ett varmt föremål vid en reparation då eld har använts eller efter en sådan reparation, att man har använt defekt elektrisk materiel så att varma punkter kommit i kontakt med gödselmedlet, samt att det funnits varma rörledningar i lokalen eller i ett lastrum på ett fartyg där gödselmedlet förvaras.
- (49) Därför bör man både vid lagring och transport se till att ingen av dessa orsaker till uppvärmning kan påverka gödselmedlet och att brännbara material placeras på ett säkert avstånd från gödselmedlet, med tanke på att risken inte beror på mängden brännbart material utan på avståndet till detta. Man bör också undvika att i närheten av gödselmedlet placera sådana material som kan medföra en farlig reaktion eller sådana material vars sammansättning man inte känner till. Man får inte under några omständigheter placera explosiva ämnen i närheten av gödselmedlet⁽⁴²⁾.

II. FÖRFARANDE

- (50) I en skrivelse av den 12 juni 2002, som delgavs kommissionen den 19 juni 2002, meddelade Frankrikes ständiga representation vid Europeiska unionen att Frankrike, i överensstämmelse med artikel 95.5 i EG-fördraget, avsåg att införa nationella bestämmelser om vissa NK-gödselmedel med hög kvävehalt och innehållande klor vilka går längre än bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG.
- (51) De franska myndigheterna har anmält ett förslag till förordning om förbud mot import och utsläppande på marknaden av vissa NK-gödselmedel som har en hög kvävehalt och innehåller klor. De har också bifogat ett förslag till cirkulär om hur sådana gödselmedel kan göras inerta samt en motivering till stöd för deras begäran om undantag.
- (52) I en skrivelse av den 31 juli 2002 till de franska myndigheterna bekräftade kommissionen att den hade mottagit anmälan i enlighet med artikel 95.5 i EG-fördraget och att den fastställda sexmånadersperioden för att undersöka anmälan i enlighet med artikel 95.6 inleddes den

20 juni 2002, dvs. dagen efter det att kommissionen mottagit anmälan.

- (53) I en skrivelse av den 2 augusti 2002 meddelade kommissionen de övriga medlemsstaterna att den fått en begäran från Republiken Frankrike. Kommissionen har även offentliggjort ett meddelande om denna anmälan i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁴³⁾ för att informera övriga berörda parter om förslaget till nationella bestämmelser som Frankrike avsåg att införa⁽⁴⁴⁾.

III. RÄTTSLIG ANALYS

1. Bedömning av om ärendet kan tas upp till sakprövning

- (54) Syftet med de franska myndigheternas anmälan av den 19 juni 2002 är att få nya nationella bestämmelser godkända som inte överensstämmer med direktiv 76/116/EEG, som innehåller bestämmelser om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar för upprättandet av en väl fungerande inre marknad.
- (55) I artikel 95.5 i EG-fördraget står följande: "om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att införa nationella bestämmelser grundade på nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som har uppkommit efter beslutet om harmoniseringsåtgärden, skall medlemsstaten underrätta kommissionen om de planerade bestämmelserna samt om skälen för att införa dem".
- (56) Direktiv 76/116/EEG omfattar gödselmedel med beteckningen "EG-gödselmedel". Vissa typer av gödselmedel, exempelvis organiska gödselmedel, regleras fortfarande av nationell lagstiftning och inte av direktiv 76/116/EEG. I detta direktiv harmoniseras bestämmelserna för de EG-gödselmedel som förtecknas i dess bilaga I på gemenskapsnivå. De EG-gödselmedel som förtecknas i bilaga I till direktiv 76/116/EEG regleras endast av bestämmelserna i detta direktiv, bl.a. i fråga om beteckning, definition, sammansättning, märkning och förpackning, och skall därför omfattas av klausulen om fri rörlighet om de uppfyller kraven i direktiv 76/116/EEG. Endast enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt måste dessutom också överensstämma med de kompletterande gemenskapsbestämmelser som anges i direktiv 80/876/EEG.

⁽⁴⁰⁾ Se Louis Médard, anført arbejde, s. 673.

⁽⁴¹⁾ Louis Médard hänvisar i sin bok till de första olyckorna p.g.a. självunderhållande nedbrytning av NPK-gödselmedel, och han drar slutsatsen att dessa olyckor visar att många av dem är sådana NPK-gödselmedel som lätt kan utlösa cigarrförbränning. Se Louis Médard, anført arbejde, s. 666-667.

⁽⁴²⁾ Se Louis Médard, anført arbejde, s. 674-675.

⁽⁴³⁾ EGT C 188, 8.8.2002, s. 3.

⁽⁴⁴⁾ Frankrike har efter det infört de anmälda nationella bestämmelserna i sin inrikes lagstiftning, utan att vänta på ett beslut från kommissionen om den franska begäran om undantag. Kommissionen undersöker detta inom ramen för ett separat förfarande.

(57) Vid en jämförelse av bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG och de anmälda nationella bestämmelserna framgår det att de sistnämnda är strängare i följande avseenden:

1. Import, utsläppande på marknaden och marknadsföring av NK-gödselmedel med en ammoniumnitratbaserad kvävehalt på över 28 % och en klorhalt på över 0,02 % skall förbjudas.
2. NK-gödselmedel med en ammoniumnitratbaserad kvävehalt på över 28 % och en klorhalt på över 0,02 % skall omedelbart dras tillbaka från marknaden.

(58) I enlighet med kraven i artikel 95.5 i EG-fördraget har Frankrike meddelat kommissionen den exakta ordalydelsen av de bestämmelser som går längre än bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG, tillsammans med en redogörelse för de skäl som enligt Frankrikes uppfattning berättigar till att dessa bestämmelser införs.

(59) Frankrikes anhållan om att få tillstånd att införa nationella bestämmelser som innebär undantag från direktiv 76/116/EEG kan därför tas upp till prövning i enlighet med artikel 95.5 i EG-fördraget.

2. Sakprövning

(60) I enlighet med bestämmelserna i artikel 95 i EG-fördraget måste kommissionen säkerställa att alla villkor som gör det möjligt för en medlemsstat att begagna sig av möjligheterna till undantag enligt denna artikel är uppfyllda.

(61) Kommissionen måste därför bedöma om de villkor som anges i artikel 95.5 i fördraget är uppfyllda. I artikeln föreskrivs att om en medlemsstat anser det nödvändigt att införa nationella bestämmelser som avviker från en harmoniseringsåtgärd skall medlemsstaten grunda detta på

- a) nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd,
- b) ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som har uppkommit efter beslutet om harmoniseringsåtgärden.

(62) Dessutom skall kommissionen, i enlighet med artikel 95.6 i EG-fördraget, godkänna eller förkasta de ifrågasättande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat huruvida dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan

medlemsstaterna samt huruvida de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknads funktion.

2.1 Utvärdering av Frankrikes ståndpunkt

(63) Kommissionen vill inledningsvis framhålla att de nationella åtgärder som berörs av artikel 95.5 i EG-fördraget är sådana som inför ytterligare krav grundade på miljö- eller arbetsmiljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som har uppkommit efter beslutet om harmoniseringsåtgärden.

(64) Undersökningen av de anmälda nationella bestämmelserna och bedömningen av medlemsstatens skäl sker med beaktande av gemenskapens harmoniseringsåtgärd, som bestämmelserna strider mot, i det här fallet bestämmelserna i direktiv 76/116/EEG om NK-gödselmedel försedda med beteckningen "EG-gödselmedel", eftersom de nationella bestämmelserna ställer ytterligare krav – bl.a. om deras sammansättning, t.ex. om maximal halt av kväve och klorid – för utsläppande på marknaden av NK-gödselmedel med EG-beteckning. I direktiv 76/116/EEG fastställs ingen övre gräns för halterna av kväve, kalium och klorid i NK-gödselmedel. I bilaga I preciseras det endast, i det sistnämnda fallet, att uppgiften "klorfattig" är kopplad till en maximihalt av 2 % Cl och att klorhalten får anges. Detta visar tydligt att NK-gödselmedel kan ha en klorhalt som överstiger 2 %. Följaktligen går de anmälda nationella bestämmelserna längre än gemenskapsbestämmelserna, eftersom de innehåller förbud mot NK-gödselmedel som innehåller mer än 28 viktprocent ammoniumnitratbaserat kväve och har en kloridhalt som överstiger 0,02 %.

(65) Utgångspunkten är alltså att de NK-medel som avses i förslaget till förordning skall uppfylla kraven i direktiv 76/116/EEG, eftersom beteckningen EG-gödselmedel endast får användas för gödselmedel som tillhör en av de gödselmedelstyper som nämns i bilaga I och som uppfyller bestämmelserna i direktivet och dess bilagor I–III. Medlemsstaterna kan vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att beteckningen "EG-gödselmedel" bara skall kunna användas om sådana gödselmedel som anges i bilaga I och uppfyller kraven i direktivet. I artikel 8 i direktiv 76/116/EEG anges uttryckligen att medlemsstaterna skall kontrollera att EG-märkta gödselmedel överensstämmer med bestämmelserna i direktivet⁽⁴⁵⁾. Kommissionen nekar således inte medlemsstaterna möjligheten att vidta åtgärder mot gödselmedel som inte uppfyller kraven i direktiv 76/116/EEG. Den framhåller dock att gödselmedel vars totala halt av näringsämnen (N + K₂O) överstiger 18 viktprocent och som innehåller mer än 3 % kväve och 5 % kalium, i enlighet med direktiv 76/116/EEG, uppfyller kraven för ett EG-märkt NK-gödselmedel. De bör därför omfattas av klausulen om fri rörlighet i artikel 7 i direktivet, om de uppfyller kraven i direktiv 76/116/EEG.

⁽⁴⁵⁾ Se skäl 7 i föreliggande beslut.

(66) Det finns också skäl att i detta sammanhang hänvisa till domstolens fasta rättspraxis enligt vilken man skall vara restriktiv med att bevilja undantag från gemenskapsrättens grundläggande bestämmelser. Eftersom den berörda bestämmelsen innehåller ett undantag från principerna om dels enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten, dels den inre marknaden som gränslöst område skall artikel 95.5 i EG-fördraget, liksom alla undantagsbestämmelser, tolkas så att den inte går att tillämpa på andra fall än sådana som formellt anges där. Artikel 95 handlar om just ett sådant undantag och bör således tolkas strikt och får endast tillgripas på stränga villkor, med hänsyn till alla åberopade skäl.

2.1.1 Bevisbördan

(67) Det bör noteras att kommissionen vid sin prövning av huruvida de förslag till nationella bestämmelser som anmälts enligt artikel 95.5 är berättigade, mot bakgrund av den tidsgräns som fastställs i artikel 95.6 i fördraget, måste utgå från de skäl som åberopats av medlemsstaten. Detta innebär att det enligt fördragets bestämmelser åligger den medlemsstat som inlämnar en anhållan att visa att dessa åtgärder är berättigade. Med tanke på det förfarande som fastställs i artikel 95 och i synnerhet den restriktiva fristen för antagande av ett beslut, måste kommissionen normalt nöja sig med att undersöka om de uppgifter som lämnats av medlemsstaten ifråga är relevanta, utan att själv försöka finna eventuella motiveringar.

2.1.2 Nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd för att lösa ett specifikt problem som har uppstått i Frankrike efter det att harmoniseringsåtgärden hade antagits

(68) De franska myndigheterna anser att de förklaringar som lämnats⁽⁴⁶⁾ visar att dessa gödselmedel nyligen har släppts ut på den franska marknaden, och eftersom den franska marknaden är specifik handlar det om ett speci-

fikt problem för Frankrike som har uppkommit efter beslutet om harmoniseringsåtgärden⁽⁴⁷⁾.

(69) De franska myndigheterna stöder sig på det faktum att det i direktiv 76/116/EEG inte anges i vilken form kalium skall ingå i NK-gödselmedlen, vilket möjliggör användning av kaliumklorid⁽⁴⁸⁾. Dessutom anser de att dessa NK-gödselmedel, som är en blandning av enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt (även kallade ämnen med högt ammoniumnitratinnehåll) till vilka kaliumklorid tillförts, snarare skall betraktas som enkla än som sammansatta gödselmedel. I direktiv 76/116/EEG anges det inte i vilken form kalium skall ingå, varken för NK-gödselmedlen eller för någon annan typ av sammansatta gödselmedel⁽⁴⁹⁾. Däremot preciseras det att de sammansatta gödselmedlen är produkter som framställts på kemisk väg eller genom blandning utan tillsats av organiska näringsämnen av animaliskt eller vegetabiliskt ursprung⁽⁵⁰⁾. Direktiv 76/116/EEG omfattar således även sammansatta gödselmedel som framställt genom blandning. Louis Médard preciserar att de sammansatta gödselmedlen ibland framställs genom blandning av två eller tre enkla gödselmedel⁽⁵¹⁾. Kommissionen anser således att de NK-gödselmedel som avses i de anmälda nationella bestämmelserna skall betraktas som EG-märkta sammansatta NK-gödselmedel, om de uppfyller kraven i direktiv 76/116/EEG, och därmed omfattas av gemenskapslagstiftningen.

(70) De franska myndigheterna hänvisar till uppgifter om storleken på den franska marknaden för enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt och till importen från tredje land. De förefaller anse att förekomsten och ökningen av importen av dessa NK-gödselmedel är ett nytt problem som är specifikt för Frankrike. De påpekar att dessa ammoniumnitratbaserade NK-gödselmedel med hög kvävehalt av fackpressen betraktas som sammansatta gödselmedel, och inte som en variant av enkla gödselmedel⁽⁵²⁾. Kommissionen anser att tre tidningsartiklar knappast kan återspegla hela marknaden. När man läser artiklarna framgår det dessutom, tvärt emot vad de franska myndigheterna hävdar⁽⁵³⁾, att man i fackpressen gör åtskillnad mellan enkla ammoniumnitratbaserade (NA) gödselmedel och NK- eller NPK-gödselmedel⁽⁵⁴⁾. Följaktligen torde den franska marknaden för enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt inte vara så specifik att den motiverar nationella undantagsbestämmelser för vissa sammansatta gödselmedel, och det specifika problem som det hänvisas till är uteslutande ekonomiskt och därmed utan direkt koppling till miljö- och arbetsmiljöskydd.

⁽⁴⁷⁾ Se sidan 14 i den franska motiveringen.

⁽⁴⁸⁾ Se skäl 23 i föreliggande beslut.

⁽⁴⁹⁾ Det bör påpekas att det i direktiv 76/116/EEG inte heller preciseras i vilken form kväve eller fosfat skall ingå i sammansatta gödselmedel.

⁽⁵⁰⁾ Se skäl 4 i föreliggande beslut.

⁽⁵¹⁾ Se Louis Médard, anført arbete, s. 653.

⁽⁵²⁾ Se skäl 41 i föreliggande beslut.

⁽⁵³⁾ Se skäl 41 i föreliggande beslut.

⁽⁵⁴⁾ I The FMB fertilizer Europe Report från den 16 februari 2000 står det på sidan 2 att aktörerna har importerat en stor mängd ryska gödselmedelsblandningar 32-0-5, men att den franska tullen har kontrollerat produkterna noggrant eftersom produkter som innehåller mindre än 5 % K₂O betraktas som enkla kvävegödselmedel (AN) och följaktligen är belagda med antidumpningstullar. I Fertilizer Europe från den 22 januari 2001 står det på sidan 2 att MV Aleksey Afanasjev slutfört en lastning i Muuga på 1 604 ton ammoniumnitrat (AN) i stora säckar och 1 403 ton NK-gödselmedel 32-0-5 i stora säckar.

⁽⁴⁶⁾ Förklaringarna till det specifika problemet finns i den franska motiveringen och återges i sin helhet i skälen 39-41 i föreliggande beslut.

- (71) Även om försäljning av den här typen av NK-gödselmedel faktiskt är en ny företeelse som uppkommit efter beslutet om harmoniseringsåtgärden, så är den inte begränsad enbart till den franska marknaden. Frankrike har heller inte kunnat visa att dessa gödselmedel var avsedda enbart för den franska marknaden. Det finns ingenting i de franska myndigheternas uppgifter som ger vid handen att det föreligger en specifik situation i Frankrike till följd av dessa NK-gödselmedels utsläppande på marknaden. Inga uppgifter har lämnats om förekomsten och omfattningen av en sådan företeelse i medlemsstaterna, uppgifter som är nödvändiga för att bedöma om situationen i Frankrike är specifik som de franska myndigheterna hävdar. Beträffande de eventuella risker med dessa gödselmedel som de franska myndigheterna hänvisar till för att motivera sina nationella bestämmelser⁽⁵⁵⁾ kan man konstatera att även de andra medlemsstaterna har problem med transport och lagring av dessa gödselmedel, varför situationen inte kan anses vara specifik för Frankrike och därmed motivera nationella undantagsbestämmelser.
- (72) Om man vill införa en nationell bestämmelse som är strängare än gemenskapsbestämmelserna skall det motiveras av nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd, i det sistnämnda fallet icke-ekonomiska skäl rörande arbetstagarnas säkerhet och hälsa.
- (73) Med utgångspunkt i den vetenskapliga utvecklingen skall man bedöma om det rör sig om nya vetenskapliga belägg. Syftet med artikel 95.5 i EG-fördraget är att det på grundval av nya vetenskapliga belägg skall gå att lösa ett specifikt problem som uppkommit i en medlemsstat efter beslutet om harmoniseringsåtgärden.
- (74) Det är således den medlemsstat som vill införa en undantagsbestämmelse som skall lägga fram nya vetenskapliga belägg, exempelvis en bedömning av riskerna för miljön eller arbetsmiljön, vetenskapliga rön eller studier eller annan pågående forskning om konsekvenserna av de befintliga gemenskapsbestämmelserna.
- (75) Det framgår därvidlag att den dokumentation och de argument som de franska myndigheterna lämnat till stöd för sin begäran om undantag inte kan betraktas som nya vetenskapliga belägg i den betydelse som används i artikel 95.5 i EG-fördraget.
- (76) Det framgår tydligt av ovanstående⁽⁵⁶⁾, särskilt utdragen ur Louis Médards bok som bifogats den franska anmälan, att försäljning av NK-gödselmedel med hög kvävehalt visserligen är en ny företeelse i Frankrike, men att de potentiella riskerna med dessa typer av gödselmedel med hög kvävehalt, särskilt deras svaga explosiva egenskaper och företeelsen med självunderhållande nedbrytning, var kända redan innan direktiv 76/116/EEG antogs, vilket de franska myndigheterna också medger⁽⁵⁷⁾. Enligt facklitteraturen kan det dessutom i de olika typer av NPK-gödselmedel som innehåller både klorid och ammoniumnitrat, alltså såväl NK- som NPK- eller NP-gödselmedel, uppstå en självunderhållande nedbrytning⁽⁵⁸⁾. Även de förebyggande åtgärderna har varit kända en längre tid. Det viktigaste vid lagring av dessa produkter är att undvika allt som kan starta nedbrytningen⁽⁵⁹⁾.
- (77) Sprängämneskommittén, vars rekommendation de franska myndigheterna hänvisar till, behandlade vid sina möten den 23 januari och den 28 mars 2001 frågan om de potentiella riskerna med NK-gödselmedel (kvävekalium) som innehåller mer än 90 % ammoniumnitrat eller har en sammanlagd kvävehalt på över 31,5 %, med en hög halt av klorid i form av kaliumklorid. I sin rekommendation ville kommissionen fästa de berörda myndigheternas uppmärksamhet på denna typ av blandning som tillfälligt kan ha explosiva egenskaper, även om den inte kan betraktas som ett sprängämne i ordets vanliga betydelse⁽⁶⁰⁾. Tvärt emot vad de franska myndigheterna hävdar⁽⁶¹⁾ betraktar sprängämneskommittén inte NK-gödselmedel som innehåller mer än 90 % ammoniumnitrat som tillfälliga sprängämnen, utan medger endast att de tillfälligt kan ha explosiva egenskaper. Detta konstaterande innehåller dock inga nya uppgifter, och inga nya vetenskapliga belägg har lämnats till stöd för denna slutsats⁽⁶²⁾.

⁽⁵⁶⁾ För en mer ingående beskrivning se avsnitt 5 i del I i föreliggande beslut.

⁽⁵⁷⁾ Se skäl 35 i föreliggande beslut.

⁽⁵⁸⁾ Se bl.a. skäl 45 i föreliggande beslut. Det förtjänar att påpekas att de produkter som i blandningar med ammoniumnitrat kan leda till en spontan reaktion är nitriter i tillräckligt koncentrerad form eller produkter som gammalt trä som sugit upp ammoniumnitrat, sågspån eller delade metaller, som noggrant blandats med ammoniumnitrat. Andra produkter, som kloridjoner, är enbart sensibiliserande ämnen, dvs. de sänker nedbrytningstemperaturen och/eller energinivån för nedbrytning. Däremot startar de inte nedbrytningen. Dessa sensibiliserande ämnen kan inte i något fall starta nedbrytningen.

⁽⁵⁹⁾ Se skäl 48 i föreliggande beslut.

⁽⁶⁰⁾ Se skäl 34 i föreliggande beslut.

⁽⁶¹⁾ Se skäl 30, andra strecksatsen, i föreliggande beslut.

⁽⁶²⁾ Louis Médard hänvisar till företeelsen redan i sin sammanfattning, i samband med att han beskriver de eventuella riskerna med NPK-gödselmedel. Han preciserar att gödselmedlet kan ha liknande begränsade explosiva egenskaper som vissa enkla kvävegödselmedel. Risken uppstår dock endast bland gödselmedel med förhållandevis hög ammoniumnitrathalt. Se Louis Médard, anförut arbete, sidan 664.

- (78) Kommissionen anser att de franska myndigheterna har extrapolerat sprängämneskommitténs slutsatser. Sprängämneskommittén har rekommenderat att man skall vara mycket noggrann med att korrekt klassificera NK-gödselmedel (kväve-kalium) som innehåller mer än 90 % ammoniumnitrat eller har en sammanlagd kvävehalt på över 31,5 %, med en hög halt av klorid i form av kaliumklorid, med avseende på transport av dem. Dessutom skall reglerna för transport av dem tillämpas strikt⁽⁶³⁾. Kommittén har uttryckt önskemål om att den som ansvarar för att produkten importeras eller släpps ut på marknaden skall vara tvungen att göra analyser av gödselmedelsprover för att försäkra sig om att produkten överensstämmer med den gällande lagstiftningen. I synnerhet en analys som gjorts av ett erkänt laboratorium som är etablerat i Europeiska unionen torde utgöra en garanti för att nyligen tagna prover har klarat det detonationssäkerhetsprov som beskrivs i direktiv 87/94/EEG av den 8 december 1986, ändrat genom direktiv 88/126/EEG av den 22 december 1987⁽⁶⁴⁾. Rekommendationerna gäller således endast NK-gödselmedel som innehåller mer än 31,5 % — och inte 28 % — kväve. Sprängämneskommittén har dessutom endast rekommenderat att dessa gödselmedel klassificeras korrekt med avseende på transport och att man kontrollerar att de överensstämmer med lagstiftningen, bl.a. genom att utföra det detonationssäkerhetsprov som beskrivs i direktiv 87/94/EEG. Påpekas bör att det i direktiv 76/116/EEG inte ställs krav på detta prov. Kraven på detonationssäkerhetsprov i enlighet med direktiv 80/876/EEG gäller än så länge bara enkla ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt.
- (79) De nya vetenskapliga belägg som krävs enligt artikel 95.5 i EG-fördraget bör ha bäring på miljö- eller arbetsmiljöskydd. De franska myndigheterna har dock inte lämnat några vetenskapliga fakta som specifikt rör miljö- eller arbetsmiljöskydd. En genomgång av skälen i förslaget till förordning⁽⁶⁵⁾, som skulle kunna klargöra motiveringarna till de anmälda bestämmelserna, har gett vid handen att det inte har fastställts några krav på miljö- eller arbetsmiljöskydd. Framför allt i skäl 4 och 7⁽⁶⁶⁾ framhålls det att dessa gödselmedelsblandningar för närvarande importeras och släpps ut på marknaden utan några särskilda försiktighetsåtgärder vid transport och lagring. Denna situation torde medföra allvarliga och omedelbara risker. Det förefaller således som om problemet i första hand gäller transport och lagring av dessa gödselmedel och inte miljö- och arbetsmiljöskydd. Därvidlag bör det påpekas att de franska myndigheterna inte har bevisat att det finns ett direkt samband mellan å ena sidan transport och lagring och å andra sidan miljö- och arbetsmiljöskydd. Kommissionen anser följaktligen att dessa problem rörande transport och lagring av gödselmedlen, som Frankrike hänvisar till, inte specifikt kan jämföras med miljö- och arbetsmiljöskydd, enligt artikel 95.5 i EG-fördraget.
- (80) Det framgår att det enda vetenskapliga belägg som Frankrike lämnat till stöd för sin begäran om undantag, framför allt beträffande de eventuella riskerna med NK-gödselmedel, består av utdrag ur Louis Médards verk från 1979, som är en sammanfattning av de undersökningar som gjorts på området.
- (81) Man kan därför dra den slutsatsen att de anmälda nationella bestämmelserna inte är motiverade, eftersom Frankrike inte har kunnat visa, med stöd av nya vetenskapliga belägg angående miljö- eller arbetsmiljöskydd, att det föreligger ett specifikt problem som har uppkommit efter det att direktiv 76/116/EEG antagits, vilket krävs enligt artikel 95.5 i EG-fördraget.
- (82) Beträffande argumenten som bygger på olyckan i Toulouse⁽⁶⁷⁾, och som enligt de franska myndigheterna motiverar att man tillämpar försiktighetsprincipen, vill kommissionen hänvisa till att "[å]beropandet av försiktighetsprincipen förutsätter att potentiellt oacceptabla skadliga effekter som härrör från ett fenomen, produkt eller process har fastställts och att den vetenskapliga bedömningen inte gör det möjligt att fastställa risken med tillräcklig säkerhet."⁽⁶⁸⁾ För att kunna använda försiktighetsprincipen måste medlemsstaten lämna nya uppgifter som väcker allvarliga tvivel angående hälso- eller miljöskyddet och som, i enlighet med allmänna bevisregler, utgör allvarliga och avgörande indicier vilka med utrymme för den vetenskapliga osäkerheten motiverar en försiktighetsåtgärd. Dessutom framgår det av försiktighetsprincipen, såsom den har tolkats av gemenskapsdomstolarna⁽⁶⁹⁾, att en förebyggande åtgärd endast får vidtas om risken, utan att dess förekomst och omfattning "fullt ut" har visats genom avgörande vetenskapliga uppgifter, framstår som tillräckligt dokumenterad på grundval av de vetenskapliga uppgifter som finns att tillgå vid den tidpunkt då denna åtgärd vidtas. En förebyggande åtgärd kan inte med giltig verkan motiveras med en rent hypotetisk inställning till en risk, som endast grundas på antaganden som ännu inte har belagts vetenskapligt. Försiktighetsprincipen kan således endast tillämpas när det föreligger en risk, särskilt för människors hälsa och för miljön, som, utan att grundas på rent hypotetiska icke vetenskapligt belagda antaganden, ännu inte fullt ut har kunnat bevisas.

⁽⁶³⁾ Se skäl 34 i föreliggande beslut.

⁽⁶⁴⁾ Se skäl 34 i föreliggande beslut.

⁽⁶⁵⁾ Förslag till förordning som anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 95.5 i EG-fördraget.

⁽⁶⁶⁾ Se skäl 71 i föreliggande beslut, särskilt fotnot 55.

⁽⁶⁷⁾ Se skälen 37 och 38 i föreliggande beslut.

⁽⁶⁸⁾ Se kommissionens meddelande om försiktighetsprincipen, KOM(2001) 1 slutlig av den 2 februari 2000.

⁽⁶⁹⁾ Se bl.a. förstainstansrättens domar av den 11 september 2002 i målen T-13/99 och T-70/99.

(83) För det första var produkterna som det rörde sig om vid explosionen i Toulouse enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel med hög kvävehalt som inte uppfyllde kraven i direktiv 80/876/EEG eller tekniska ammoniumnitrater med dokumenterade explosiva egenskaper. De var inte NK-gödselmedel i enlighet med kraven i direktiv 76/116/EEG, vilket de franska myndigheterna också medger⁽⁷⁰⁾. Följaktligen kan man inte sluta sig till att det finns ett samband mellan dessa EG-gödselmedel och olyckan. För det andra framhåller de franska myndigheterna att orsakerna till explosionen fortfarande är okända och att man ännu inte helt har kunnat utesluta någon hypotes⁽⁷¹⁾. De franska myndigheterna medger att hypotesen om att klorhaltiga produkter eventuellt spelade en roll i att utlösa explosionen i Toulouse grundas på det faktum att klorhaltigt avfall av misstag placerats i en byggnad som innehöll ammoniumnitrat, och inte på förekomsten av klor i form av kaliumklorid i gödselmedelssammansättningen⁽⁷²⁾. Kommissionen anser att de uttalanden som gjorts är alltför allmänna och ogrundade samt att de inte kan betraktas som vetenskapliga. Följaktligen anser kommissionen att det inte är motiverat att tillämpa försiktighetsprincipen i detta fall.

(84) Under alla omständigheter vill kommissionen framhålla att om en insats bedöms vara nödvändig, bör de åtgärder som grundas på försiktighetsprincipen bl.a. vara motiverade i förhållande till skyddsnyttan. Kommissionen vill påminna om att lagstiftningen om gödselmedel för närvarande diskuteras inom ramen för omarbetningen⁽⁷³⁾. I detta förslag tas det hänsyn till den nya situationen på marknaden, bl.a. genom krav på detonationssäkerhetsprov också för sammansatta ammoniumnitratgödselmedel med hög kvävehalt. På grundval av dessa överväganden anser kommissionen att det franska behovet kan uppfyllas enbart genom ett eventuellt krav på att dessa NK-gödselmedel skall genomgå ett detonationsprov innan de får släppas ut på marknaden. De anmälda nationella bestämmelserna, som förutom förbud mot import och utsläppande på marknaden av vissa NK-gödselmedel även innehåller krav på att dessa gödselmedel skall dras tillbaka från marknaden på innehavarens kostnad och ansvar, framstår som omotiverade med hänsyn till de eventuella risker med dessa gödselmedel som det hänvisas till, när de överensstämmer med gemenskapslagstiftningen och uppfyller kraven för att få kallas EG-gödselmedel.

⁽⁷⁰⁾ Se skäl 37 i föreliggande beslut.

⁽⁷¹⁾ Se skäl 38 i föreliggande beslut.

⁽⁷²⁾ Se skäl 38 i föreliggande beslut. Dessutom bör man i detta sammanhang nämna lägesrapporten den 18 mars 2002 från den interna undersökningskommissionen angående explosionen den 21 september 2001 i Grand Paroissefabriken i Toulouse (Rapport de la commission d'enquête interne sur l'explosion survenue le 21 septembre 2001 à l'usine Grande Paroisse de Toulouse - Point de la situation des travaux en cours à la date du 18 mars 2002).

⁽⁷³⁾ Se avsnitt 2 i del I i föreliggande beslut.

2.1.3 Sammanfattning

(85) För att nationella bestämmelser som strider mot en harmoniseringsåtgärd inom gemenskapen skall få införas krävs det enligt artikel 95.5 i EG-fördraget att tre villkor är uppfyllda: de nationella undantagsbestämmelserna skall vara grundade på nya vetenskapliga belägg inom den angivna områdena, det skall föreligga ett problem som är specifikt för den ansökande medlemsstaten och problemet skall ha uppkommit efter beslutet om harmoniseringsåtgärden.

(86) Efter att ha undersökt de vetenskapliga rönen mot bakgrund av Frankrikes begäran bedömer kommissionen att Frankrike inte har visat, med stöd av nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd, att det finns ett specifikt problem i Frankrike som har uppstått efter antagandet av direktiv 76/116/EEG om gödselmedel och som gör det nödvändigt att införa de anmälda nationella bestämmelserna. Dessutom anser kommissionen att försiktighetsprincipen, som Frankrike vill använda, inte är tillräckligt skäl för de anmälda nationella bestämmelserna om undantag från direktiv 76/116/EEG.

(87) Frankrikes begäran att få införa nationella bestämmelser för att förhindra import och utsläppande på marknaden i Frankrike av vissa klorhaltiga NK-gödselmedel med hög kvävehalt uppfyller inte de villkor som anges i artikel 95.5.

2.2 Frånvaro av godtycklig diskriminering, förtäckta handels hinder mellan medlemsstaterna och hinder för den inre marknads funktion

(88) Kommissionen skall, i enlighet med artikel 95.6 i EG-fördraget, godkänna eller förkasta de ifrågavarande nationella bestämmelserna sedan den kontrollerat om dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt om de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknads funktion.

(89) Eftersom Frankrikes begäran inte uppfyller de grundläggande villkoren enligt artikel 95.5 (se punkt 2.1 i del III av föreliggande beslut), är kommissionen inte skyldig att kontrollera om de nationella bestämmelserna är ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna eller om de utgör ett hinder för den inre marknads funktion.

IV. SLUTSATS

(90) Frankrikes lämnade den 19 juni 2002 in en begäran om att få införa nationella bestämmelser som strider mot direktiv 76/116/EEG när det gäller import och utsläppande på marknaden av vissa klorhaltiga NK-gödselmedel med hög kvävehalt, som uppfyller kraven

för att kallas EG-gödselmedel och kraven i direktiv 76/116/EEG. Med hänsyn till de uppgifter kommissionen har förfogat över för att pröva motiveringen till stöd för de anmälda nationella bestämmelserna och mot bakgrund av de synpunkter som framförts ovan anser kommissionen att Frankrikes begäran

- kan tas upp till prövning
- inte uppfyller alla de villkor som fastställs i artikel 95.5 i EG-fördraget, eftersom Frankrike inte lämnat nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd till följd av ett problem som är specifikt för Frankrike.

- (91) Kommissionen anser följaktligen att de nationella bestämmelser som har anmälts inte kan godkännas i enlighet med artikel 95.6 i EG-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De nationella bestämmelser om begränsning av import och utsläppande på marknaden av vissa klorhaltiga NK-gödselmedel med hög kvävehalt, som svarar mot definitionen av EG-gödselmedel och uppfyller kraven i direktiv 76/116/EEG och som anmälts av Republiken Frankrike enligt artikel 95.5 i EG-fördraget, förkastas.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2002.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen